

[1971 ஏப்ரல் 1]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : என்ன பேசியிருக்கிறேன் என்பதைப் பார்க்காமல் என் கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கில்லை. வேண்டுமானால், என்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபனையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நடவடிக்கை எடுப்பதைப்பற்றி இல்லை, பிரச்சினை. அவையின் உரிமைபற்றியது பிரச்சினை. 'ஸ்ரீவைகுண்டம் தொகுதியில் ஒரு கிராமமே சுட்டு சாம்பலாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பலரும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றி திரு. பொன்னப்ப நாடார் பேசியது தவறு, சரியா என்பதில் இப்பொழுதுள்ள பிரச்சினை. தவறான ஒரு விஷயத்தை அவையின்முன் வைத்து, உறுப்பினர்களுடைய உரிமையைப் பாதிக்கும் வகையில் தவறான செய்தியை, அவைக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது உறுப்பினருடைய வாதம். அந்த அளவில் அவர்கள் பேசியது அமைகிறதா என்று ஆராயும் பிரிவிலேஜ் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டிய நிலை இருக்கிறதா என்று ஆராயும் கட்டத்தில் பேசுகிறோம். அவையின் பதிவேடுகளில், பேசிய விவரம் இருக்கிறது. தாங்கள் நாளைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றாலும் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால், என்ன நடவடிக்கை வேண்டுமானாலும் எடுக்கலாம் என்று சொல்வது, மாண்புமிகு உறுப்பினர், அதுவும் கட்சித் தலைவராக இருக்கும் தங்களுக்கு சரியல்ல. உரிமை மீறி, 'கன்டெம்ப்ட்' வந்திருக்கிறதா, 'கன்டெம்ப்ட்' செய்திருக்கிறீர்களா என்று ஆராய வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : என்னுடைய கருத்து, என்னுடைய அறிவுக்கு, ப்ரமா பாஸியாக, அவையின் உரிமையை மீறியதாகப் புலப்படவில்லை. ஆனால் இந்த மாதிரி விஷயங்களில் 'பிரமா பாஸி' கேஸ் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதுபற்றி ஆராய்ந்து, அதற்கு என்று ஒரு முடிவு எடுப்பதும் பொருத்தமாக இருக்கும். ஆனால், திடீரென்று இதைக் கொண்டு வந்து, இதற்குத் தங்கள் கருத்து என்ன என்பதுபற்றிக் கேட்டால், உடனடியாகச் சொல்ல முடியாது என்பதைமட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(குரல்கள் : 'மோரோ')

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி, நாளைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். இருந்தாலும், 'நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம்' என்று சொல்வதைத் தவிர்த்து இருக்கலாம்.

(4) ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றிகூறும் தீர்மானத்தின்மீது விவாதம்—
தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஒட்டி விவாதம் தொடரும். நேற்று நடுவில் நிறுத்திய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குருசாமி தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

* திரு. என். வி. குருசாமி : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் நான் பேசியபோது, எனது தொகுதிக்கு வசதியாக வைகை அணையில் சிமென்ட் தொழிற்சாலை ஒன்று ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். அப்படி ஆரம்பித்தால், அந்தத் தொகுதியில் வேலை

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. என். வி. குருசாமி]

மில்லாமல் அவதியுடும் ஏழைகளுக்கு மிகவும் வரப்பிரசாதமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆண்டிப்பட்டியில், இதுவரையில் அரசாங்க மருத்துவமனையே கிடையாது. யூனியன் மருத்துவ மனைதான் இருக்கிறது. உடனடியாக அங்கே அரசாங்க மருத்துவ மனை ஒன்று தொடங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மைலாடும்பாறை மலைப்பகுதியில், மேல்புரம் வரையில் 12 மைல் இருக்கிறது. மலையில் ரோடு வசதிகள் கிடையாது. அப்படி வசதி செய்து கொடுத்தால், நலமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தையொட்டி ஒருசில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பளித்தமைக்காக எனது உளங்கனிந்த நன்றியை முதற்கண் கூறிக் கொள்கிறேன்.

1962-67-லே எதிர்க்கட்சியாக இருந்த எங்கள் கட்சியை 1967-லே ஆளும் கட்சியாக ஆக்கி, அரும்பெரும் பாடுபட்டு நல்ல கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் வகுத்துத் தந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கும், அவர் வழியிலே நின்று அயராது பாடுபடுகின்ற தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், அவரது அமைச்சரவைக்கும், பேருவாரியான முறையிலே வாக்குகள் அளித்து, அரும்பெரும் வெற்றிகளைத் தமிழகத்திலே தேடித்தந்த வாக்காளப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் இந்த நேரத்திலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்குமென்று கூறி, அனைவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலும், முதல்வர் அவர்கள் அளித்த இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கை உரையிலும் நமது மாநிலம் எந்த அளவிற்கு வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்குரிய சான்றுகள் ஏராளமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஐந்தாவது நிதி ஆணைக் குழு அளித்திருக்கும் அறிக்கையின்படி அகில இந்திய ரீதியில் ஆள் ஒன்றுக்கு 98.5 ரூபாய் என்ற விதத்திலே இருந்தாலும், தமிழகத்தின் பொறுத்தவரையில் ஆள் ஒன்றுக்கு 87.5 ரூபாய் என்ற அளவிலேதான் கிடைத்திருக்கிறது. ஆக, அகில இந்திய ரீதியில் தலை ஒன்றுக்குக் கிடைக்கும் தொகையைவிட, தமிழகத்தில் தலை ஒன்றுக்கு 11 ரூபாய் குறைவாகக் கிடைத்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக நமது அரசுக்கு ஏறக்குறைய 44 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அநீதியை, ஓரவஞ்சனையை மாற்றாந்தாய் மனப்போக்கை ஐந்தாவது நிதி ஆணைக்குழு நமக்கு இழைத்திருக்கிறது.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தின்படி, 'சட்டத்தின்முன் அனைவரும் சமம்' (Equal protection of law) ஐந்தாவது நிதி ஆணைக் குழுவின் செய்கை, சட்டத்தின் பாதுகாப்பு அனைவருக்கும் சமமாகக் கிடைக்க வேண்டுமென்று சொல்கின்ற தத்துவத்திற்கு முற்றிலும் முரண்பாடுடையதாக இருக்கிற தென்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். சாதாரண பிரஜைகளுக்குச் சட்ட சமத்துவப் பாதுகாப்பு இருக்கிறதென்று அரசியல்

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

[1971 ஏப்ரல் 1]

சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றபோது, மாநிலத்திற்கு மாநிலம் இப்படிப் பாகுபாடு காட்டுவது சட்ட சமத்துவத்திற்கு முரண்பட்ட, மாறுபட்ட செயலாகும். சட்டத்தின்மூலம் மாநிலங்கள் அனைத்தும் சமம் என்கிற தத்துவத்திற்கு இந்தச் செய்கை ஒவ்வாதது, மாறுபட்டது, முரண்பட்டது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். ஐந்தாவது நிதி ஆணைக்குழு அதனுடைய முடிவுகளை மாற்ற இயலாது என்று சொல்வது பொருந்தாத வாதம், நாம் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத வாதம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், மத்திய அரசு 'தனது நிதி வசதித் திட்டத்தின்' பிரகாரம் (Special accommodation scheme) இருக்கின்ற திட்டத்திலே தமிழகத்திற்கு வேண்டிய நிதி வசதிகளைச் செய்யவில்லை. அந்தத் திட்டத்திலே நாம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மொத்த திட்டத் தொகையில் 10.8 சதவீதம் தமிழகத்திற்குக் கிடைத்திருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 5.7 சதவீதம்தான் தமிழகத்திற்குக் கிடைத்திருக்கிறது. மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கிய தொகை 3,500 கோடி ரூபாய். அதிலே மக்கள் தொகை அடிப்படையில் பார்த்தாலும் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற நாம் பத்திலே ஒருவராக இருக்கும் நிலையில், 350 கோடி ரூபாயாவது நமக்குக் கிடைத்திருக்க வேண்டும். தமிழக முதல்வர் 575 கோடி ரூபாய்க்குக் குறையாத திட்டம் தமிழகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டு, மத்திய அரசு திட்டக்குழு 250 கோடி ரூபாய்க்கு உத்தரவாதமளித்து, அது தற்போது 202 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் குறைந்திருக்கிறது. மத்திய அரசு நமது மாநிலத்திற்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை மிகவும் பெரிய அநீதியாகும். இந்த அநீதியைப் போக்குகின்ற வகையில், நீக்குகின்ற வகையில், 575 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசிடமிருந்து நமது மாநிலத்திற்குப் பெறுகின்ற வகையில் நமது நடவடிக்கைகள் இருக்க வேண்டும். அதற்காக இந்த மாமன்றத்திலே நல்லதொரு தீர்மானத்தை கட்டி சார்பில்லாமல், ஒருமனதாக நிறைவேற்றி, மத்திய அரசுடன் எதிர்த்துப் போராடி அந்தத் தொகையைப் பெற வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், 3,500 கோடி ரூபாய் நீங்கலாக, ஒருசில மாநிலங்கள் விடப் பட்டிருந்தால் அவற்றிற்கும், குறிப்பாக ஒருசில மாநிலங்களுக்கு உதவுவதற்கும் 800 கோடி ரூபாயை நிதிக்குழு ஒதுக்கியிருக்கிறது. அந்த 800 கோடி ரூபாயிலேகூட தமிழகத்திற்கு ஒரு பைசாவும் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, நிச்சயமாக மத்திய அரசு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையில் நடக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். மத்திய ஆட்சியின் பொறுப்பு ஒரு அம்மை யாமிடத்தில் இருந்தாலும்கூட, அவர்கள் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையுடன் நடந்து வருவது கண்டிக்கத்தக்கது. ஆகவே, நமது மாநில அரசு கட்டி சார்பின்றி, நமது மாநிலத்தின் நன்மைக்காக நமது போர்க் கொடியை உயர்த்தி, இந்த நிதிகளைப் பெற்று, நல்ல முறையிலே தமிழகத்திற்குப் பணிய புரிய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

அடுத்தாற்போல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நிலவரத்திலே 1957-62-லும், 1962-67-லும் ஒரு மாதில அளவிலே ஒரு திட்டக் குழு அமைய வேண்டும் என்கிற கருத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தது. அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில்தான் 1971-81 என்ற அளவில் ஒரு நீண்ட காலத் திட்டம் ஒன்றைத் தீட்ட வேண்டும். நமது மாநிலத்தில் இருக்கும் நீர்வளங்கள் தொழில் வளங்கள் இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து ஒரு நல்ல திட்டத்தை தயாரிக்க வேண்டும். தொழில் துட்ப வல்லுநர்கள், நிர்வாகத் திறமையுள்ளவர்கள், பொருளாதார நிபுணர்கள் எல்லாம் திட்டக் குழுவிலே இருந்து நமது மாநிலத்தில் இருக்கும் வளங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து திட்டத்தைத் தயாரிக்கின்ற அளவிலே ஒரு திட்டக் குழு அமையும் என்று ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

மத்தியிலே கூட்டாட்சி, மாநிலத்திலே சுயாட்சி என்று சொல்கின்ற நிலவரத்தில் திட்டக் குழுக்கள் எல்லாம் மாநில அளவிலே அமைக்கப்பட்டு, மாநிலங்களின் வளத்தின் அடிப்படையிலே திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு நிறைவேற்ற வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பொருளாதார நிதி உதவிகளையெல்லாம் செய்துதர வேண்டும். மாநிலத்திற்குப் பரவலாக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டு, சுயாட்சி ஏற்பட்டால், மத்தியிலே ஒரு திட்டக் குழு இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் போய்விடும். அந்தந்த மாநிலத்திலே திட்டக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, சுயாட்சி வழங்கப்பட்டு, தொழில் வாய்ப்புக்கள், நிர்நிலை வாய்ப்புக்கள் எல்லாம் கருத்தில்கொண்டு திட்டத்தைத் தயாரித்தால் மாநிலத்தின் உண்மை நிலைகள் தெரிந்து, அதற்கேற்பத் திட்டங்கள் அமைய வேண்டிய வழிவகைகளை உருவாக்க முடியும். கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் அனைவரும் முனைந்து செயல்பட வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையிலே நமக்கு 35 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை, அதாவது துண்டு விழுகிறது. இந்தத் தொகை பெரிய தொகையாக இருந்தாலும், நமது அரசு செயல்படுவதிலே, மக்களுக்கு நல்ல பல காரியங்களைச் செய்வதிலே, மக்கள் நலம் பேணுவதிலே பின்னணியில் இருக்கிறதா என்றால், இல்லையென்றே அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். பிற்பட்டோர் நலனுக்காக ஏற்கெனவே ஒரு துறை கல்வி சம்பந்தமாகவும் அரசு அலுவலகங்களிலே உத்தியோக விஷயம் சம்பந்தமாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய அரசு பிற்பட்ட மக்கள் வாணிகம், வியாபாரம், தொழில் போன்ற துறைகளிலே ஈடுபட்டு முன்னேறுவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்து கொடுத்து வருகிறது. பிற்பட்ட மக்களையெல்லாம் எந்தெந்த வகையிலே முன்னேற்றலாம் என்பதற்கான திட்டங்களை வகுத்துச் செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறது. அதற்காக 3 கோடியே 2 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கேற்றுகிறது. அத்துடன் தாழ்த்தப்பட்ட ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்காக 6.7 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி யிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது, பாராட்டத்தக்கது. இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் எல்லாம் இந்த நாட்டு மக்களால் பாராட்டத்தக்கவை, புகழத்தக்கவை என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல தர்மபுரி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்கள் வறட்சி யானவை. புஞ்சைப் பயிர்கள் விளைகிற மாவட்டங்கள் பெரிய நீர்நிலைகள், ஆறுகள் இல்லாத மாவட்டங்கள். அந்த மாவட்டங்களின் வறட்சியைப்

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

[1971 ஏப்ரல் 1]

போக்கி முன்னேற்றம் அடையச் செய்வதற்காக மாவட்டம் ஒன்றுக்கு 2 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு முன்னேற்ற வேலைகள் எல்லாம் அந்த மாவட்டங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. அத்தகைய அக்கறையைக் காட்டி வருகிற, கலைஞர் தலைமையில் அமைந்துள்ள இந்த அரசுக்கு நான் தர்மபுரி மாவட்ட மக்களின் சார்பாக நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மு.ப.
9-30

அடுத்தாற்போல தர்மபுரி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களுக்குக் கிராமப் பணித் திட்டம் ஒன்றை எடுத்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு நம் அரசு சிபார்சு செய்திருந்ததாகவும், அதற்கு அவர்கள் இசைவு தந்துள்ள காரணத்தினால் 4 கோடி ரூபாய் அளவில் அந்தத் திட்டம் அந்த மாவட்டத்திலே செயல்படுத்தப்படும் என்றும் காணப்படுகிறது. அதற்காகவும் மீண்டும் மாவட்ட மக்கள் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல குறிப்பாக சிறப்பாக மத்திய அரசின் கவனத்திற்கு இந்த அரசு ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டுவந்தாகவேண்டும். ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் (W.H.O.) உலக சுகாதார அமைப்பு மத்திய அரசினுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க தர்மபுரி மாவட்டத்தைச் சுற்றிப்பார்த்து சுகாதாரப் பணியில் அந்த மாவட்டத்திற்குத் தேவையான காரியங்கள் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அந்த மாவட்டத்திற்கு உலக சுகாதார அமைப்பு எந்த எந்த முறையிலே உதவலாம் என்கிற புள்ளிவிவரங்களையும் அறிக்கையின் வாயிலாகச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். நமது மாநில அரசு அதிக நாட்டம்கொண்டு உலக சுகாதார அமைப்பின் வாயிலாக தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு என்ன என்ன உதவிகளை எல்லாம் பெற்றுத் தரமுடியுமோ அவற்றைப் பெற்றுத் தரும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலே நாட்டமும், அக்கறையும் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல எனது தொகுதி சின்னது நீர்த்தேக்க திட்டம்பற்றி எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபோதே நான் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் அதை நிறைவேற்றவில்லை. நமது ஆட்சி அமைந்த பிறகு அந்தத் திட்டத்திற்கு அனுமதி தந்து 30 லட்சம் ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த மார்ச்சுக்குள் அதைப் பயன்படுத்த முடியாது. அந்த நீர்த்தேக்கத் திட்டத் துவக்க விழாவுக்கு நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களும், பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் வந்திருந்து அதை நிறைவேற்றிக் கொடுத்து தர்மபுரி, ஓசூர் வட்டத்தில் இருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய நெடுநாள் குறையை நீக்கித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல, சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் வருமா வருமா என்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்த நிலையை மாற்றி, 100 கோடி ரூபாய் அளவில் அந்தத் திட்டத்தை நமது கலைஞர் ஆட்சியில் துவக்கியிருப்பதற்கு என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் செயல்படுகிற நேரத்தில் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். திருச்சி பாய்லர் தொழிற்சாலை ஏற்பட்ட நேரத்தில் வட நாட்டில் இருந்து எள்ளினியர்களை எல்லாம் கொண்டுவந்து போட்டதுபோல அல்லாமல்,

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

நம்முடைய மாநிலப் பொறியியல் வல்லுநர்களைக்கொண்டே அதை நடத்து வதற்குத் தக்க நடவடிக்கையில் இந்த அரசு ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஓ. என். சுந்தரம்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் அறிக்கையின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக இந்த மன்றத்திற்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் 10 நிமிடத்திற்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம்: ஓ எஸ். இந்த மன்றத்திலே முதல் பிரவேசமாக முதல் தேதி என்னுடைய பேச்சைத் துவங்குகிறேன். மதுரை மாவட்டம் திண்டுக்கல் தொகுதியில் இருந்து, எதிர்க்கட்சியில் தேர்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் ஒரு பொறுப்புள்ள உறுப்பினர் என்ற முறையில் நமது அரசின் ஆக்கப்பணிகளுக்கு எங்கள் ஆதரவைத் தெரிவித்தும், ஆங்காங்கே தவறிவிடக்கூடிய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியும் செயல்படுவேன் என்பதை நான் இந்தச் சபையின் வாயிலாக உறுதி கூறுகிறேன்.

மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் உரையிலே, தேர்தல் அமைதியாக நடந்தது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். தேர்தலிலே நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல ஆங்காங்கு வன்முறைச் சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. வாக்காளர் பட்டியல் சரியான முறையில் தயாரிக்கப்படவில்லை என்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். வாக்காளர் பட்டியலில், குறிப் பாக சேர்த்தல், நீக்கல் சரியான முறையில் செய்யப்படவில்லை என்பதை நானும் இந்தச் சபையின் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இந்தத் தேர்தல் சுதந்திரமாக, பாரபட்சமின்றி நடந்ததாக முழுக்கச் சொல்ல முடியாது. குறிப்பாக என் தொகுதியைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் தேர்தல் தினத்தன்று பாரதிபுரம் வாக்குச் சாவடியில் என்னுடைய காரைக் கல்லால் எறிந்து தாக்கிவிட்டார்கள். என்னுடைய கட்சித் தொண்டர்களும், நாங்களும் மிகவும் பொறுமையாக, அமைதியாக நடந்துகொண்டு ஓரளவு தேர்தலை முடித்துவிட்டோம்.

முஸ்லிம் லீக் மெம்பர் ஒருவர் இன்றையச் செய்தித் தாளில் அந்தத் தொகுதியில் அவர்களுடைய கட்சி வெற்றி பெறுததற்குக் காரணம், வாக்காளர் பட்டியலில் உள்ள குறைபாடு என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். சேர்த்தல், நீக்கல் சரியான முறையில் அமையவில்லை என்பதை ஓரளவு நானும் ஒத்துக் கொள்கிறேன். வாக்காளர் பட்டியலில் 3 ஆயிரம் பேர் நீக்கப்பட்டார்கள். 8 ஆயிரம் பேர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் அந்த 8 ஆயிரம் பேர்களும் பெரும்பாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வாக்காளர்களாகத்தான் இருந்தார்கள் என்பதை வோட்டு சேகரிக்கப்போனபோது அறிந்தேன். ஆக, இந்தத் தேர்தலில் அவர்கள் இந்த ஒரு காரணத்தினால் மட்டும் தோல்வி அடையவில்லை. சாதியை வைத்து வோட்டுக் கேட்டார்கள். முஸ்லிம் வாக்காளர்கள் தங்களுக்கு வோட்டுப் போடவில்லை என்றாலும்,

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

[1971 ஏப்ரல் 1]

காங்கிரசுக்கு வாக்களித்தார்கள் என்றாலும், தங்கள் இனத்தவருக்கு வோட்டுப் போடவில்லை என்றால் ஆண்டவன் அவர்களை மன்னிக்க மாட்டான் என்பதாகக் கூட பல நிர்ப்பந்தங்களைக் கொண்டுவந்தார்கள்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: திண்டுக்கல் தொகுதி உறுப்பினர் அவர்கள் அந்தத் தொகுதியில் சிறுபான்மை சமூகத்தைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்கள் அங்கே வகுப்பு வாதத்தைக் கிளப்பினார்கள் என்று பேசுகிறார்கள். சிறுபான்மை வகுப்பு வகுப்புவாதத்தைக் கிளப்பி லாபம் அடைவதைவிட பெரும்பான்மையானவர் வகுப்பு வாதத்தைக் கிளப்பி லாபம் அடைவதுதான் முடியும். அவர், கூறுவது உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வதை நான் ஒத்துக் கொள்வதற்கில்லை. அந்தத் தொகுதியில் முஸ்லிம்கள் பெரும் பான்மையோராக உள்ளார்கள். முஸ்லிம்கள் 25 ஆயிரம் பேர்கள், 30 ஆயிரம் பேர்கள் உள்ள தொகுதியிலே நான் போட்டியிட்டேன். அவர்கள் அங்கே அந்த முறையிலேதான் பாவலாகப் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். ஆனால் அந்தத் தொகுதியிலே உள்ள மக்களும் தேசியப் பற்றுள்ள முஸ்லிம்களும் என்னைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அதற்காக நான் அந்தத் தொகுதி வாக்காளப் பெரு மக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: He is making such wide allegations against one community. It is not supported or substantiated by evidence. In my constituency I would respectfully submit to my learned friend. . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR: That is not an issue.

(Thiru M. A. Latheef rose).

MR. SPEAKER: When the Chair is on its legs the hon. Member should not stand.

(Thiru M. A. Latheef resumed his seat).

MR. SPEAKER: These are not wide allegations. These are matters of opinion. You express one opinion and another hon. Member expresses another opinion. Whether the information is correct or incorrect is another different question. These are expressions, matters of opinion. To some it is mild and to some it is wild. It is all according to their interpretation. There is no point of order. I may also point out that the hon. Member need not interrupt other hon. Members when they are speaking. He has ample opportunities to say what he has to say when his turn for speaking comes. It is not necessary to establish anything by interruption. When it is not interrupted, it does not mean that we hold that view or subscribe to that view. There should be a real point of order for any interruption. The Hon. Chief Minister has said yesterday that there need not be interruption while Members are speaking.

1971 ஏப்ரல் 1]

THIRU V. M. ABDUL JAFFAR.: But the hon. Member is giving false information

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. பல்வேறு சந்தர்ப்பங்கள் பேசுவதற்கு இருக்கின்றன. ஒரு கருத்தை ஒருவர் சொல்கிறார் என்பதாலேயே அந்தக் கருத்தே எல்லோருக்கும் சம்மதமானது, உலகத்திற்கே முடிவானது என்று கொள்ளமுடியாது. அவரவர்களுக்கு அவரவர்களுடைய அபிப்பிராயங்கள் இருக்கலாம். அவரவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைச் சொல்வதற்கும், அவற்றைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கும் தவறைத் திருத்திக் கொள்வதற்கும், மேலானவற்றை எடுத்துக் கொள்வதற்கும்தான் நாம் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறோம். அவர்கள் 'சிறுபான்மையோரால்' என்றார்கள், இவர்கள் 'பெரும்பான்மையோரால்' என்றார்கள். இரண்டுமே தவறான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஒழுங்குப் பிரச்சனைகள் வருகின்றபோதுதான் குறுக்கிடலாமே தவிர, ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் குறுக்கிடுவது என்பது இந்த மன்றத்தினுடைய மரபு அல்ல. அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவனத்தில்கொண்டு பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓ. என். சந்திரன்: அடுத்து, மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு சீரிய முறையிலே முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு இருப்பதை நான் பாராட்டத் தவறவில்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக உபாத்தியோகங்களுக்கும், பொறியாளர்களுக்கும் செய்கின்ற உதவியைப்போல் உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பை முடித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கும், கல்லூரியிலே படித்துப் பட்டம் பெற்றுவிட்டு வேலைவாய்ப்பில்லாமல் இருக்கின்றவர்களுக்கும் ஒரு திட்டத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சிலே வேலைக்கு மனுப்போட்டு ஒரு ஆண்டுவரை வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கின்றவர்களுக்கு சர்க்கார் நிவாரணமாக ஒரு தொகையை வழங்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுக்க, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலைமை சரியில்லை என்று சொல்வார்களானாலும்கூட அவர்களுக்கு என்று ஒரு நிதி ஏற்படுத்தி ஒரு ஆண்டு வரையில் வேலையில்லாமல் இருக்கின்றவர்களுக்கு அதற்குமேல் கடனாகவாவது ஒரு தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும். அந்தத் தொகையை அவர்கள் வேலைக்குச் சேர்ந்தவுடன் தவணை முறைகள் மூலம் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இந்த மாதிரியான சில கருத்துக்களை நான் வைக்கிறேன் என்று சொன்னால்.. (மணியடிக்கப்பட்டது) அதிகமாக அவர்கள் குறுக்கிட்டு நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றிப் பேசவேண்டியிருக்கிறது...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எல்லா உறுப்பினர்களும் அவரவர்களுடைய தொகுதிகளைப்பற்றிப் பேசவேண்டும். இன்றைக்கு இங்கே இருப்பதைந்து உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நேற்றே நம்முடைய மன்றத்து நிகழ்ச்சிகளிலே வினா-விடை இல்லாது இருந்தும், 20 பேர்கள்தான் விவாதத்திலே கலந்துகொள்ள முடிந்தது. இன்றைக்கு 25 பேர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கின்றனர். நாளைக்குத்தான் இந்த

[பேரவைத் தலைவர்]

[1971 ஏப்ரல் 1]

விவாதம் கடைசி நான். கட்சித் தலைவர்களும் பேசவேண்டும். முதலமைச்சர் பதிலுரையும் இருக்கிறது. இந்த மன்றமும் இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்பு நான் கூடப்போகிறது. எனவே, பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள், தங்கள் தொகுதிகளின் சார்பாகத் தாங்களும் கலந்து கொண்டோம் என்ற மனத் திருப்திக்காவது பேசவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். உங்களுக்குப் பத்து நிமிடங்கள். இன்னும் போகப் போக நேரம் குறையும். இப்பொழுது 10 நிமிடங்கள் ஒரு உறுப்பினருக்கு என்று வைத்து இருக்கிறோம். இந்த நேரமே கூட இன்னும் போகப் போகக் குறைய இருக்கிறது. அதையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம்: அந்தத் திட்டம்பற்றி ஒரு 'நான் அஃபிஷியல் பில்'லாக நானும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டேனின்ஸ் அவர்களும் கொடுத்து இருக்கிறோம். அதைப்பற்றி ஆவன செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியிலே குடிநீர்ப் பிரச்சனை வேதனை தருவதாக இருக்கிறது, மக்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதைத் தீர்ப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும்.

என்னுடைய நகராட்சியிலே ஜனக் கணிப்பு முடிந்தபிறகு அதை ஒரு ஸ்பெஷல் கிரேட் முனிசிபாலிட்டியாக ஆக்கவேண்டுமென்றும், அந்த நகரம் ஒரு சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற நகரம், வியாபார கேந்திர ஸ்தலமாக இருக்கிறது. அங்கே ஒரு பாதாள சாக்கடைத் திட்டம் அமைக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள ரோடுகளைச் சீர்திருத்த மானியங்களைப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*** திரு. கு. திருப்பதி :** மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவையிலே மெதகு ஆளுநர் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிப்பதற்கு முன்னால் இந்த அவையிலே நன்றி தெரிவிப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களுக்கு முதலிலே நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள அனுமதி வேண்டும்கிறேன். எங்களையெல்லாம் ஆளாக்கிய எங்களது பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்களுக்கு என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டாவதாக, இந்த நாட்டில் இரண்டாவது பேரறிஞரும், இலக்கியச் செல்வமும், எங்களுக்கெல்லாம் இருக்கிற ஒரே ஒரு தலைசிறந்த வழிகாட்டியுமான தமிழகத்தின் முதல்வர் கலைஞர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வாழ்நாள் நன்றிக்கடனைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிப்பதற்கு முன்னால் மற்றொன்றுக்காகவும் நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். மதுரையிலிருந்து நான் இங்கே வரும்பொழுது நகராட்சி உறுப்பினர் என்ற முறையிலே வந்து, இப்பொழுது திரும்பிச் செல்லும்பொழுது மதுரை மாநகராட்சி என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியைக் கொண்டு செல்லுகின்ற அளவுக்கு ஒரு நல்ல அறிவிப்பைத் தந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கு. திருப்பதி]

களுக்கு மதுரை முனிசிபல் கவுன்சிலர் என்ற முறையில் அந்த நகராட்சியின் சார்பாகவும், மதுரை மத்திய தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் மதுரை பெருமக்களின் சார்பாகவும், மதுரை நகர திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயலாளர் என்ற முறையில் நகர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கிளையின் சார்பாகவும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய மனப்பூர்வமான நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே ஏழை எளியவர்கள் எப்படியெல்லாம் வாழ வேண்டுமென்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அந்த மக்கள் மீது நல்ல அன்பு வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்குப் பல திட்டங்களை யெல்லாம் நமக்கு அவர்களின் உரையின் மூலமாகத் தந்ததற்கு அவர்களுடைய உரை சிறந்த உரை, வரவேற்கத்தக்க உரை என்று சொல்லி, அந்த உரைக்காக மேதகு ஆளுநர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன.

உதாரணமாக, பருப்பு வகை உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டம், சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், கூட்டுறவுத்துறையில் பல தொழிற்சாலைகள், நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக நிறைவேறும் சட்டங்கள் முறையாகச் செயல்படுத்தப்படுகின்றனவா என்பதனைக் கண்காணிக்க மாநில அளவில் முதலமைச்சர் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு குழு, புன்செய்ப் பண்ணைத் திட்டங்கள், சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனங்கள், நில-நீர் வள இயக்குநர் அலுவலகம், நிலவள வங்கிகள், அதிக விளைச்சல் தரும் நெல் விதை வகைகளைப் பரவலாக்கும் திட்டம், நெட்டிழைப் பருத்தி, விவசாயிகளுக்கான குறுகிய காலக் கடன், நீண்ட காலக்கடன், சேலம் உருக்காலை, தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலை, குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம், மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கும் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் வித்தியாசமில்லாத சம்பளம், மாநிலத் திட்டக்குழு போன்ற பல நல்ல அம்சங்கள் எல்லாம் மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் இருப்பதால், அந்த உரை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படக்கூடிய உரை என்று சொல்லி, அதற்கு என்னுடைய நன்றியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் இரண்டாவது பக்கத்திலே உள்ள ஒரு பாராவை வாசிப்பதற்கு என்னை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். “அண்மையில் நடைபெற்ற தேர்தல்கள் ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமாக தெளிவான, திட்டவாத்தமான முறையில் தீர்ப்பளித்துள்ளன. சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் பெருவாரியான மக்கள், தங்களுடைய இடைவிடாத துயரங்களுக்கு விடிவு காண்பதற்கும், வறுமை, இன்னல் இவற்றிலிருந்து மீண்டு கரையேறுவதற்கும் இவ்வரசை ஆவலோடு எதிர் நோக்கி நிற்கின்றனர் என்று இந்த அரசு நம்புகிறது” என்று ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வாசகம் நூற்றுக்கு நூறு உண்மை என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. ஏனென்றால், நடைபெற்ற தேர்தலின்போது இந்த நாடு மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்திருக்கிறது.

[திரு. கு. திருப்பதி]

[1971 ஏப்ரல் 1]

இந்த நாட்டிலேயுள்ள ஒருசில கட்சிகள் இரண்டு அணிகளாகச் சேர்ந்திருந்தன. ஒன்று, முற்போக்குக் கூட்டணி, மற்றொன்று ஜனநாயகக் கூட்டணி என்று இரண்டு அணிகளாக நின்றன. முற்போக்குக் கூட்டணியைச் சேர்ந்த நாங்களெல்லாம் தேர்தலில் வாக்குக் கேட்கும்பொழுது, இந்த நாடு நல்ல முறையிலே இருக்க வேண்டுமென்றால், ஏழை எளியவர்கள் வாழ வேண்டுமென்றால், கலைஞர் அவர்களின் கரத்தை வலுப்படுத்த வேண்டுமென்று நினைத்தால் முற்போக்குக் கூட்டணியினருக்கு வாக்களியுங்கள் என்று கேட்டோம். அதைப்போலவே, ஜனநாயகக் கூட்டணியிலே இருந்தவர்கள் எங்கள் அரும் பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் கரத்தை வலுப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டு மக்கள் இன்றைக்கு இருக்கும் சூழ்நிலையில் கலைஞர் அவர்களின் கரத்தைத்தான் வலுப்படுத்தவேண்டும். அதுதான் சரியானது என்று கலைஞரின் கரத்தை வலுவுள்ள தாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் காமராஜரின் கரத்தை வலுவில்லாததாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள், சொம்பவும் வலுவில்லாத ஒரு காமாக்கி விட்டார்கள் என்பதற்காக உண்மையிலேயே என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம், நம்முடைய ஆளுநர் அவர்களின் உரையில், மக்கள் அளிக்கும் தீர்ப்பை எல்லாம் பிரிவினரும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு தேர்தலின்போது அங்கே நடைபெற்ற முடிவுகளைப் பொறுத்து எந்தக் கட்சியாகியிருந்தாலும் நல்ல மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது தான் இயற்கை. ஆனால் இங்கே யிருக்கும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், நடைபெற்ற தேர்தலின்போது அராஜகம் விளைந்துவிட்டது, வன்முறைகள் பெருகிவிட்டன என்றெல்லாம் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்தக் காங்கிரஸ் நண்பர்களை வேண்டிக்கொள்வதெல்லாம், தேர்தலிலே யாராவது வெற்றிபெறுவதும் ஒருவர் தோற்பதும் இயற்கை. ஆனால் அதற்காக இல்லாததைச் சொல்லக்கூடாது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால் தேர்தல் முடிந்த பிறகு, ஒரு ஜனநாயகத்தில் தோல்வியைத் தழுவிக்கொள்வதென்றால் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அதற்குள்ளாக சில காங்கிரஸ் நண்பர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், தேர்தலில் தோற்றுப்போனவர்கள் எதையாவது காரணம் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக, முன்பு 1952 தேர்தலின்பொழுதெல்லாம், தேர்தலில் தோற்றுப் போன கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களில் படிக்காதவர்கள், விவரம் தெரியாதவர்கள், பாமர மக்கள் என்ன சொல்வார்கள் என்றால், பெட்டியை மாற்றி விட்டார்கள் என்று சொல்வார்கள். அந்த நேரத்திலே மஞ்சள் பெட்டி, வெள்ளைப் பெட்டி என்ற முறையில் ஒவ்வொரு அபேட்சகருக்கும் ஒரு பெட்டி இருக்கும். விவரம் தெரியாதவர்கள், மாற்ற முடியாது என்பதைத் தெரியாத காரணத்தால், பெட்டியை மாற்றிவிட்டார்கள் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் 71-இல், நல்ல அரசியல் ஞானம் உள்ள சில கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கூட, பெட்டியை மாற்றி விட்டார்கள் என்று அந்தப் பாமர மக்கள் 52-இல் சொல்வதைப்போல் 71-லேயும், இன்னும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைக்கும் பொழுது உண்மையிலேயே வருத்தமாக இருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லும் முறையை மாற்றி நல்லதொரு உண்மையை இந்த நாட்டுக்குச் சொல்ல வேண்டும், அது அவர்களது கட்சி கணிசமான இடத்தைப் பெறுவதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கு. திருப்பதி]

வன்முறையைப் பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏதோ ஒரு கட்சியில் தோற்றுவிட்டோம் என்பதற்காக வன்முறை காரணமாகத் தோற்று விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் நடந்த சம்பவங்களில் ஒன்றிரண்டையாவது சொல்வது நியாயம் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

மதுரையில், தேர்தல் காலத்தில், மேல மாசி வீதியிலே கழகக் கொடியை வெட்டி விட்டார்கள். தேர்தலுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு, சில கழகத் தோழர்கள் என்னிடத்தில் சொன்னார்கள். நான்குட அங்கிருந்த போலீஸ் அதிகாரியைக் கேட்டேன், எங்கள் கழகக் கொடியை வெட்டியிருக்கிறார்கள், ஏன் வெட்டினார்கள் என்று கேட்டதற்கு அவர் சொன்னார், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு நபிகரைக் குத்திவிட்டார்கள் என்று என்னிடம் கழகக் கொடியை வெட்டியிருக்கிறார்கள் என்றார். அப்படியென்றால் தாங்களாகவே அவர் களுடைய நபிகரைக் குத்திவிட்டார்கள் என்று கற்பனையாக எடுத்துக் கொண்டு, அதற்காகக் கழகக் கொடியை வெட்டி இருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த மாமன்றத்தின் உறுப்பினர் திரு. எம்.ஜி.ஆர்., அவர்கள் மதுரைக்கு வந்தபொழுது கடந்த நான்காம் தேதி அவர்கள் வடக்கு மாசி வீதியில் வரவிருக்கின்ற கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்பு காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பாளை கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். ஊர்வலம் வருவதற்குக் கொஞ்ச நேரம் முன்புதான் பார்த்தோம். அந்தச் சட்டியிலே சானியைக் கரைத்து வைத்திருந்தார்கள். அதுமட்டுமல்ல, திராவகம் போன்று இருந்தது என்றும் சொல்கிறார்கள். அது ஒருவேளை அக்கினித் திராவகமாக இருந்தாலும் இருக்கும் என்று சந்தேகப்படுகிறார்கள். இந்த அளவிற்கு காங்கிரஸ் நண்பர்கள் செய்துவிட்டு, இங்கே வந்து அம்மாதிரியானவற்றையெல்லாம் நிராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்தார்கள் என்பது போல் பேசுகிறார்கள் என்றால் இந்த மாமன்றத்தின் உரிமையை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள நினைக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களை ஒன்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரை நகராட்சியை நீங்கள் மாநகராட்சியாக ஆக்கியிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் மதுரைக்கு வரும்பொழுது எங்கள் மதுரை மக்கள் உங்களை உற்சாகத்துடன் வரவேற்பார்கள், உங்கள் வருகையை எப்போதும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டே யிருப்பார்கள். நீங்கள் மதுரைக்கு வரும்பொழுதெல்லாம் எங்களுக்கு ஒவ்வொரு தடவையும் ஒரு பரிசைத் தந்திருக்கிறீர்கள்.

இந்தத் தடவை மதுரைக்கு வரும்பொழுது மதுரைக்கு ஒரு ரேடியோ நிலையத்தைத் தருவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, ஒரு கன ரக இயந்திரத் தொழிற்சாலை கேட்க வேண்டும் என்று மதுரை மக்கள் என்னிடம் சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவொன்றும் சிரமமாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன். என்னென்றால் மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையில், சோடியம் ஹைட்ரோ சல்பைட் தயாரிப்பதற்கு ரூ. 1.5 கோடி செலவிலும், டயர்கள் தயாரிப்பதற்கு ரூ. 5.5 கோடி செலவிலும், உவர்க்காரம்

[திரு. கு. திருப்பதி]

[1971 ஏப்ரல் 1]

தயாரிப்பதற்கு ரூ. 6 கோடி செலவிலும் தொழிற்சாலைகள் நிறுவுதற்கு தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் அனுமதி பெற்றுள்ளது என்று இருக்கிறது. ஆகவே, இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றையாவது அங்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மதுரையில் அதிகமாக இருக்கிறது. அதைப் போக்குவதற்காக நீங்கள் தயவு செய்து இவற்றிலே ஒரு தொழிற்சாலையை அங்கு அமைக்கலாம். இது இல்லாவிட்டால் புதிதாக ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை நீங்கள் மதுரைக்கு ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று முதல்வர் அவர்களை மிகப்பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, மாண்புமிகு மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் சேலம் உருக்காலைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. உண்மையிலேயே, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருமளவில் இருக்கும் இந்தத் தமிழகத்தில் சேலம் உருக்காலை வருவது உண்மையிலேயே வரவேற்கத் தக்கதாகும்.

அதுமட்டுமல்ல, கட்டுத் துறையின் அடிப்படையில் தூத்துக்குடியில் அமைக்கப்படவிருக்கும் ரூ. 60 கோடி மதிப்புள்ள உரத்தொழிற்சாலையை நிறுவ இந்திய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது என்று மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் ஒன்றை மட்டும் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நம்முடைய நிஜலிங்கப்பா தலைமையில் உள்ள காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சட்டமன்றக் கட்சித் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசும்பொழுது இந்தத் தமிழகத்திலே வடக்கு வளர்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று ரொம்பவும் வருத்தப் பட்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தூத்துக்குடியிலே 60 கோடி ரூபாய் செலவில் உரத் தொழிற்சாலை அமைவது அவர்களது தாபத்தைத் தணிப்பதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசில் வடக்கு வாழவும் இல்லை, தெற்கு தேயவும் இல்லை, எல்லாப் பகுதிகளும் சரிசமமாகத் தான் கவனிக்கப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் மதுரை, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் தமிழ்நாடு அரசுத் தொழில் மெம்பாட்டுக் கழகம் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. எனவே வடக்கு வாழவில்லை, தெற்கு தேயவில்லை, ஒரேசாராகத்தான் இருக்கிறது.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்குகின்ற முறையில், மாநிலத் திட்டக் குழு அமைக்கவிருப்பதால் இந்த உரை அருமையான உரை, மிக நல்ல உரை, நேர்த்தியான உரை என்று தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சேர. அழகர்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய ஆளுநர் அவர்களின் உரைமீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

அண்மையில் நடந்த வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்த தேர்தலைப் பற்றிப் பல உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். இந்தத் தேர்தல் சாதாரண, பாடுபடக்கூடிய ஏழை எளிய மக்கள், உழைக்கக்கூடிய மக்கள் என்ற நிலையிலே உள்ளவர்கள், ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய, சுாண்டக் கூடிய ஆதிக்கக்காரர்கள் என்று உள்ளவர்கள், இவர்கள் இரண்டு பக்கங்களில் நின்று, சமாதான பூர்வமாக நடத்திய வர்க்கப் போராட்டமாக இந்தத் தேர்தல்

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அமைந்தது. நாட்டிலே உழைக்கக்கூடிய, பாடுபடக்கூடிய மக்கள் அளித்த தீர்ப்பினால் அவர்களின் பிரதிநிதிகள் மிகப் பெரும்பான்மையான வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனுபவிக்கும் கஷ்டங்கள் கொஞ்ச நஞ்சு மல்ல. கஷ்டம் நீங்கி நல்ல வழி பிறக்கும் என்று மக்கள் நம்புகிறார்கள்.

நான் வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஆளுநர் உரையீது சில கருத்துக் களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவில்பட்டி தாலுகாவைப் போன்று, மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் சில பகுதிகள், சங்கரன்கோவில் தாலுகா ஆகியவைகள் வறட்சியான நிலையில் இருந்து வருகின்றன. இதைப் பற்றி ஆளுநர் அவருடைய உரையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை மாவட்டங்கள் போன்ற சில இடங்களில் வறட்சி நிலைமை நீடித்துக் கொண்டு வருகிறது. என்னுடைய பகுதியில் விவசாயிகள் படக்கூடிய கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சுமல்ல.

குறிப்பாக விவசாயிகள் வேலை இல்லாமல் அங்கிருந்து 20, 30 மைல் உள்ள ஊத்துக்குடி போன்ற இடத்திற்குச் சென்று அங்கும் வேலை கிடைக்காமல் திரும்பவும் கோவில்பட்டித் தாலுகாவிற்கே வந்து கஷ்டமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவித வேலையும் இல்லாத நிலையிலே இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். பல கிராமங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலையிலே இருந்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நேரத்திலே அவர்கள் விவசாயத்திற்காகவும், வேறு காரியங்களுக்காகவும் வாங்கிய கடன்களை, அவர்கள் வருமானம் இல்லாமல் கஷ்டமான நிலையில் இருக்கும்போது, அரசாங்க அதிகாரிகள் கடுமையான முறையிலே அவர்கள் வாங்கிய கடன்களை நிர்ப்பந்தமாக வசூல் செய்கிற நிலைமை இருந்து வருகிறது. பல தடவை அதிகாரிகளிடம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. விவசாயத்திற்காகவும், வேறு பல காரியங்களுக்காகவும் அவர்கள் வாங்கிய கடன்களை விவசாயத்திற்காகச் செலவு செய்தும் எந்தவித வருமானமும் இல்லாத பஞ்ச நிலைமையில் அவர்களிடமிருந்து திருப்பி வசூல் செய்வதிலே அதிகாரிகள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கும், விவசாயத்தைத் தீவிரப்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் அவர்கள் வாங்கிய கடனைச் சரியாகத் திரும்பச் செலுத்த முடிய வில்லை. இந்தக் கஷ்டமான நிலைமையிலே அவர்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தர வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தமாக வசூல் செய்யப்படுகிறது.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் கோவில்பட்டி தாலுகாவில் சென்ற நான்கு ஆண்டுகாலமாக மழையே இல்லாமல் எந்தவிதமான வேலையும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இல்லாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. வறட்சி நிலை இருந்து வருகிறது. பல இடங்களில் தீவிரமாக வறட்சி இருந்து வருகிறது. எந்தவிதமான காரியமும் அந்த வட்டாரத்தில் செய்ய முடியவில்லை. வேளாண்மை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான வேலை வாய்ப்பும் இல்லை.

அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள மக்களுக்குக் குடிக்கக் கூடத் தண்ணீர் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலை இருந்து வருகிறது. அவர்கள் வாங்கிய விவசாயக் கடன், கூட்டுறவுக் கடன், அரசாங்கக் கடன், மற்றும் தனிப்பட்ட லேவாதேவிகாரர்களிடம் வாங்கிய கடன் இவைகளைத்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1971 ஏப்ரல் 1]

திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் கஷ்டமான பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே அவர்கள் வாங்கிய கடன்களை எல்லாம் திரும்பச் செலுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கட்டாயப்படுத்துகிறது என்பதை முதலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். தனிப்பட்ட வேலாதேவிக் காரர்கள் ஒன்றுக்கு நான்கு மடங்காக எழுதி வாங்கிக்கொண்டு கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோர்ட் ஐப்தி மூலம் இந்த விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு கொடுத்து வருகிறார்கள். விவசாயிகள் இந்தக் கடன் தொல்லையால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய முறையில், விரிவான ஒரு கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை, இந்த ஏழை எளிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் துன்பத்தைத் துடைப்பதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருவார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பெற்றுத்தவரையில் பல கிராமங்களில் குடிதண்ணீர்கூடக் கிடைப்பதில்லை. நான்கைந்து மைல் தொலைவு சென்றுதான் குடிதண்ணீர் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் கோவிலப்பட்டி பெரிய நகரம். இங்கு குடிதண்ணீர்த் திட்டத்திற்காக அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்து எஸ்.ஐ.ஸியிட்டிருந்து ஒரு கோடியே எட்டு லட்சம் ரூபாய் கடனாகப் பெற்று, அது நிறைவேற இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் சாங்ஷன் செய்திருக்கிறது. இந்த வேலை துரிதமாக நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் அங்குள்ள மக்களின் குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினை தீரும். இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். கிராமப்புற குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினைக்கு துயர் துடைப்பு நிதியிலிருந்து நிதி ஒதுக்கி, குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

துயர் துடைப்புப் பணிக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகக் குறைவு. 1970-71-ம் ஆண்டிற்கு இந்தப் பணிக்கு 183 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருந்தது. ஆனால் 1971-72-ம் ஆண்டிற்கு 66½ லட்ச ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் இந்த 4 மாத காலத்திற்கு 5 லட்ச ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிக மிகக் குறைவு. நம்முடைய மாநிலத்தில் இந்த மாதிரி நேரத்தில் கொஞ்சம் வேலை துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்காங்குள்ள கண்மாய்கள், குளங்கள் சரி செய்யப்பட்டு விவசாயத்திற்கு வருகின்றன. ஆனால் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை மிக மிகக் குறைவு, இந்தப் பகுதியில் ஏற்பட்டுள்ள பஞ்சத்தைப் போக்கவும், அங்குள்ள விவசாயிகள் சரியான முறையிலே விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய முறையிலும் இந்த நிவாரண வேலைகளைத் தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் கூட்டுறவுக் கடன் அதிகமாக வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய குறுகிய காலக் கடன் 31 கோடியிலிருந்து 55 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. மத்திய காலக் கடன் மூன்று கோடியிலிருந்து கூட்டுறவு அமைச்சரின் பெருமுயற்சியினால் 19 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த விவசாயக் கடன்கள், விவசாயிகள் முன்னால் வாங்கிய கடன்களைத் திரும்ப அடைக்கவும், முன்பு வாங்கிய கடன்களுக்கு வட்டி செலுத்தவும், அதுவும் இல்லாமல், தனிப்பட்டவர்

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

களிடம் அதிக வட்டிக்கு வாங்கிய கடன்களைத் திர்ப்பதற்கும்தான் அதிக மாகப் பயன்படுகிறது. இந்த நிலைமைதான் இருந்து வருகிறது. 100க்கு 25, 30 சதவிகிதம் வட்டிக்கு தஸ்தாவேஜி எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். இந்தக் கடன்களை பாங்குகளே திர்த்துவிட்டு, விவசாயிகளைக் கடன் தொல்லை யிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். திட்டங்களை, திருத்தங்களை முதலமைச்சர் செய்வார் என்று நம்புகிறேன்.

அதேமாதிரியாகக் குழாய்க் கிணறுகள். கிணறுகளை தோண்டுவதற்காக 72 கோடி ரூபாய்க்குப் பெரிய திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை கடனாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதைவிட அரசாங்கமே குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அரசாங்கமே சிறு சிறு ஏரிகளை அமைத்துக் கொடுத்து, அந்தப் பாசனத்தின் மூலம் பலன் பெறக்கூடிய விவசாயிகளிடமிருந்து தண்ணீர்த் தீர்வையாக ஒரு தொகையை வசூல் செய்து கொள்ளலாம். குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்துக் கொடுத்து, கடனாகக் கொடுத்து வசூல் செய்து கொள்வதற்குப் பதில், பயன் பெறுபவர் களிடமிருந்து ஆண்டு ஒன்றுக்கு இவ்வளவு தொகை தீர்வை என்று வசூல் செய்து கொள்ளலாம். அரசாங்கத்திலிருந்து கடனாக விவசாயிகள் பெற்றால் அதைப் பின்னால் திரும்பக் கட்டமுடியாமல் அவர்கள் தொல்லைப் படுகிறார்கள். குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்தாலும் சரியான முறையிலே தண்ணீர் வசதி கிடைக்காவிட்டால் அரசாங்கத்தின் கடனைத் திரும்பக் கட்டுவதற்கு வருமானம் போதாமல், எந்தப் பலனும் கிடைக்காமல் கஷ்டப் படுகிறார்கள். எனவே, அரசாங்கமே சமுதாயக் கிணறுகள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின் வசதி. விசை ஏற்றத்திற்காக 2½ லட்சம் விசை ஏற்றங்களுக்கு 1970-71-லே மின் இணைப்பு இருந்தது. இந்த ஆண்டு 5 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இது பாராட்டக் கூடியது. கிராமங்களுக்கு மின் வசதி கொடுப்பதிலே மின் ஏற்றத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். மின் விளக்குகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கிராமப்புறங்களுக்கு லைட் கொடுப்பதில் நாம் அவசரம் காட்டுகிறோம். அதற்குப் பதிலாக கிராமங்களில் மின் ஏற்றங்களுக்கு இணைப்புக் கொடுப் பதிலே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். வருடக் கணக்காக மின் இணைப்புக்காக விவசாயிகள் காத்துக்கொண்டு இருக்கும் நிலை இருந்து வருகிறது. பம்பு செட்டுகளை அமைத்துவிட்டு வருடக் கணக்காக இணைப்பு கிடைக்காமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே அரசாங்கம் உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகளுக்கு இணைப்புக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அதே நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு அடுத்தபடியாக உள்ள கைத்தறித் தொழிலாளர் பிரச்சனை பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் 30 லட்சம் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள், நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்காக அரசாங்கம் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்து வந்திருக்கின்றது. திருத்தாலும்கூட, இவைகள் போதுமானதாக இல்லை. சமீபத்திய தூல் விலை ஏற்றத்தினால், அவர்கள் நெய்த துணிகள் விற்காத நிலையில், கைத்தறி

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1971 ஏப்ரல் 1]

நெசவாளர்கள் மிகவும் தொல்லைக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். உற்பத்தி செய்த துணிகள் விற்காமல் தேங்கி உள்ளன. அதே நேரத்தில் தூல் விலை ஏறிக் கொண்டே உள்ளது. அதனால் அவர்கள் தொடர்ந்து தொழில் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நெசவாளர்கள் வேறு தொழில் தேடிக் கொள்ளும் வரையில் அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, இன்று கோவில்ப்பட்டி குடிநீர்த் திட்டத்திற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் சாங்க்ஷனாக இருக்கிறது. பக்கத்திலுள்ள பல கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கெல்லாம் இத்திட்டத்திலிருந்து குடி நீர் வழங்க ஏற்பாடெல்லாம் இருக்கிறது. அதற்கு இன்று அரசாங்கத்திலிருந்து கடனாகத்தான் வழங்கப்படும் என்ற நிலை இருப்பதால், அதைத் திருப்பிச் செலுத்தக்கூடிய சக்தி சிறிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இல்லை. கோவில்ப்பட்டி போன்ற அதிக வருமானம் வரக்கூடிய நகரங்களினால்தான் அத்தொகையை நாற்பதாண்டுக் காலத்தில் திருப்பிச் செலுத்த சக்தியிருக்கிறது. ஆனால், அத்தகைய திருப்பிச் செலுத்தக்கூடிய சக்தி சிறு சிறு பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இல்லை. ஆனால், குடிநீர் கஷ்டத்தினால் பெண்கள் படும் தொல்லை, கஷ்டங்கள் சொல்லிமுடியாது. ஆகவே, சிறு சிறு பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் குடி தண்ணீர் வசதிக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற பணத்தை ஓரளவிற்குக் கடனாகவும் பெருமளவிற்கு மாலியமாகவும் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் ஒரு திட்டத்தை வகுத்து, அங்குள்ள மக்களுக்குக் குடி நீர் வசதி செய்து கொடுக்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று பல கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களும், நகரப் பஞ்சாயத்துக்களும் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தக்கூடிய சக்தி இல்லை என்ற காரணத்தினால் அவர்களால் அத்திட்டத்தில் சேர முடியவில்லை. ஆகவே, இதைக் கவனித்து அவர்களுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்துகொடுக்கத்தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். கோவில்ப்பட்டி நகருக்காகத் திட்டப்பட்டிருக்கிற இந்தத் திட்டத்தைச் சீக்கிரமாகத் துவக்கி அங்குள்ள மக்களுக்கு சீக்கிரத்தில் குடி நீர் வசதி செய்துகொடுக்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கோவில் பட்டி, சங்கரன்கோயில், விளாத்திகுளம் போன்ற இடங்களுக்குக் கடன் ஒத்திவைப்பு, நிவாரண வேலைகள் செய்வது போன்றவற்றில் கவனம் செலுத்தி சீக்கிரம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுநர் அவர்களின் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கிற ஒரு வாய்ப்பினை எனக்கு அளித்தமைக்கு முதலில் தங்களுக்கு எனது மனமுவந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறை ஒரு பராம பரியம் உடையதென்றாலும், திசை இழந்தவர்களுக்குத் திசை காட்டி ஒளி இழந்தவர்களுக்கு ஒளி காட்டி, சமுதாயத்திலுள்ள அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்களின் துயரைத் துடைக்கும் வகையில், கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில், நமது மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் சிறப்பாக உரை ஆற்றி, நமது செயல்திறன் மிக்க முதல்வர் கலைஞர் அவர்களின் ஆளுகைக்கு சிறந்ததொரு வித்திடக் கூடிய அளவில் அரிபதொரு பேருரையை இன்றையதினம் நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். கட்சிக் கரை நீங்கிய வகையில் இந்தப் பேருரையைப் பார்க்கும் எந்த அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும், அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் ஆளுநர் அவர்களின் உரையைப் போற்றிப் புகழக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது.

எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்கிற என்று அன்புக்கும் பெருமைக்கும் உரிய காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள், சென்ற காலங்களில், அவர்கள் ஆண்டு வந்த காலங்களில், நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான காரியங்களை, அவர்கள் காலத்தில் இருந்த ஆளுநர்களுக்குத் தெரிவிக்காத காரணத்தினால், எதிர்க் கட்சியில் இருந்த எங்கள் பெருமை மிக்க தலைவர்கள் ஆளுநர் உரை மீது பேசுகிற நேரத்தில், சிறு சிறு குற்றங்களை எடுத்துக்கூற வேண்டியதொரு நிலையை இந்த மன்றம் பெற்றிருந்தது. ஆகவே, அதையே ஒரு பழக்கமாகக் கொண்டு, எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் என்றால், ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையை எதிர்த்தாகவேண்டும் என்ற நினைப்பில் அத்தகையதொரு மாபிணக் கையாண்டு வருவதை சென்ற இரு தினங்களாகக் கண்டு வருகிறேன்.

நடந்து முடிந்த தேர்தலில் நமது தமிழக அரசு நிலைமையை எவ்வாறு நல்லமுறையில் சமாளித்தது என்பதை ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் அதுபற்றிய நல்லதொரு வடிவத்தைக் காட்டி எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்தில் இந்தத் தமிழ்நாட்டின் நாலரைக் கோடி மக்களின் நல்வாழ் விற்காக நமது தமிழக அரசு ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களை எந்தெந்த வகையில் சமாளித்திருக்கிறது, என்னென்ன வகையில் மேலும் சமாளிக்க இருக்கிறது என்பதை ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் கோடிட்டுக் காட்டியிருப்பதற்காக அவர்களுக்குத் தமிழர்கள் கடப்பாடு உடையவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை நான் மீண்டும் நினைவுபடுத்திக் கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சி வரிசையில் உள்ள அன்பர்கள் சிலபல குற்றச்சாட்டுகளை யெல்லாம் சொன்னார்கள். தேர்தல் காலத்தில் ஏதோ அநீதிகள் நடந்து விட்டதுபோல் சொன்னார்கள். மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி நண்பர்களேயும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மீதும் தனிப்பட்டமுறையில் பொது வாழ்வில் எங்களுக்கு நல்ல மதிப்பு உண்டு. உங்களை எதிர்க்கட்சித் தலைவராகப் பெறுகிற வாய்ப்பு போப் விட்டதே என்று எண்ணுகிறவர்களில் நானும் ஒருவன்.

இந்த தேர்தல் பற்றி நானும் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன். முன்பு எங்கள் மதிப்புமிக்கத் தலைவர்கள் தேர்தல் காலங்களில் பட்ட துன்பங்கள் இவ்வளவு அவ்வளவு அல்ல. அக்காலத்தில் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் வெற்றி பெற முடியாமல் செய்வதைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்வதற்குப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் நேரம் கொடுப்பார்களா என்று கேட்டுச் சொன்னால் அதைப்பற்றி இன்று பூராவும் என்னுள்

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

[1971 ஏப்ரல் 1]

சொல்லிக்கொண்டு போகமுடியும். அவ்வளவு நெறியுற்ற செயல்களைச் செய்திருக்கிறார்கள், அந்தக் காலத்தில் ஆட்சியில் இருந்தவர்கள். அவர்கள் செய்த நெறியற்ற செயல்கள் குறித்து நான் ஒரு பெரிய பட்டியலேகூடத் தாழுடியும். இப்போது நாங்கள் என்னென்னவோ அட்டேயியங்கள் செய்து வெற்றி பெற்று விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். 1962-ல் நடைபெற்ற தேர்தலில் காஞ்சிபுரத்தில் எத்தகைய ரண களம் ஏற்பட்டது, எந்தளவிற்கு ரத்தக் களம் ஏற்பட்டது, எந்தளவிற்கு அராஜகங்கள் ஏற்பட்டன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட தன்மையிலுள்ள மக்களை அணுகிக் கேட்டால் தெரிய வரும். அந்த மக்கள் இன்றையதினம் எனக்கு மாபெரும் வெற்றியைத் தேடித் தந்திருக்கிறார்கள். சதாபுஜ பலத்தைத் தாண்டி, அராஜகங்களைத் தாண்டி, பெரும் சோதனைகளைத் தாண்டி இன்றைய தினம். என்னை இங்கு இம்மாமன்றத்திற்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். என் அருமை நண்பர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், ஆளுநர் அவர்கள் உண்மையாகவே இந்த அரசின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய விதத்தில் தமது பேருரையை ஆற்றியிருக்கின்றார்கள்.

சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, காஞ்சிபுரம் சட்டமன்றத் தொகுதி பற்றியும், செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தின் பொருளாதார நிலை பற்றியும் நான் இங்கு எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று கூற விழைகிறேன். செங்கல்பட்டு மாவட்டம் சென்னை நகரையொட்டி இருக்கிற மாவட்டமாகும். ஒருகாலத்தில் செங்கல்பட்டு மாவட்டம் சென்னையோடு ஒன்று சேர்ந்திருந்தது. நார்ப்பது ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன் உள்ள பத்திரப் பதிவேடுகளைப் பார்த்தால் அது தெரியவரும். செங்கல்பட்டு துணை மாவட்டம் என்று போடப்பட்டிருக்கும். கடந்த காலங்களில் அமைக்கப்பட்ட தொழிற்கூடங்கள் எல்லாம் சென்னை ஓர்ப்பகுதிகளிலேயே அமைக்கப்பட்டன. அதன் காரணமாக செங்கல்பட்டு வடக்குப் பகுதி, செங்கல்பட்டு தெற்குப் பகுதி, செங்கல்பட்டு மேற்குப் பகுதி இவைபோலல்லாம் பிரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் உருவாக்கக்கூடிய முறையில் அந்தக் காலத்திய அரசுகள் அவ்வகையில் தொழிற்கூடங்களை அமைத்துள்ளன. முற்காலங்களில் காஞ்சிபுரம் வாலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நகரமாகத் திகழ்ந்து வந்தது. 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த காஞ்சிபுரத்தைப் பற்றி எடுகளைப் படித்தவர்கள், அதன் வாலாற்றினைப் படித்தவர்கள் இப்போது வந்து காஞ்சிபுரத்தைப் பார்த்தால் அன்றிருந்ததுபோலவே அப்பழுக்கில்லாத நிலையில் காட்சி தருகிற நிலையில் இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு அந்த நகரம் பார்க்கிற கண்களுக்கு அன்று இருந்தது போல், அப்பழுக்கு இல்லாமல், வளர்ச்சி இல்லாமல், அதன் வளர்ச்சி குன்றி, யெனவனம் தாழ்ந்து இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கே இருக்கும் நான்கிலொரு பகுதி மக்கள் கைத்தறி நெசவாளர்கள், ஏழை எளிய பாட்டாளிகள், நடுத்தர மக்கள். அந்த நகரத்தில் உள்ள நெசவாளர்கள் இன்றையதினம் நூல் விலை ஏற்றத்தின் காரணமாக வேலை இழந்து தவிக்கிறார்கள். சட்ட மன்றத் தலைவரவர்களே, தமிழக அரசின் நிறுவனங்கள், தமிழக அரசின் துணை பெற்று நிறுவப்படும் தொழில் நிறுவனங்கள், இங்கே வேலையில்லா நெருக்

1971 ஏப்ரல் 1] [திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

கடியைப் போக்குவதற்காகக் காஞ்சிபுரத்தில் துவங்கப்பட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனால்தான் மேற்குப்பகுதியில் இருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், மாவட்டத் தலைமை மருத்துவ நிலையங்கள் இருக்கின்றன. மாவட்ட மருத்துவ நிலையம் என்றால் அனைத்து மருந்து வசதியும் இருக்கும். இதைக் கழக அரசு ஏற்பட்ட பிறகு நல்ல வகையில் செய்து இருக்கிறது. அதற்கு நன்றி. அதே நேரத்தில் செங்கல்பட்டு மாவட்ட மருத்துவ நிலையம், கச்சியம்பதியிலே இருப்பது, எப்படி இருக்கிறது என்பதை உங்களின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அது துவங்கப்பட்டு 80-100 ஆண்டுகளுக்குமேல் ஆகிறது. அங்கே இருக்கும் சமையற்கூடத்தை இதுவரையில் மாற்றியமைக்கவில்லை. 100 நோயாளிக் கென்று கட்டப்பட்ட சமையற்கூடம் இன்று 2,000-3,000 என்று நோயாளிகள் பெருகியபிறகும் அன்றைய நிலையிலே இருந்து வருகிறது. அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த மருத்துவ மனையில் 'தனி அறை' (என்பெஷல் வார்டு) என்று எதுவுமே கிடையாது. வசதி படைத்தவர்கள் விசேஷமாக மருத்துவ வசதி பெற வேண்டுமானால் சென்னைக்குத்தான் வரவேண்டும். இதனால் சென்னை மருத்துவ நிலையங்களிலும் நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. ஆகவே, நல்ல மருத்துவ வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீண்டும் மிகப் பலிவாக நான் தெரிவித்துக்கொள்வதெல்லாம், ஆளுநர் அவர்கள் பின் தங்கிய மக்களுக்கும், ஹரிஜன மக்களுக்கும், எவ்வளவு நல்லவைகளை இந்த நடப்பு ஆண்டில் செய்ய இந்த அரசு காத்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 23 ஆண்டுகள் இந்தத் தமிழகத்திலே காங்கிரஸ் தொடர்ந்து ஆட்சி செலுத்திக்கொண்டிருந்த காலத்தில் கூட, ஆதித்தியாவிட மக்கள், அல்லது அவர்களை ஒத்த வாழ்க்கை நிலையில் இருக்கும் மக்களுக்கு, குடி மனைகள் வழங்குவதில் உள்ளபடியே தாராளம் காட்டவில்லை. கழக அரசு ஏற்பட்ட பிறகு அதுவும் எங்கள் கலைஞர் முதலமைச்சராக ஆன பிறகு, குடி மனைகள் பட்டா வழங்குவதில் எந்த அளவிற்குத் தாராளம் காட்ட முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் தாராளம் காட்டி, எந்த அளவுக்குத் ஹரிதமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, பெருவாரியான மக்களுக்குக் குடும்பம் நடத்துவதற்கு மூன்று சென்ட் நிலம், மானவாரி மேய்க்கால் புறம் போக்கு நத்தம், நடமாட்டம் இல்லாத காடு கழனிகளில் ஒதுக்கித் தந்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதைக்கடச் செய்வதற்கு, சுதந்திரம் வாங்கியது நாங்கள்தான் என்று சொந்தம் கொண்டாடுகிற அரசு இருந்தகாலத்தில், செய்யத் தவறி விட்டது. அதை எங்கள் அரசு செய்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் மற்றொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த குடிமனைப் பிரச்சனை ஒரு கேள்விக்குறியாகத் தமிழகத்தில் அறித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. அகவே கலைஞர் அவர்கள் உள்ளத்தில் இருக்கும் கருத்தை, சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவரவர்கள் வாயிலாக கலைஞர் முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக செங்கல்பட்டு

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

[1971 ஏப்ரல் 1]

மாவட்டத்தில் மட்டுமல்லாமல், தமிழகத்தில் விடு இல்லாத, குடி மனை இல்லாத, குடி இருக்க இடமில்லாத—நடுத்தர மக்களைக் கூறவில்லை—அரிஜன மக்களுக்கு, ஹரிஜன மக்களை ஒத்த, பொருளாதாரத்தில் மிகவும் பிற்பட்ட மக்களுக்கு, மக்கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கை எடுத்து, குடி மனை வழங்கும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்களுடைய கலைஞர் அவர்கள், முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினாலே, இப்படிப்பட்ட ஒரு கணக்கை எடுத்து, இந்தக் குடி மனை வழங்கும் திட்டத்தைத் தீட்டி விரைவில் செயல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரே ஒரு வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காஞ்சிபுரத்தில் தரமான பட்டு நெசவுத் தொழில் பல்லாண்டு காலமாக நடந்து வருகிறது. இங்கே நேர்த்தியான பட்டுச் சேலைகள் தயாரிக்கப்பட்டு, அமெரிக்கா போன்ற வெளிநாடுகளுக்கும் பெருத்த அளவில் அனுப்பப் படுகின்றன. திறமைபெற்ற பல தொழிலாளர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் சரிகை போன்ற வண்ணப் பொருள்கள் இங்கே கிடைப்பது இல்லை. வடக்குக்கு ஏகி தான் வாங்கிவர வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் விலையை உயர்த்திக்கொடுக்கும் தரமற்ற சரிகையைத் தான் விலை கொடுத்து வாங்கி வரவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் தாமுள்ள சரிகையைப் பெற முடியவில்லை. ஆகவே, பட்டு நெசவுத் தொழில் சிறப்புற இங்கே அமைகின்ற வகையில், ஒரு சரிகைத் தொழிற்சாலையை நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டம் கழக அரசின் கவனத்தில் இருக்கும் சீரிய ஒரு திட்டம் என்றாலும், உடனடியாக, அந்த சரிகைத் தொழிற்சாலையை இங்கே நிறுவுதல் வேண்டுமென்று மிகப்பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால் பட்டு நெசவுத் தொழில் அபிவிருத்தி அடைய உறுதுணையாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு, ஆளுநர் அவர்கள் மிகப்பெரிய சிறப்பான, செம்மையான பேருரையை வழங்கியதற்காக நன்றி, நன்றி என்று கூறி என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரைப்பற்றிப் பேசும்போது, அந்த உரையிலே இருக்கிற ஒரு வாசகத்தை இங்கே எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். “சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் பெருவாரியான மக்கள், தங்களுடைய இடைவிடாத தயாரங்களுக்கு விடிவு காண்பதற்கும், வறுமை, இன்னல் இவற்றிலிருந்து மீண்டு கசையேறுவதற்கும் இவ்வரசை ஆவலோடு எதிர்நோக்கி நிற்கின்றனர் என்று இந்த அரசு நம்புகிறது. அம்மக்களுடைய கண்களிலே இன்று நம்பிக்கை ஒளி வீசுகிறது. பாமர மக்களின் எண்ண வேட்கைகளை நிறைவேற்றி வைப்பதற்காக அரசு தீவிர முயற்சியை மேற்கொள்ளும்” என்று கூறிய இந்த வார்த்தைகளுக்கு ஆளுநர் அவர்களுக்கும், இந்த அரசுக்கும் நான் மெத்தக் கடமைப்பட்டவன் ஆவேன். 1971-ம் ஆண்டிலே நடைபெற்ற தேர்தல் முடிவுகளை சரியாக மதிப்பிட்டு, அந்த முடிவுகளின் மூலம் தமிழக மக்கள் என்ன ஆணைபிறப்பித்து இருக்கிறார்கள், இந்த ஆணை வந்திடக்கூடாது—தமிழக மக்கள் ராஜாக்களையும், முதலாளிகளையும், பெரும் பணக்காரர்

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

களையும், நிலப்பிரபுக்களையும் ஆதரித்து நிற்கிறார்கள், அவர்களுக்கு அரசு துணை நிற்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் என்ற பிரசாரத்திற்கு முடிவு கட்டி, இல்லை இல்லை தமிழகத்து மக்கள் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும், ஏழை எளியவர்களுக்கும் வாழ்வளிக்கவேண்டும், சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைத்திட வேண்டுமென்று உங்களைப் பெருத்த ஆதரவின் மூலம் இங்கே அனுப்பி வைத்து இருக்கிறார்கள். இந்தத் தேர்தல் முடிவின் மூலம் அந்த உணர்வுதான், அந்த வார்த்தைகள்தான் இங்கே சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றன என்று எடுத்துக்கொண்டு, அதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். அப்படிப் பட்ட காரியங்களை நிறைவேற்றுகிற வகையில் இந்த அரசு அமைந்து இருக்கிறது என்று சொல்லி, இந்த உரைமீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விழைகிறேன்.

ஏழை எளிய மக்களை கைதுக்கி விடுவதற்குப் பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அவற்றையெல்லாம் சொல்வதற்கு இங்கே நேரம் இல்லை. இருந்தபோதிலும், இரண்டைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒன்று, விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு, ஏற்கனவே இருந்த அரசு 30 ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர் உச்சவரம்பு நிர்ணயித்து இருந்ததை, 15 ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கராகக் குறைத்து இருக்கிறது. அதைத் தமிழக மக்கள் எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். ஆனால் அதிலே சில குறைகள் உள்ளன. அந்தச் சட்டத்தில் பல விதிவிலக்குகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த விதிவிலக்குகளை எல்லாம் அந்தச் சட்டத்திலிருந்து எடுத்துவிடவேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, கிராமப்புறத்து சொத்துக்கும்பட்டும் வரம்பு கட்டுவது போதாது. பெரும் பகுதி சொத்துக்கள் நகரங்களில் குவிந்து கிடக்கின்றன. ஆகவே, நகர்ப்புற சொத்துக்களுக்கும் வரம்பு கட்டினால்தான் சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்க முடியும் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. அதற் குரிய அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது. நகர்ப்புற சொத்துக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கான சட்டங்களை யும் விரைவிலே இயற்றவேண்டும் என்று நான் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களைப்பற்றி சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே தொழிற் சங்கங்கள் பல்கிப் பெருகியிருக்கிற காரணத்தினால், தொழிலாளர்கள் மிகவும் வலு குறைந்து போகிறார்கள். தொழில் அமைதி குலைகிறது. ஆகவே, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் வேண்டும் என்ற கருத்தினை இன்று அல்ல, நேற்று அல்ல, முன்னாலே இருந்த ஆட்சியாளரும் சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள்; நம்முடைய அரசும் அதில் நம்பிக்கை கொண்டு இருக்கிறது. நான் பணிலோடு சொல்லிக்கொள்வேன்— வெறும் நம்பிக்கை மட்டும் பயன் தராது, வார்த்தைகள் மட்டும் பயன் தராது, செயலும் தொடரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேசியத் தொழிலாளர்கள் கமிஷன் அதற்கான பரிந்துரையைச் தந்திருக்கிறது. அந்தப் பரிந்துரையின்படி பெருவாரியான தொழிலாளர்கள் எந்தச் சங்கத்தை விரும்புகிறார்களோ அந்தச் சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் தருகின்ற

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1971 ஏப்ரல் 1]

முறையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இரண்டு வழிமுறைகளையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒன்று, வாக்கெடுப்பு முறை, இன்னொன்று அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்து, எது அதிகப் பிரதிநிதித் துவம் கொண்டது என்று தீர்மானிக்கிறார்களோ அதனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவது முறை ஜனநாயக முறையல்ல, ஜனநாயக முறையைத் தோற்கடிக்கும் முறையேயாகும். ஆகவே, அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் ஜனநாயகப் பண்பின் அடிப்படையில் பெருவாரியான தொழிலாளர்கள் எந்தச் சங்கத்தை விரும்புகிறார்களோ அந்தச் சங்கத்தை அவர்கள் சங்கமாக ஏற்றுக் கொண்டு, அந்தச் சங்கத்தின் மூலம் செயல்படத் தொடங்கிவிட்டால், ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற முறை தோன்றுவதற்கான வழிவகை ஏற்பட்டு விடும், தொழிலாளர்களுக்குள் சங்கப் போட்டிகள் வருவது குறையும், தொழில் களில் அமைதி நிலவும், தொழில் வளம் பெருகுவதற்கும் துணையாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் கூற விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் நல இலாகா இருக்கிறது. அதற்கு என்று ஒரு அமைப்பு இருக்கிறது. பல முறைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். கன்விலியேஷன் மெஷினரி இருக்கிறது. அது தொழிலாளர்களுக்குப் பெரும்பாலும் பயனற்ற மெஷினரியாக இருக்கிறது என்பதனை மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத் தொழிலாளர்கள் இலாகா தருகின்ற புன்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தாலே தெரியும். பல பிரச்சினைகள், நூற்றுக்கணக்கான தொழில் தகராறுகள் மாதக்கணக்கில், ஆண்டுக் கணக்கில் தொழிலாளர்கள் நல அதிகாரி மேஜை மீது இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதனை அறிவிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடியும். என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் அதற்கு இரண்டு காரணம் என்று படுகிறது. ஒன்று, ப்ரொஸீஜர், செயல் முறை. அறிவிருக்கிற கோளாறுகள் அகற்றப்பட்டு, செயல்முறைகளைத் துரிதப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொன்று, அதிகாரிகள் இன்னும் கவசுறுப்பாகச் செயல்பட வேண்டும்.

பல ஆண்டுகளாக தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் நான் இருக்கிறேன். முன் பிருந்தது போன்ற அந்தச் கறுசுறுப்பு இப்பொழுதில்லை. அது குறைந்து விட்டது என்பதைப் பார்க்க நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். எனக்குத் தெரியும்—தொழிலாளர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்றப் பிரச்சினைகள் பற்றிக்கூட பரவாயில்லை. வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகின்ற தொழில் தகராறுகள், தொழிலாளர்கள் நல அதிகாரிகளிடத்திலே சென்று மாதக்கணக்கில், ஆண்டுக் கணக்கில், ஒரு ஆண்டு, 1½ ஆண்டு, 2 ஆண்டு ஆகியும் கூட, அதைப்பற்றிய கன்விலியேஷன் ரிபோர்ட், சமரச முயற்சி அறிக்கை அரசாங்கத்திற்குப் போவதில்லை. இப்படி பல தொழில் தகராறுகள் என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள், 2, 3 மாதங்களுக்குள், இவைகளெல்லாம் முடிவுற வேண்டும். இல்லையென்று சொன்னால், கன்விலியேஷன் ரிபோர்ட் அரசாங்கத்திற்குப் போவதற்குள் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளி சில சமயங்களில் பட்டினியால் பாடி செத்துவிடுவான். அந்தமாதிரி ஒன்றிரண்டு கேஸ்கள் கூட என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இப்படிப்

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஏ. சம்பிரமணியம்]

பட்ட தொழில் தகராறுகளில் கன்வெலியேஷன் என்று சொன்னால், பயனுள்ள முறையாக இருக்கவேண்டும். இவைகளெல்லாம் துரிதமாக பைசல் செய்யப் படுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்ட குறைந்தபட்சக் கூலி (நீட் பேஸ்டு மினிமம் வேஜ்) என்ற கொள்கை அரசினாலும், எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாநில அரசு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், இருக்கிற எல்லா மாநில அரசுகளையும் விட மிகவும் முற்போக்கான நல்ல சிறந்த எண்ணம் கொண்ட அரசு என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையிலே இந்தத் தேசத்திலேயே இந்த அரசு முன்மாதிரியாக நின்று, தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்ட குறைந்தபட்சக் கூலி இந்த மாநிலத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ஒரு தாலிலே முடியும் என்று நான் சொல்லவரவில்லை. அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, தொழிலாளர்கள் வழக்குகள் வருகின்றன, கோர்ட்டுக்குப் போகின்றன. முதலாளிகள் ஹைகோர்ட்டுக்கும், சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கும் போகிறார்கள். 'ரிட்' மனுக்கள் போடுகிறார்கள். 'ரிட்' மனுக்கள் பைசல் செய்யப்படுவதில் மிகவும் தாமதம் ஏற்படுகிறது, ஆண்டுக்கணக்கில் பிடிக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அதிகமான 'ரிட்' மனுக்கள் ஹைகோர்ட்டில் இருக்கின்றன. வேறு பிரச்சினையாக இருந்தால் கூட பாதகம் இல்லை. ஆனால் தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கப் பிரச்சனையில் 'ரிட்' மனுக்கள் பைசல் செய்யப்படுவதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டால், ஜஸ்டிஸ் டிலேய்டு சஸ் ஜஸ்டிஸ் டினைட் என்ற பழமொழிக்கிணங்க நீதி கிடைக்காமலே போய்விடும். ஆகவே, தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட 'ரிட்' மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்து, தீர்ப்பு வழங்குவதற்குத் தனியாக நீதிபதிகளை நியமித்துவிடவேண்டும். அதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி இன்றியமையாதது. வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்காக கவர்னர் உரையிலே ஒன்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலாளிகள் தொழிற்சாலைகளைக் கட்டுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கும் வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு ஆசையை கவர்னர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆசை வெற்று ஆசை என்பது கடந்த பல ஆண்டுகளாகப் பெற்ற அனுபவம். எந்த முதலாளியும் தொழிற்சாலையைக் கட்டுகிறாரே தவிர, தொழிலாளர்களுக்கும் வீடுகளைக் கட்டுவது கிடையாது. ஆகவே, வெறும் ஆசையைத் தெரிவித்துப் பயன் இல்லை. வீடுகள் கட்டுவதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். தொழிலாளர்கள் கூட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்து வீடுகள் கட்டிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு எங்கனவே கொடுத்துவந்த மான்யம் (சப்ஸிடி) 1962-ம் ஆண்டு சீனப் படையெடுப்புக்குப் பிறகு நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. இந்த மான்யத்தை மீண்டும் தரவேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் இந்த அரசு வற்புறுத்தி, அதனைப் பெற்றுத் தரவேண்டும். அம்மாதிரி செய்தால் பல இடங்களில் தொழிலாளர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளலாம். அதோடு கூட, லைசென்ஸ் கொடுக்கிற அதிகாரம் மத்திய

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1971 ஏப்ரல் 1]

அரசாங்கத்திடம் இருந்தாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டினால்தான் லைசென்ஸ் தரப்படும் என்ற விதியைப் போட வேண்டும் என்று மத்திய அரசை நம்முடைய மாநில அரசு வற்புறுத்த வேண்டும். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கூட—எனக்கு நினைவு இருக்கிறது—ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பிரதமராக இருந்தபோது பல முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழில் அதிபர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கும்பொழுது, தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தரவேண்டும் என்ற நிபந்தனையின்பேரில்தான் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சொன்ன சொல் செயலுக்கு வரவில்லை. ஆகவே, நம்முடைய அரசு உடனே மத்திய அரசை நினைவுபடுத்தி, இதைப்பற்றி வலியுறுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மாநிலத்திற்கு தனியாகத் திட்டக் குழு ஒன்று அமைக்க இருப்பதாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். அந்தத் திட்டக் குழுவில் நிர்வாக வல்லுநர்கள், தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் எல்லோரும் இருப்பார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிபுணர்கள், வல்லுநர்கள் இருக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் திட்டமென்பது எந்தெந்த வசதிகள் இருக்கின்றன, அவற்றை எப்படி எப்படிப் பயன்படுத்தலாம் என்று சொல்வதோடு நின்றுவிட முடியாது. அதனைச் செயலாற்றுவதற்குரிய முறைகள் இருக்கின்றன. செயலாற்றுவதற்கு என்று சமுதாயத்தில் எந்தப் பிரிவினர்களுக்கு என்ன பங்கு இருக்கிறது என்பதும் முக்கியம். திட்டம் தோல்வியுறுவதற்குப் பிரதான காரணம் பங்கு பெறக்கூடாதவர்களுக்கு கொடுக்கப்படக்கூடாத பங்கை அளிப்பதிலும், கொடுக்கப்பட வேண்டியவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய பங்கைக் கொடுக்காததிலும், மிகப் பெரிய சிறந்த திட்டங்களாக இருந்தபோதிலும் தோல்வியுறுகின்றன என்பதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை, மற்றவர்களும் சொல்கிறார்கள். திட்டக் குழுவில் தொழிலாளர்களுக்கு இத்தகைய பங்கு இருக்கவேண்டும் என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பல நாடுகளில் இத்தகைய பங்கைத் தொழிலாளர்களுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு இதைச் செய்யத் தவறிவிட்டாலும், மாநில அரசு முன்மாதிரியாக நின்று இதனைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு நல்லதையும் அரசு சொல்லியிருக்கிறது. நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு (அட்டமினிஸ்டிரேடிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன்) ஒன்றை அமைக்கப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஏறத்தாழ 22 கோடி ரூபாய் ஊதிய உயர்வு கொடுத்திருக்கிறோம். அதை நான் மிகவும் பாராட்டி வரவேற்கிறேன். காரணம், நாம் போடுகின்ற திட்டங்களுக்கெல்லாம் நிறைவேற்றவேண்டியவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்கள். அவர்கள் மன நிறைவோடு இருந்தால்தான், திட்டங்கள் செவ்வையாக நிறைவேறும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அந்த வகையில் ஊதிய உயர்வு அவர்களுக்கு அளித்திருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

ஆனால், நான் இங்கே ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்களின் உரையில் ப்ரொடக்ஷனிட்டி பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். உற்பத்தித் திறனைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழில் துறையில் உற்பத்தித் திறன்

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

பெருகவேண்டும், வேளாண்மைத் துறையில் உற்பத்தித்திறன் பெருகவேண்டும். அதேபோன்று அரசு நிர்வாகத் துறையிலும் உற்பத்தித் திறன் பெருகவேண்டும் என்பதை நான் இங்கே பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழு நிர்வாகத்தை நவீனப்படுத்துவது பற்றி மட்டுமின்றி, உற்பத்தித் திறனை அதிகப்படுத்துவது பற்றியும், சிக்கனம் ஏற்படுத்துவது பற்றியும் கூட வழிவகைகளைக் கூறவேண்டும். இந்த நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழுவில், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். வெறும் அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் மட்டும் இல்லாமல், மக்களால் தேர்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கும், அதோடுகூட, அரசாங்க உறுப்பினர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்கிற என்னுடைய பணிவான கருத்தினைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுவேன்.

இன்னொன்று, என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பற்றி சிலவற்றை, முக்கியமானவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய மாவட்டம் பஞ்சாலைத் தொழில் திறந்த மாவட்டம். அது என்னுடைய மாவட்டத்திற்கு மட்டுமல்ல, இந்த மாநிலத்திற்கே முக்கியமானதாக இருக்கிறது. அந்தப் பஞ்சாலைத் தொழிலில் இன்றையதினம் பல ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் மூடப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் யார் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். மூடிய ஆலைகளில் சிலவற்றைத் திறந்திருக்கிறார்கள். சிலவற்றைத் திறக்கவில்லை. அவற்றையும் திறக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் பஞ்சாலைத் தொழிலுக்கு பருத்தி பற்றாக்குறை ஒரு முக்கியமான இடையூறு இருக்கிறது. பருத்திப் பற்றாக்குறை நம் நாட்டில் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. விடுதலை கிடைத்து 24 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், பருத்திப் பற்றாக்குறை 15, 20 சதவிகிதம் என்று அரசாங்கப் புள்ளிவிவரம் சொல்லுகிறது. அந்தப் பற்றாக்குறை தீராமல் இருக்கிறது. இதனால் தமிழகமே அதிகம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம், பருத்தியாகவே குஜராத்திலிருந்து, மகாராஷ்டிராவிலிருந்து வாங்கி நாம் நூலாக நூற்று அந்த நூலை வடக்கேயே விற்கின்ற நிலையில் இருப்பதால் பஞ்சாலைத் தொழில் வடக்கே இருப்பதைவிடப் பலகிணமாக இருக்கும் நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலையைத் தவிர்க்க, பருத்தி உற்பத்தியை அதிகப் படுத்துவதைத் தவிர வேறு மார்க்கமே இல்லை. 'பர் ஏக்கர் யீல்ட்' இந்த உலகத்திலேயே நம் நாட்டில்தான் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஏக்கருக்கு 4060 ராத்தல் எல்லாம் வேறு நாடுகளில் உற்பத்தியாகும்போது, கேவலம் 300 ராத்தல்தான் நம் நாட்டில் விளைகிறது. இந்தப் பருத்தி வேளாண்மைக்கு நிலப்பரப்பைக் கூட்டுவது என்பது கடினமானது. ஆகவே, அதற்குப்பதிலாக, பருத்தி விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதன் மூலம் நிலைமையைச் சமாளிக்க வேண்டும்.

இந்தியன் காட்டன் மில்ஸ் ஃபெடரேஷன்—பஞ்சாலை சம்மேளனம்—கோவை மாவட்டத்தில் ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கே நல்ல விதைகளையும், மருந்துகளையும், மற்ற வசதிகளையும் கொடுத்து, விளைச்சலை அதிகப்படுத்த உதவிசெய்கிறார்கள். இன்னும் சிறப்பான வகையில் சீர்திருந்துவதற்கு, தேவையானால் அண்டை மாநிலங்களாகிய மைசூர்,

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1971 ஏப்ரல் 1]

ஆந்திரம்—அந்த மாநிலங்களிலும் பருத்தி உற்பத்தி இருக்கிறது—ஆகிய இரண்டு மாநிலங்களோடு சேர்ந்து, மூன்று மாநிலங்களும் கூட்டான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய முடியும்.

என்னுடைய பகுதியாகிய சிங்கநல்லூர் நகரசபையில் வீட்டுவரிப் பிரச்சி-
னையைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. அந்தப் பிரச்சினை நீண்ட காலமாக இருக்-
கிறது. அந்த நகரசபையானது 14 சதவிகிதம் வீட்டு வரி விதிக்கலாம் என்று
தீர்மானம் போட்டு, அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. அதை அரசு ஏற்றுக்
கொண்டு நகரத்தின் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் விரைவில் நிறைவேற வழி
செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடிச்-
சிறேன், வணக்கம்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைமீது நான்
சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தேர்தலைப்பற்றி என்னுடைய அனுபவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1957,
1962, 1967, 1971, ஆக நான்கு தேர்தல்களில் ஓரளவு மக்களிடம் அடிபட்டவன்
நான். இன்றைக்கு மக்கள் விழிப்புணர்ச்சியோடு இருக்கிறார்கள். 1967-ல்,
1971-ல் அது நன்றாகத் தெரிந்தது. 1971-ல், ஒரு பக்கம் முற்போக்குக் கட்சி
களும், ஒரு பக்கம் ஜனநாயகக் கூட்டணியும், இரு முனைகளாகச் செயல்
பட்டார்கள். 1971-க்கும், 1967-க்கும் வித்தியாசம் என்னவென்றால், 1967-ல்
கூட்டணியின் சார்பாக நின்ற தலைவர்கள் 'எங்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம்
கொடுங்கள், 20 ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் சாதாரண மக்களுக்கு நன்மை
ஏற்படவில்லை, எங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் மக்களின் நன்மைக்கு
வேலை செய்வோம்' என்றார்கள். மக்களும் விழிப்புணர்ச்சியோடு, திராவிட
முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு உகந்த வகையில் தங்கள் முடிவைக்
காட்டினார்கள். 1971-ல் ஜனநாயகக் கூட்டணி என்று சொல்லக் கூடிய
அணியில், ஜனநாயகக் கட்சி என்று சொல்லக்கூடிய பெருந்தலைவர் ஒரு வகுப்பு,
ராஜாஜி ஒரு வகுப்பு, ஜனசங்கம் ஒரு வகுப்பு, ஆக மூன்றும் சேர்ந்து
ஜனநாயகக் கூட்டணி என்ற பெயரில் வந்தார்கள். ஆனால், மக்கள் உறுதியான
மனப்பான்மையோடு, சாதி வெறி, வகுப்பு வெறி இவற்றையெல்லாம்
புறக்கணித்து நாட்டிற்கு நன்மை செய்த கட்சிக்கு 1971-ல் பேராதரவு
கொடுத்திருப்பதைக் காண்கிறோம். இந்த சமயத்தில் முஸ்லீம் அன்பர்களைப்
பற்றிச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய பகுதியில்,
பெருந்தலைவர் காமராஜ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் 20,000 பேர்கள்
இருக்கிறார்கள். நான் அவர்களிடம் ஒட்டுக் கேட்கும் நிலையில் இல்லை.
என்னுடைய மனம் இடந்தரவில்லை. அந்த இடத்தில் போய் ஒட்டுக்
கேட்டால் திரும்பி வருவேனா என்கிற பயம் மனதில் இருந்தது. ஆகவே,
அந்தப் பகுதி மக்கள் மத்தியில் நான் போகவேயில்லை. சாதி வெறியைத்
தூண்டக் கூடிய நிலையில் அந்தப் பகுதி மக்கள் இருந்தார்கள். முஸ்லீம்
நண்பர்கள் அவர்களுடைய தலைவருடைய கட்டளைக்கு இணங்க, ஆளுங்கட்சி
செய்திருந்த நன்மைகளை மனத்தில் வைத்து, ஆதரவு தந்தார்கள். அவர்களுக்கு
ஆளுங்கட்சி நன்மைகள் செய்திருக்கிறது என்கிற எண்ணம் ஏற்பட்டிருப்பது
தான் காரணம். அங்கே உள்ள மக்கள் கைத்தறியாளர்கள். அவர்கள் முஸ்லீம்
அன்பர்கள். அவர்களுடைய அன்றாடத் தேவைக்கும் வாழ்க்கைக்கும் நன்மை

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ச. ஆர். சுப்பையா]

பயக்கும் முறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் செயல்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு நிம்மதியான வாழ்க்கை ஏற்பட்டிருந்தது. ஆகவே அவர்கள் நன்றியோடும் ஒற்றுமையோடும் ஆதரவு தந்ததால் நான் வெற்றி பெற்றேன்.

ஆகையால் நான் கலைஞருக்குச் சொல்வது, அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்வது, தேர்தல் முடிவுகளைப் பார்த்து, வகுப்பு வெறியைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒரு திட்டம் தீட்ட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாடு முன்னேற முடியும். வகுப்பு வெறியர்களை முடிவு கட்ட வேண்டிய நிலையில், அவர்கள் தம்முடைய ஆதரவையும், ஆற்றலையும் காட்டவேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்வேன்.

வேளாண்மை சம்பந்தப்பட்ட வரையில், முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம். ஆனாலும், வறட்சிப் பகுதிகளுக்கு ஒரு திட்டம் தேவை. மத்திய சர்க்கார் கூட ஆகஸ்ட் மாதம் 10-ம் தேதி, 1970-ல்

“Sub-Soil Water Resources Study.

To assess ground water resources on a long-term basis the country has been divided into 19 district units including Madras.

The Madras Office, to be opened by the end of the month, will have six officers, four surveyors and other staff.”

என்று சொல்லியிருப்பது அமலானதாகத் தெரியவில்லை. அதை அமல் படுத்தினால், வறட்சி நீங்கி ‘ஸப்-ஸாயில் வாட்டர் ரிசோர்ஸி’ எடுக்க வழி ஏற்படும். ஆனால் தம்முடைய அரசு,

A comprehensive survey and investigation of groundwater resources in the State, not covered by the area under the United Nations Development Programme Groundwater Project, had been approved by Government.

என்று நமது அரசு சென்ற டிஸம்பரில் சொல்லியிருந்தும் இன்று வரைக்கும் அமல் படுத்தப்படாமல் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இவற்றை அமல்படுத்துவதன் மூலமாக வறட்சிப் பகுதிக்கு நன்மை ஏற்படும். அத்துடன் வறட்சிப் பகுதிகளுக்கு பியோஜனப்பட்டக் கடிசு (New early maturing strain) ஒன்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அதாவது

An early maturing rice variety which can come up well even in dry regions and does not need transplanting has been developed at the Central Rice Research Institute, Cuttack. என்று

செப்டம்பர் 24-லிலே ஒரு அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் நாம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வறட்சிப் பகுதிகளுக்கு அரசு ஒரு புதுத் திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். அதை இப்பொழுது செய்ய முடியாவிட்டாலும், ஜூன் மாதம் வருகிற பட்ஜெட்டிலாவது அதைச் சேர்க்க வேண்டும்.

1972-க்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப் பட வேண்டுமென்று ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறோம். அதுபோல வேளாண்மை விசையேற்றங்களுக்கு மின்விசை (சர்வீஸ் கனெக்ஷன்) இணைப்பு கொடுப்பதற்கும் ஒரு திட்டத்தை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

[1971 ஏப்ரல் 1]

வேளாண்மைக்கு விசை இணைப்பு கொடுப்பதற்கு முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டும். (Uneconomic scheme) களுக்கு செலவில் ஒரு பகுதியை பார்ட்டியிடம் பெற்று, பாக்கியை உதவித் தொகையாக அரசு கொடுக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் உற்பத்தி பெருகும், உணவுப் பண்டங்களின் விலைவாசியும் குறையும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறு உழவர்களுக்கு 'மேம்பாட்டு நிறுவன அமைப்பு' நிறுவ இருப்பதைக் கண்டு பாராட்டுகிறேன். அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தொழில் சம்பந்தப்பட்டவரை, கைத்தறிக்காரர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்கு வதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பது குறித்து ஆராய ஒரு குழுவை அமைத்து, அவர்களுக்கு என்ன என்ன வழிகளில் உதவலாம், மாற்றுத் திட்டங்களை எப்படித் தயார் செய்யலாம் என்பது குறித்துப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இப்போது விசைத்தறித் தொந்தரவு வேறு இருக்கிறது. கைத்தறிக்காரர்களுக்கு தகுந்த கூலி கிடைக்காத நிலவரம் இருக்கிறது. ஆகவே, இவற்றை யெல்லாம் நாம் ஆராய்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, தனியார் முயற்சிகளுக்கு ஊக்கம் அளிப்பது வரவேற்கக் கூடிய விஷயம். அதை நான் வரவேற்கிறேன். இன்றைக்கு "இண்டஸ்ட்ரீஸ் டெவலப் மென்ட் அண்ட் ரெகுலேஷன் ஆக்ட், 1957" என்ற சட்டம் இருக்கிறது. இந்த அதிகாரம் மத்திய அரசிடம்தான் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரச் அணுகித்தான் நாம் குறைகளைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு தொழில் ஸ்தாபனம் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டால் மாநில அரசு இதில் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. மத்திய அரசை அணுகித்தான் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசை இது சம்பந்தமாக அணுகி மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் தேவை என்பதை வலியுறுத்தி அச்சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வேலைவாய்ப்பு சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். 55 வயதுக்குமேல் வேலை நீடிப்பு கொடுப்பதை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். எந்த இடத்தில் பார்த்தாலும் இப்போது ஒரு வருஷம், ஆறு மாதம் என்று எக்ஸ்டன்ஷன் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருபக்கம் நிறையப் பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் என்று வேலை நீடிப்பு செய்துகொண்டே போனால் அது நல்லது அல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கொள்கையிலே நீங்கள் அமுத்தாதிருந்ததாக இருங்கள். ஆற்றல் படைத்த வாலிபர்கள் இருக்கிறார்கள். 55 வயது ஆனவுடனே ஓய்வு பெற வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்திவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிக்கனம் சம்பந்தப்பட்டது. 1971-72-ம் ஆண்டின் இறுதியில் 35 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். நாம் முதலில் சிக்கனத்தை கைக்கொள்ள வேண்டும். முதன்முதலில் ஜீப் வாங்கிக் கொடுப்பதை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஜீப் கார்கள் எதற்காக வாங்கப்படுகின்றன? கார்டுரடான பாதைகளில் செல்வதற்காகத்தான் அது வாங்கப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு சென்னை நகரத்தில் நூற்றுக்கணக்கான ஜீப்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் ஒரு யோசனை கூறுகிறேன். அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் வட்டியில்லாமல் கடன் கொடுத்து,

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

அவர்கள் இஷ்டப்படி அம்பாசிபர் காரோ, அல்லது வேறு காரோ வாங்கிக் கொள்ளட்டும். மெயின்டனன்ஸ் அவர்கள் செய்துகொள்ள வேண்டியது. அதிகாரிகள் வேண்டுமானால் சுற்றுப்பயணம் செய்யும்போது மைலேஜ் கணக்கிட்டு வாங்கிக்கொள்ளலாம். மோட்டார் வெகிகிள்ஸ் மெயின்டனன்ஸ் ஆர்கனைசேஷன் (M.V.M.O.)களைக் கண்டு இன்றைக்கு மதுரையில், தஞ்சையில், கோயம்புத்தூரில் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களை ஒரு அதிகாரி அல்லது ஒரு அமைச்சர் போய்ப் பார்த்தால் வருந்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு இடத்திலும் 50, 100 என்று ஜீப்புகள் ரிப்பேருக்கு இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. சர்க்காரே அதிகாரிகளுக்குக் கார் வாங்கிக்கொடுத்து, மைலேஜ் கொடுப்பதன் மூலமாக சிக்கனத்தைக் கைக்கொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக மச்சர்ஸ் டிரெயினிங் கோர்ஸ் பற்றியதாகும். இது இப்பொழுது அவசியமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கே வேலையில்லாமல் இருக்கும் நிலையில், இந்தக் கோர்ஸை சில காலத்திற்கு நிறுத்திவைக்கலாம்.

இன்றைக்குப் பல சீர்திருத்தங்களின் மூலமாக பண விரயத்தைக் குறைக்கலாம். பப்ளிக் செக்டார்ஸ் லாபகரமாக நடத்தப்பட வேண்டும். டிரான்ஸ் போர்ட் இலாகாவில் ஏற்படும் நஷ்டத்தைக் குறைக்க வேண்டும். டிரான்ஸ்போர்ட்டை லாபகரமாக நடத்த வேண்டும். ப்ரொவின்கிபல் மோட்டார் டாக்ஸ் முதலானது இல்லாமல் இருந்தும் டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா பெருவாரியான நஷ்டத்தில் இருந்து வருகிறது. அடுத்து, வேஸ்டேஜ் இன் கோவாபரேடிவ் செக்டார்ஸ். கடன் வசூலைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். ப்ராஜெக்ட் வேலைகளைக் குறித்த காலத்தில் முடிந்தால் அதிகாரிகளுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதன் மூலம்—இன்சென்டிவ்—அதாவது இன்க்ரிமென்ட் கொடுக்கலாம், அதன்மூலம் வேஸ்டேஜைக் குறைக்கலாம்.

அடுத்தபடியாக மாநில அளவில் செலவைக் குறைக்க வழிவகைகளை ஆராய ஒரு தனிக் கமிஷனை நியமிக்க வேண்டும். இப்போது செலவு அளவுக்கு மிஞ்சிப் போகிறது. நம்முடைய செலவு அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கமிஷனில் அங்கம் வகிக்க வேண்டியது அதிகாரிகளாய் இருந்தாலும், அத்துடன் நல்ல நிலைமையில் நடந்துகொண்டிருக்கும் தொழில் நிறுவனங்களில் அனுபவம் உள்ள அதிகாரிகளையும் அங்கம் வகிக்கும்படிச் செய்து அவர்களுடைய யோசனைகளையும் கேட்க வேண்டும். நம்முடைய அதிகாரிகள் சிக்கனத்திற்கே வழி தெரியாதவர்கள். ஆகவே, தனிப்பட்ட கம்பெனியில் உள்ள அனுபவமுள்ள அதிகாரிகளையும் கமிஷனில் சேர்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, மாநில நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழு வெளியிலுள்ள 'குட் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர்' களின் யோசனையைக் கேட்க வேண்டும். இறுதியாக மாநிலத் திட்டக் குழுவையும் வரவேற்று, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி: சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இம்மாமன்றத்தில் மேற்கு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் இந்த நேரத்தில் எழை எளிய பாட்டாளி மக்களின் நல்வாழ்வின்காக உழைத்து வருகின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் கண்டவரும், எங்களை

[திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

[1971 ஏப்ரல் 1]

யெல்லாம் ஆளாக்கியவருமான பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்களுக்கு எனது அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களுக்கும், எனது திருவொற்றியூர் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் இதயபூர்வமான நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய முதல் உரையைத் துவங்குகிறேன்.

நடந்து முடிந்த தேர்தல் எந்த அடிப்படையிலே நடைபெற்றது என்பதைப் பற்றியும், அது எந்த அளவிற்கு ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களுக்குக் கிடைத்த வெற்றியாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும் எனக்கு முன்னாலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் நடந்து முடிந்த தேர்தலின்போது எந்த அளவிற்கு வன்முறைச் செயல்கள் தலையெடுத்தன, எதிர்தரப்பிலே கூட்டணி அமைத்துக் கொண்டிருந்த நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்கள் எப்படியெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களையும், வேட்பாளர்களையும்கூட அச்சுறுத்தக் கூடிய அளவிலே ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தினார்கள் என்பதை யெல்லாம் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே இந்தத் தேர்தலில், என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவொற்றியூரைப் பொறுத்த மட்டில், சிலபல சம்பவங்கள் ஆங்காங்கே தேர்தலுக்கு முன்னாலே நடைபெற்றன. ஒரு சம்பவம் என் கண்முன்னாலே நடைபெற்றதை நிச்சயமாக இந்த மாமன்றத்திலே குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

என்னுடைய திருவொற்றியூர் தொகுதியில் கண்ணப்பாணியம் பகுதியில் நாங்கள் வாக்காளர்களைச் சந்திக்கச் சென்ற நேரத்தில் எனது அருமைக் கழகத் தோழர்களும், ஆதரவாளர்களும் நூற்றுக்கணக்கில் ஆதரவு ஒலிகளை எழுப்பிக் கொண்டு சென்ற நேரத்தில், திடீரென்று ஒர்ப்பத்தில் நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் காரர்கள் ஒருசிலர் புகுந்து, கலவரத்தை விளைவித்தார்கள். எங்களது கட்சித் தோழரான மாசி என்பவர் அங்கே வெட்டுக்குள்வாஞ்சு. எண்டையில் காயம்—கையிலே வெட்டு என்ற முறையில் அவர் உயிருக்குத் துடித்ததை நாங்கள் மறக்க முடியாது. அதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அதற்குப் பின்னரும் சிலபல சம்பவங்கள் ஏற்பட்டாலும் கூட தேர்தல் நேரத்தில் அமைதியைக் காக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் மிகப்பொறுமையாக, தேர்தல் சிறப்பான முறையில் நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக, எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் தேர்தல் முடிந்துவிட்டது. ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு தங்கள் பேராதரவை அளித்து இந்த நல்லாட்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்டு, அமைச்சரவை அமைந்த பிறகும் கூட இந்த நேரத்தில் எண்ணார் பகுதியில் தாழ்க்குப்பம் பகுதியில் கழகத் தோழர்கள் குடிசைகளில் கூட இருக்க முடியாத பயங்கர பயமுறுத்தல்கள் எல்லாம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. தேர்தல் நேரத்தில் ஏற்பட்ட காழ்ப்பு உணர்ச்சியை மனத்தில் கொண்டு கச்சிவாக்கம் பகுதியில் மிரட்டல்கள் தொடர்ந்தபோது நானே காவல் துறையினரிடத்தில் பாதுகாப்புத் தரவேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறேன். அவர்களும் பாதுகாப்பு அளித்தார்கள். ஆனால், அதன் பிறகு, இரண்டு வாரம் கழித்து, மார்ச் திங்கள் 28-ஆம் நாள்,

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

கழகத் தோழர்கள் கருத்தகண்ணன், இராமசாமி, கணேசன் என்ற மூன்று பேர்கள் விடியர்காணியில் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 1967-ம் ஆண்டு தேர்தலில் அந்தப் பகுதியில் அராஜகம் தலைவிரித்தாடியது. நான் எதிர்க்கட்சியில் இருந்த நேரத்தில் எங்களுடைய கழகத் தோழர்கள் தாழங்குப்பம் பகுதியில் போய் வாக்காளர்களைச் சந்திக்கக்கூட முடியாத நிலை இருந்தது. அந்த நேரத்தில் கூட அரசியல் படுகொலை நடைபெறவில்லை. ஆனால் மக்களது ஏகோபித்த பேராதாவைப்பெற்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மீண்டும் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்து அமைச்சரவையை ஏற்படுத்தியிருக்கும் இந்த நேரத்தில் 3 கழகத் தோழர்கள் அரசியல் படுகொலைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்றால் இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதன் காரணமாக அங்கே ஒரு கொந்தளிப்பான நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. உள்ளபடியே யாராக இருந்தாலும் இத்தகைய ஒரு அரசியல் படுகொலை நாட்டில் நடக்கலாமா?

இன்றையதினம் மூன்றுபேர் பலிவாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேறு எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி—நமது கழகத் தோழர்கள் அரசியல் நாகரிகத்தை வளர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லி, நமது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்த அரசியல் நாகரிகத்தைக் காக்க அரும்பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட அரசியல் நாகரிகப் பண்பாட்டுக்கு மாற்றுக் கட்சியினர் செய்துள்ள இந்தக் கோரக்கொலை ஒவ்வொன்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இத்தகைய அரசியல் படுகொலைகளுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்தாகவேண்டும். இன்றையதினம் அந்த 3 தோழர்களின் சுவ அடக்கம் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் நான், “சட்டம் தன் வேலையைச் செய்யும், கொலை செய்தவர்கள் தப்ப முடியாது. ஆனால் நாம் இப்போது அமைதியாக இருக்க வேண்டும்” என்று சொன்னேன். அவர்களும் சமாதானம் அடைந்து இருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்தின் முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் இரண்டு நாளைக்கு முன்பாக இந்த அவையிலேயே ஒரு அறிவிப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள். யாராக இருந்தாலும் கொலை செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும், பொலீஸார் தீவிரமாக இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அதைக்கேட்டு என் தொகுதி மக்கள் தாழங்குப்பம், கச்சியவாக்கப் பகுதி மக்கள் நீதி கிடைக்கும் என்று அமைதியாக காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றுவரை எனக்குக் கிடைத்துள்ள தகவல்களின் படி இந்த அநாகரிக—அரசியல் படுகொலைக்கு முக்கியஸ்தர்களாக—ரிங் லீடர்ஸ் ஆக—தலைமையாளர்களாக இருந்தவர்கள் யாரும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்பதாகும். அரசு இதுபற்றி தீவிர கவனம் செலுத்தி நியாயம் கிடைக்க வழி செய்வதோடு கூட—இனி நாட்டில் இது போன்ற அரசியல் படுகொலைகள் நடைபெறுகிறார்களா விரிவான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏழை பாட்டாளி—தொழிலாளி மக்களால் பெருவாரியாகத் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டு ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிற நம்முடைய கழக அரசு தொழிலாளர்களுடைய நல்வாழ்வுக்காக—பின்தங்கிய மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்காக விரிவான பல திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகிறது என்றாலும், மேலும் அவற்றை விரிவு படுத்தவேண்டும். நம்முடைய சமுதாய அமைப்பிலேயே அடிப்படையான முக்கிய மாற்றத்தை—ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமுதாய அமைப்பிற்கு அடிக்கோலு வழிவகைகளைக் கண்டாகவேண்டும். முதலாளி சமுதாய அமைப்பை மாற்றி—

[திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

[1971 ஏப்ரல் 1]

எல்லோருக்கும் சமவாழ்வு—எல்லோருக்கும் சமவாய்ப்பு என்ற அடிப்படையில் நம் அரசு செயல்பட்டாகவேண்டும். ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள் இந்த அரசுக்குப் பேராதரவு அளித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய விருப்பங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் மிகத் தெளிவாக, குடிசை மாற்று வாரியத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வாழ்வதற்குக் குடிசைகூட அற்ற நம்முடைய ஏழை மக்களுக்கு நல்ல வசதிமிக்க வீடுகள் கட்டித்தரப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் கூறும்போது தொழிலாளர்களுக்கான குடியிருப்புப் பகுதிகளை முதலாளிகள் சரிவர இந்த நாட்டில் செய்யவில்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்காக குடியிருப்புக் காலனியை நாட்டில் உருவாக்கவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் தொழிற்சங்க ஊழியன் என்ற முறையிலே நன்றாக அறிவேன். இந்த நாட்டில் உள்ள முதலாளிகள் தங்களுடைய தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருப்பதற்கான வீடுகளைக் கட்டித்தர வேண்டுமென்ற கடமை உணர்ச்சியை உணர்ந்து இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள முதலாளிகளில் ஒருசிலர் வேண்டுமென்றால்—தொழிலாளர்களைப் பார்த்து நீங்கள் கூட்டுறவு சொஸைடியை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள முயற்சி எடுங்கள், நாங்களும்தான் எங்களாலான உதவிகளைச் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர—அதைக் கட்டிக் கொடுப்பது தங்கள் கடமை என்பதாக உணரக் காணோம்.

ஆகவே, நம்முடைய அரசு, ஒரு முதலாளி தொழிற்சாலைக்காக 10 ஏக்கர் நிலம் வாங்குகிறார் என்றால், அதோடு தொழிலாளர் குடியிருப்பைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்காகவும் மற்றுமொரு பத்து ஏக்கர் வாங்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தவேண்டும். சட்டபூர்வமாக அதை உருவாக்க முடியுமா என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

ஏற்கனவே கூட, காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த நேரத்தில், முன்னாள் தொழில் அமைச்சராக இருந்த திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு முதலாளிகள் வீடுகள் கட்டித்தரவேண்டும் என்பதாகப் பலப்பல அறிக்கைகளை வெளியிட்டார்கள். அதற்கு சம்மதித்தால்தான் லைசென்சே கூட வழங்கப்படும் என்று சொல்லிவந்தார்கள். ஆனால் நடைபெற்றது என்ன? தொழிலாளர் குடியிருப்புக் காலனிகள் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு நாட்டில் வரவில்லை. எதற்காகச் சொல்கிறேன்?

பெரிய தொழிற்சாலையாக அமைந்து அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் மாதம் ரூ. 200, ரூ. 300 என்று சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். பிராவிடென்ட் பண்டு இருக்கிறது. க்ராஜூடி இருக்கிறது. அவர்கள் தொழிற் சங்கம் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி தொழிற்சங்க ஸ்தாபன அமைப்பு ரீதியில் செயல்பட்டு வருகிற தொழிலாளர்களுக்கே இன்னமும் குடியிருப்புக் காலனிகள் அமைத்துக்கொடுக்கப்படவில்லை என்றால் ஸ்தாபன அமைப்பு ரீதியில் வராத பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை எளிய தொழிலாள மக்களுடைய நிலை எப்படி இருக்கும்?

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

இன்னும் சொல்லப்போனால் சுதந்திரம் அடைந்து இந்த இருபத்திமூன்று ஆண்டுகாலத்திலே ஏற்கனவே இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் தெளிவான திட்டங்களைப் போட்டிருந்தால் இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு, இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டிருக்கும். அதற்கான முயற்சிகள் அவர்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதைத்தான் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களும் அதற்குப் பிறகு பேசிய திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் சொன்னார்கள், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் நாங்கள் எவ்வளவோ செய்தோம் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன், தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தரப்பட வேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்திலே தொழிலாளர்கள் பாக்கெட்டிலிருந்து எந்தப் பணத்தையும் போடவேண்டியதில்லை, 10 சதவிகிதம் பிராவிடண்ட் பண்டிலிருந்து தந்தால் போதுமானது, இண்டஸ்ட்ரியல் சப்ஸிடைஸ் ஹவுஸிங் ஸ்கீம் என்ற முறையில் மீதி 90 சதவிகிதம் பணத்திலே 65 சதவிகிதம் கடனாகவும் 25 சதவிகிதம் மானியமாகவும் தரப்படும் என்று சொன்னார்கள். இதை நம்பி பல இடங்களிலே தொழில் சங்கங்கள் முன்வந்து கட்டுறவு சொஸைடிகள் துவக்கினார்கள். ஆனால் நடைமுறையிலே பார்த்தால் தேசிய நெருக்கடி என்ற நிலையைக் காட்டி மானியத்தைத் தரவில்லை. லோ இன்கம் குரூப் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே கடன் வழங்குகிறோம் என்று சொல்லி காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே 4,900 ரூபாய் அதாவது 5,000 ரூபாய்தான் கடனாகத் தந்தார்கள். ஆனால் வீட்டின் மதிப்பு 10,000 ஆக இருக்கும். அந்தத் தொழிலாளர் ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் பிராவிடண்ட் பண்டிலிருந்து தந்து விட்டு பற்றுக்குறைக்காக முதலாளிகளை எதிர்பார்த்து இருப்பதும், அவர்கள் இல்லையென்பதுமான நிலைமைகள்தான் இருந்தன. அப்படிப்பட்ட சங்கடங்களால்தான் தொழிலாளர் குடியிருப்புகள் வளரவில்லை. அவர்கள் காலத்தில் 4,900 ரூபாய்தான் கடனாகத் தந்தார்கள். ஆனால் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு தொழிலாளர்கள் வீடு கட்டுவதற்கு 5,600 ரூபாய் தரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. (மனியடிக்கப்பட்டது.) அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். (மனியடிக்கப்பட்டது.)

DR. H. V. HANDE: Honourable Speaker, Sir, in support of the amendments moved by me on behalf of the Swatantra Party, I wish to offer a few remarks on the Governor's address. Sir, we have finished the elections and willy nilly the D.M.K. and its allies have won the elections with a large majority, practically ten times the strength of the Opposition. In view of the fact that there is a clear-cut mandate given to the ruling party, I feel that it is better that certain norms are evolved and followed by both sides of the House. I am not going to repeat how and why we lost the elections and this conduct a *Post mortem* examination. Now I would straightaway get down to brass tacks.

Sir, it is up to the ruling party to say that the Governor's address contains all the things required by most of the people, and it is up to us to refute that the Governor's address does not contain

[Dr. H. V. Hande]

[1971 ஏப்ரல் 1]

several other things which ought to be there. So it would be better to enter into this sort of discussion and highlight those points instead of bringing in personalities and talking about them in derogatory terms which would certainly hurt the feelings of others. So I would request the Chair to protect us as we are in a minority. It is perfectly all right if certain policies or ideals are attacked but leaders of other parties should not be attacked by saying that some other person had spoken about them in a disparaging manner. Where is the proof in support of that statement? So, once again I beseech you with all the persuasiveness at my command to put an end to the use of derogatory terms and adjectives.

Now, the people have given a clear mandate to the Hon. Chief Minister and keys have been handed over to him. Hereafter there is no point in saying that they would have done better but for so and so. Clear mandate has been given not only to the State Government but also to the Central Government and Mrs. Indira Gandhi. In the five years they should show better administration and better implementation of their policies. It is up to us to say that they have not done it and that they have committed lapses. It is their business to refute our argument and say that defects have been rectified and there is proper administration.

Sir, so far as the law and order situation is concerned, I must say that still it leaves very much to be desired. In several parts of the city, certain things are going on. We are in an unhappy position. Sir, we want justice and fairplay. Now in several constituencies *postmortem* has been done and questions are asked why in a particular locality votes had not been cast for a particular candidate and this sort of *postmortem* is not necessary. After all, we are only 21 Members and the ruling party members should not grudge about it and conduct a *postmortem* examination why a particular street had not voted for the candidate of the Ruling Party.

Now a lot of witch-hunting is going on in my constituency. In G. I. police station area a lot of things have happened. In this connection I wish point out that even when I was a Member of the Legislative Council I had many occasions to pinpoint the mistakes committed by the then Government. Even yesterday and this morning I have received reports that persons who have worked for me have been taken to the police station. Also last evening a group of people from Perambur came and told me that a person was beaten and sent to the hospital. A Councillor there told me that he had submitted the list of names of persons who were alleged to have beaten taken him but still no action has been taken.

The same thing is true of myself also. After my speech is over I will pass on the letter to the Hon. Chief Minister for necessary action. I do not want to create any scene now. I want to impress on the Government that there is a great deal of trouble. The Sub-Inspector does not know what has happened, when we telephone

1971 ஏப்ரல் 1]

[Dr. H. V. Hande]

the Sub-Inspector, eventhough he is inside the station, nowadays it is said he is out of station. That is the position to day. Where is this going to lead to?

Persons who had worked for us, their names are taken and their job opportunities are spoiled. Most of them are poor people. They find out where they are employed and anonymous petitions go to those places that such and such men are indulging in political activities such sort of thing is being done. In my own constituency, in G. V. Koil street I have a very good friend. He owned a saloon there. Fortunately or unfortunately I had addressed Barbers' Association meetings there. I am very closely associated with that community. They also liked me and this friend produced a pamphlet asking Members of his community to vote for Dr. Hande because Dr. Hande had done so many things for them. Whether I have done something to them or not is not the question. He expressed that sentiment and produced the pamphlet asking people to vote for me. The trouble started afterwards. What is the result? He had to close down his job, people used to come and say 'you are the man who produced that pamphlet. Let us see how you continue here'. These pinpricks are there. The result was he had to close the shop. That is how people who had voted for us lose their jobs. Sometimes I feel why I had contested the elections and why I won. I request the Hon. Chief Mnister to intervene and see to it that such things are put an end to. I have been receiving complaints. In division No. 31 one Dr. Balakrishnan, a candidate against the united Congress, who is in the Congress (Sanjivayya), was beaten, on the day of election, viz., 1-3-1971. Complaints were registered and until we do not know what action had been taken on the complaint and who had been arrested. No one had been arrested, I think, so far.

So far as I am concerned I move very well with the Ministers and members here. When I look at the Hon. Chief Minister because of our association here in Legislature for so many years we have developed comradeship with one another, so also with other members I have developed comradeship. I might disagree, with them and I have been disagreeing. But they appreciate my stand and respect my disagreement. We move freely with one another. But at the level of constituency this comradeship had not been pursued. I request all Members to unite together and see that something is done about it. If the present thing goes on unchecked even democracy can be destroyed. That is the danger, which I foresee, to the very root of democracy.

My information is certain persons went to a theatre and cut off the screen and a particular show could not be shown. They created trouble, in other theatres saying that if such and such a film is shown, there will be trouble. I do not bother which is that film. I don't see films and I have no time for it. The Hon. Chief Minister has said that the theatre owners might have changed the picture because of poor collection. I have pointed out what had

[Dr. H. V. Hande]

[1971 ஏப்ரல் 1]

happened. Why should it be done? Why should not the film be allowed to have its regular run? If it is not popular, it will be automatically not shown after sometime and nobody would bother. Without doing that, why should this trouble be started? That is why I say 'let us put a stop to this'. Let the Chief Minister listen and take action on what we, in the Opposition say. After all, the strength of the Opposition here is not even 1/10th of the strength of the ruling party. Let me once again appeal to the Hon. Chief Minister to do something about these things. If necessary let us invite leaders of parties and do some thing.

We had given another amendment on employment problem. Mention has been made about employment problem, in the Governor's speech. Let me read the extract—

We have been concerned with increasing unemployment in the State. It must be recognised that unemployment is a national problem and can be solved only by co-operative efforts of the Centre and the State and the State by itself cannot be expected to solve the problem, etc."

It is said that 6,500 teachers had been given jobs and that apprentice engineers numbering 2,400 had also been taken into service. My information is otherwise. Even today I had received number of letters. It is said 6,500 teachers had been employed. Actually it is only under-employment. I have explained in my amendment. According to my information about 2,500 or 3,000 tutors are actually on the roads today on 1—4—1971 most of them are temporary and in each college about 25 such tutors and lecturers had been thrown out. My calculation is that about 2,500 to 3,000 such boys are on the roads today. They are young men of 25 or 26.

This problem had been brought to the notice of the Education Minister by me even last year when I moved my cut motion to Demand—Education, I pleaded that these persons should not be thrown out during vacation but that they should be given increment. These poor lecturers or tutors thought that Government, would act upon what I had said and thinking that all would be well since I had spoken, many of them got married also. I do not know what will happen to their families now. They are on the roads now. Let us do something for them. There is no use of mentioning it here and doing nothing about it later. If you ask any MLA what is the problem which is confronting him today, he will say it is unemployment. How serious it is, we all know. 30 or 40 persons come to us on an average, asking for this attestation or that certificate. All this is for getting some job.

About an year ago, the Electricity Board advertised for about 1000 jobs. Till today nothing is known about the number employed. Each one had to spend Rs. 5 for fee and Rs. 2 for typing application, getting attestation by going to MLA's house in cycle, paying hire charges for cycle, etc. During those times, on an average

1971 ஏப்ரல் 1]

[Dr. H. V. Hande]

6 to 7 people used to come to me daily for attestation. What happened? Why did we give false hopes to these people? Till today my information is not even 1/100 of the 1,000 posts advertised had been filled. I asked a number of persons who had applied and they said 'we had not received orders' Why should Government give them false hopes? This is a very serious charge which I am levelling against the Government. They ought to have filled up all the posts, if they meant it seriously. Let the Hon. Minister look into this problem and see that something is done about it.

Now I come to apprentice engineers. It is said 2400 engineers had been taken. I asked a number of engineers. They had not received orders of appointment. Let me know how many actually had been given jobs. The present unemployment among engineers is alarming. But nothing has been mentioned about it in the budget by Government.

I now come to the third amendment of mine about price level. On page 9 of his Address, the Governor had made certain points. Let me read: "During the year gone by, the overall price situation caused us some anxiety, etc.". This is height of euphemism. It is an under statement. It is an anachronism. It has been going on higher and higher. I have drawn the attention of the previous Hon. Minister for Labour, Mr. Vezhavendan about the non-publication of the cost of living index and brought it to the notice of the House. Since it was not published for three months, the workers could not have the benefit of the higher I.A. due to rise in price. The cost of living was going on increasing and I had brought it to the notice of Government time and again.

So I have raised it thrice and some explanation was given that the cost of living index was prepared on the basis of the index prepared in Simla where there is a separate organisation for that purpose. It was stated that the whole cost of living index would be reorientated and therefore there was delay in the placing of the cost of the living index before the public. A number of trade unions including INTUC objected to that. According to that index workers would be losing a large amount of money. I have been stressing time and again that the cost of living has been increasing but nothing has been mentioned about it in the Governor's address. Therefore, I have mentioned about the price factor in my amendment.

With regard to pensioners, I had already referred to them in my speech on the Interim Budget and I leave it at that.

Then with regard to education, I have already given notice of a short notice question if I remember aright. I am glad that the report of Dr. Lakshmanaswami Mudaliar has been accepted and it is going to be implemented in the month of June. The month of June is a head-ache for all parents and they are dreading it as they have to get admission for their sons and daughters.

[Dr. H. V. Hande]

[1971 ஏப்ரல் 1]

Fortunately we are now in the month of April and now it is the proper time to relieve the anxiety of the parents and do something to remove their efars about admissions to educational institutions.

Finally I come to a very important matter and I request the Hon. Chief Minister to devote his full attention to it. It relates to the devolution of funds between the Centre and the States. My submission is that a clear-cut policy has to be evolved. The Constitution provides that for capital expenditure, the Centre and the States should borrow from the public but almost the entire capital expenditure for the plans has been met by loans from the Centre to the States. At the end of 1950-51, the loan advanced to State Governments stood at the nominal figure of Rs. 195.58 crores and at the end of the financial year 1970-71, it is expected to reach Rs. 6,125.08 crores—it is a fantastic figure. From about Rs. 200 it has increased to about Rs. 6,000 crores. The payment by States towards the debt for 1969-70 amounted to Rs. 640 crores and interest payments to Rs. 264 crores. Now we are asking for re-scheduling of the re-payment of our debts. Against this collection of Rs. 904 crores from the States, an amount of Rs. 1,032 crores was advanced as loans for the same year. Thus, the net receipts for the States were only Rs. 128 crores. The Centre give a large amount of money and at the same time take back a large amount of money towards debts. I request the Chief Minister to look into this aspect of the matter and see that something is done to remedy the situation.

Now I will explain my point with reference to statistics. Out of the total revenue expenditure of the States for 1969-70, 37.3 per cent was derived from the Centre and out of the Capital expenditure 92.4 per cent. Thus the States have to depend on the Centre for financial assistance. In this connection, I wish to point out that according to article 269, certain taxes have been collected by the Centre and given to the States. This amount has to be increased and we should not depend upon the discretionary grant. Now we are in the grip of the discretionary grant. This sort of thing should go.

Coming to interest charges, on page 6 of the Budget speech, the Hon. Chief Minister has stated—

‘If we take into account the payment of interest also, the total debt service payment to Government of India during 1971-72 is in fact Rs. 16 crores more than the loans we are to receive from them.’

MR. SPEAKER: The hon. Member has already taken 25 minutes.

DR. H. V. HANDE: I will require another five minutes.

My point is when all other States are getting additional resources to the tune of about Rs. 800 crores, we are going to get minus Rs. 16 crores. We have to repay our debt of Rs. 16 crores to the

1971 ஏப்ரல் 1]

[Dr. H. V. Hande]

Government of India. This aspect of the matter has been referred to by the Chief Minister also in his Budget speech. He has stated—

‘ . . . taking all schemes of transfer of central resources together the five-year transfer to Tamil Nadu is Rs. 142.5 per capita as against a national average of Rs. 185.5 per capita. . . ’

What does it point out? It points out very clearly that while all other States are getting additional resources from the Centre, our State has been completely neglected. We are not getting our due share which we ought to get statutorily. I ask a pertinent question. Why we are not getting out money? I am making a very serious charge against this Government in regard to this matter. There is some mistake somewhere. Our case has not been properly presented to the Centre. It is the business of the State Government to see that we are not cheated by the Central Government. I charge the Ministry with gross inefficiency and mismanagement at the National Development Council meetings. What was the Chief Minister or his emissaries doing at those meetings? Had they given any dissenting note in any of the meetings? What exactly transpired at those meetings? As the financial security of our State is at stake will the Hon. Chief Minister tell us in his reply what exactly had happened at the meetings of the National Development Council and the Planning Commission?

‘ Report from Tamil Nadu is awaited ’. That is what is said. We have not even discussed with the Planning Commission. When such is the case, we have accused the Planning Commission.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், “ எத்தனை கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டீர்கள்? எத்தனை கூட்டங்களில் இவற்றை விவாதித்தீர்கள்? வற்புறுத்திக் கேட்டீர்கள்? பள்ளிங் கமிஷன் மீட்டிங்கில் எவ்வளவு தடவை கலந்து கொண்டீர்கள்? ” என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். இந்த அரசு இதில் எல்லாம் அக்கறை இல்லாமல் இருந்தது போல மாலைப் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வரும். இதற்கு விளக்கமான பதிலை நாளையதினம் என் உரையில் நிச்சயமாக அளிப்பேன். இந்த மன்றத்தில் ஏற்கெனவே இன்றைய பேரவைத் தலைவராக இருக்கும் அன்றைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அந்த அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் சுதந்திராகக் கட்சித்தலைவர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மறந்திருக்கக்கூடும். இருந்தாலும் மறுபடியும் அதை ஸ்ரபகப்படுத்தி, நாளையதினம் அவற்றைப் பற்றியெல்லாம் விளக்கமாகச் சொல்ல இருக்கிறேன். இந்த அரசு இதில் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற தவறான தகவல் இன்று மாலைப் பத்திரிகைகளில் வந்து அதைப்பரக்கிற மக்கள் நாளைக் காலை வரையில் அப்படிப்பட்ட சந்தேகத்தில் இருந்து விடக்கூடாது என்பதற்காக, தற்காப்பிற்காக இந்தப் பதிலைச் சொல்லி வைக்கிறேன்.

1971 ஏப்ரல் 1

DR. H. V. HANDE : The Hon. Chief Minister is constantly harping on evening papers. I am not concerned with evening or morning papers. To attribute a motive to an hon. Member that I am concerned with evening papers is not correct. I am not concerned with getting publicity.

I am now reading some extracts from a report about Tamil Nadu. It says:—

“ The size of 1971–72 annual plan will also be considered at the full meeting of the Commission next month. The Commission has completed its discussions with all States except Tamil Nadu, all the State Plans for 1971–72 and with Central Ministers. The Commission is awaiting indications from Tamil Nadu Government on the date for annual plan discussions. “ My submission is why did you not discuss with the Planning Commission in time? When other States had done, you had not discussed. Why did you not discuss in time? Why have you not discussed?

MR. SPEAKER : How can you conclude? How can you say that Tamil Nadu Government had not discussed? It may be the other way. The Planning Commission may not be ready.

DR. H. V. HANDE : It is up to the Hon. Chief Minister to refute what I had said.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : The Hon. Chief Minister has refuted. Still the hon. Member is insisting. That is the tragedy.

MR. SPEAKER : The hon. Member Dr. Hande says that the Planning Commission has not concluded its meeting. It may be even the other way. The Planning Commission may not be ready. The hon. Member should know the full facts. You cannot make an allegation against the Government. That is my point.

DR. H. V. HANDE : I will explain my point. Let us be given an opportunity to express our views. I have referred to a report, dated 23rd or 24th. At that time it was said they were still awaiting a report from Tamil Nadu. Afterwards the meeting might have taken place. The point is the discussions were not held in time, when the discussions with other States had been completed. Why was it not done? That is the point. Is it the point that our officers have not guided our Ministers in time? Or, have not the Ministers presented the case properly in time? Why was not our problem presented in the proper manner and at the appropriate time? What were the steps taken by the Chief Minister to present our case? Why did he not invite the Opposition and discuss the matter with them, if he felt any opposition from the Centre.

(The Hon. Speaker sounded the gong).

Only one more point, Sir. Why was not the Opposition consulted? What has he done? Has he prepared any white paper? He could have invited all the 39 MPs (without minding the par

1971 ஏப்ரல் 1]

[Dr. H. V. Hande]

which they belonged), prepared a white paper consulted the Opposition also and explained to us the whole position, so that we could have a united stand. What did these people do in the NDC meetings? Have they made any note of dissent? These things, we in the Opposition, are entitled to know from the Government. Unless we know the facts and unless we know your difficulties, how can we help and give suggestions to the Government?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் மீண்டும் அவர்கள் அதையே வலியுறுத்திக்கொண்டு சொல்கிறார்கள். தேர்தலுக்கு இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்புகூட, இரண்டு தடவைகளுக்கு மேலாக, இந்தியாவிலுடைய பிரதமர் அவர்களைச் சந்தித்து, திட்டக் குழுவில் தமிழகத் திற்கு நடைபெற்றிருக்கிற பாதகத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதன் உதவித் தலைவர் காட்கில் அவர்களையும் சந்தித்து நாங்கள் பேசியிருக்கிறோம். அவைகள் பத்திரிகைகளில் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. அவர்கள், திட்டம் குறைவாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நம்முடைய வாதம், திட்டம் அதிக அளவில் இருக்கவேண்டும், அதற்கேற்ற அளவிற்கு எங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கவேண்டும் என்பதுதான். அவர்கள், திட்டத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் சம்மதிக்கவில்லை. இந்தத் தகராறுதான் இருக்கிறதே தவிர, வேறு இல்லை. நம் அரசின் சார்பில், தமிழக மக்களின் எண்ணங்களை எடுத்து வைக்க, நாங்கள் தவறவில்லை. தொடர்ந்து வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். தொடர்ந்து அவர்களிடத்தில் இந்தப் போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டேயிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் சொல்லவேண்டிய கருத்தைத் தெளிவாக வலியுறுத்திவிட்டார்கள். இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடிக்க வேண்டும்.

DR. H. V. HANDE: The Hon. Chief Minister has to tell us when exactly the Planning Commission met us during the recent three months, what report it has given, etc. We should realise that the regular central budget is going to be presented in the month of June. Before that we should be able to discuss and convince them of our *bona fides*. Then only we will be able to rectify the mistakes. May I bring to the attention of the Hon. Chief Minister that it is not with the intention of getting publicity that I am saying these things. I am not myself concerned about it. I thought it was my duty to point out the irregularities to the Hon. Chief Minister. He would then know whether he had been or not been advised properly by the officers (I do not say that it had happened). It is only in that background that I am saying these things.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மத்திய அரசோடு தமிழக மக்களுக்காகப் போராடுவதில் உங்களுையெல்லாம் நாங்கள் துணையாக்கிடுவோமே தவிர நீங்கள் தூண்டிவிட்டுத்தான் நாங்கள் போராடவேண்டும் என்ற அளவிற்கு நாங்கள் இல்லை.

[1971 ஏப்ரல் 1]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நல்ல கருத்துக்களோடு, நல்ல புள்ளிவிவரங்களோடு போராட வேண்டுமென்று சொன்னேனே தவிர, நீங்கள் நல்ல புள்ளிவிவரங்களோடு ஆதாரங்களோடு போராடவில்லை என்பதுதான் என் குற்றச்சாட்டு.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : புள்ளிவிவரங்கள் என்று போனால் எது அவசியம், எந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் வேண்டும் என்பதெல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும். எந்த வகையில் போராடவேண்டுமோ அந்த வகையில் நாங்கள் போராடியிருக்கிறோம். புள்ளிவிவரங்கள் இல்லாமல் போராடுகிறோம் என்று குற்றஞ்சாட்டுவது முறையாகாது, ஒரு பொறுப்புள்ள உறுப்பினர் அப்படிப் பேசுவது முறையல்ல.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : போராட்டத்தில் வெற்றிபெறவில்லை என்று நீங்களே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். உங்கள் போராட்டம் சரியாக இல்லை என்பது தான் என் கருத்து.

* திரு. த. சோனையா : சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசுகிற ஒரு சந்தர்ப்பத்தை தாங்கள் வழங்கியிருப்பதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சர்வசாதாரணமான, சாமான்யமான எங்களைப் போன்றவர்களை அரசியலில் உருவாக்கிய, நாங்கள் வழிபடும் தெய்வமாகிய அறிவுலக மேதை, அறிவின் சிகரமாக விளங்கிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு எனது முதல் பேச்சைக் காணிக்கையாக்கி இருப்பது ஆண்டுகளாக சிக்கலுக்கும் சிரமத்திற்கும், கஷ்டத்திற்கும் நஷ்டத்திற்கும் உள்ளாகியிருந்த எங்களைப் போன்ற சாமான்ய மக்களுக்கு விடுதலை கிடைத்து, என் போன்ற சாதாரணமானவனை இங்கு அனுப்பிய என் தொகுதிப் பெருமக்களுக்குத் தங்கள் மூலம் என் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் எங்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைச் சொல்வதற்காகத்தான் இங்கு வந்திருக்கிறோம். அப்படி வந்திருப்பவர்கள், தங்களது தொகுதிக்கு என்னென்ன தேவையென்று எதை வேண்டுமானாலும் சுதந்திரமாகச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால், இந்த மன்றத்தில் ஒரு உறுப்பினர் மற்றொரு உறுப்பினரின் தொகுதியைச் சுட்டிக்காட்டி, அந்தப் பகுதியில் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள், இந்தப் பகுதியில் இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதுவும் ஒரே மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். குறிப்பாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர், ராஜபாளையம் உறுப்பினர் என்று கருதுகிறேன். அவர் கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் இன்னின்னது செய்திருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சுமத்தினார்கள். உள்ளபடியே உலகமெல்லாம் ஒன்றாக இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தைக் கொண்ட கட்சியைச் சார்ந்தவர், அதிலும் இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்திப் பேசுகிற கட்சியைச் சார்ந்தவர் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்.

கிழக்கு இராமநாதபுரம் ஒரு பின்தங்கிய பகுதியாகும். கிராமப்புறங்களில் ஆடுகள் வளர்ப்பவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். தொத்தக்குட்டி என்று சொல்வார்கள். அதற்கு விசேஷ சலுகை தரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. த. சோனையா]

விரும்புகிறேன். தொத்தக் குட்டியையும் மற்ற குட்டிகளோடு பால் பருக விட்டு விடுவார்கள். அதுவும் பாலைப் பருகிப் பெருத்துவிடும். இதைப்போலவே மற்ற மாவட்டங்களோடு இணைப்பாக இருந்து உரிமை பெறுவதற்கு வாய்ப் பளிக்கவேண்டுமென்றுதான், பின்தங்கிய மாவட்டத்திலிருந்து வந்து இருக்கும் நான் அதைப்பற்றிப் பேசுகிறேன். கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டம். மேற்கு இராமநாதபுரத்திலிருந்து வந்த உறுப்பினர் பேசியபோது, கொஞ்சம் நினைத்துப் பார்த்திருப்பாரேயானால், கிழக்கு இராமநாதபுரம் எந்த அளவுக்குப் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்பதை உணர்ந்திருப்பார். கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் என்ன தொழில் பெருகி இருக்கிறது? மேற்கு இராமநாதபுரத்தைச் சார்ந்த இராஜபாளையத்திற்கு அருகேதான், நம்முடைய அரசாங்கத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆலங்குளம் சிமென்ட் பாக்டரி இருக்கிறது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் நிறைய தூற்பு ஆலைகள் இருக்கின்றன. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு அருகே 78 லட்சம் ரூபாய் அளவில் ஒரு அணை கட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன. புதுப்புது கண்மாய்கள் வெட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. இவ்வளவு தொழிற்சாலைகளைக் கொண்டிருக்கும் போது, கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் உண்டா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அரசாங்கத்தால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட தூற்பு ஆலை உண்டா? ஒரு மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர், ஏன் அந்த அளவுக்கு குறைப்பட்டுக் கொண்டார் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டம் தொடர்ந்து வறட்சி நிலையில் இருக்கிறது. பஞ்சத்திற்கு நாங்கள் சொந்தக்காரர்கள். பட்டினி, பசி இருந்து பறக்கப்பட்டவர்கள். குறிப்பாக, தேர்தல் நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதிக்கு அப்பாற்பட்ட சில கிராமங்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. காரணம், என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த பல வேட்பாளர்கள் பக்கத்து ஊர்களுக்குச் சென்று கதிர் அறுவடைக்குக் களத்து மேட்டுக்குச் சென்று, வாக்காளர் சென்ற இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று, “வாக்களப் பெருமக்களே, நடைபெற இருக்கிற தேர்தலில் என்னைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக தொகுதிக்கு வந்து ஓட்டளிக்க வாருங்கள்”, என்று சொன்னேன். இப்படி என்னுடைய தொகுதி வாக்காளர்கள் அடுத்த ஊர்களுக்குச் சென்று சம்பாதிப்பதற்குக் காரணம், அங்கே தொழில்கள் ஒன்றும் இல்லை என்ற காரணத்தால் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழக அரசு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பஞ்ச நிவாரண வேலையை துவக்கிய காரணத்தால் பல லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்தது இருப்பினும், அங்கே இருக்கிற நிலைமையில் ஒன்றும் மாற்றம் இல்லை. ஆகவே, தமிழக அரசு மீண்டும் தொடர்ந்து 10 ஆண்டுக் காலத்திற்கு அந்த பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2 கோடி என்ற வகையில், செய்ய வேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்ச நிவாரண வேலைகளில் குறிப்பானதும், சிறப்பானதும் சமுதாயக் கேணிகள் வெட்டப்பட்டது தான். அந்த சமுதாயக் கேணிகள் வெட்டப்பட்ட காரணத்தால் ஓரளவு விளைச்சல் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. சமுதாயக் கேணியால் பல நன்மை, பல பலன் இருக்கிறது. அதனால் தொடர்ந்து சமுதாயக் கேணிகளை வெட்டித் தரவேண்டுமென்று இந்த அரசைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. த. சோனையா]

[1971 ஏப்ரல் 1]

சிறு விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலச் சீர்திருத்தக் கடன்கள் தரவேண்டும். மாடு வாங்கக் கடன் தரவேண்டும். அப்படிக்கடன் தருகிற நேரத்தில், பஸ், லாரி வைத்து இருப்பவர்களுக்கு ஆர். சி. புக் தரப்படுவது போல், அதை வைத்து அவர்கள் கடன் வாங்க வசதி இருப்பது போல், விவசாயிகளுக்கும் பாஸ் புக் போன்ற ஒரு புக் முறையை ஏற்படுத்தி, அவர்கள் வைத்திருக்கும் நிலத்தின் பேரில் எவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்பதையும் எழுதிக்கொடுத்தால், அவர்கள் அதை வைத்து லான்ட் மார்ட்கேஜ் பாங்கிலோ அல்லது வேறு இடங்களிலோ கடன் வாங்க வசதியாக இருக்கும். ஏழை விவசாயிகள் அரசாங்கக் கடன்களுக்காக மேலே இருந்து கிழே வரை அலைந்து கொண்டிருக்க முடியவில்லை. ஆகவே, இந்த பாஸ் புக் முறையை உடனடியாக அமுல் நடத்த பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இராமநாதபுரத்திலுள்ள மக்கள், சரியானபடி விளைச்சல் இல்லாத காரணத்தால் அரசுக்கு வரி கட்ட முடியாமல், அரசிடம் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு வரி வஜாவும், லோன் வஜாவும் செய்து தர வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வைகை சீரமைப்புத் திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய அறிவுலக மேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விரகனூரில் ஒரு அணை கட்டுவதற்காக கல்நாட்டை துவக்கி வைப்பதற்காக வருவதாக இருந்தது. அந்த நேரத்தில் அவர் உடல்நிலை சரி இல்லாத காரணத்தால் அமெரிக்காவுக்குச் சென்று விட்டதால் அந்த வைகை சீரமைப்புத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது, நின்று விட்டது. ஆகவே, அதைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரை மாவட்டத்தில் ஒரு அணை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு ஒரு அணையும் கிடையாது. மதுரை மாவட்டத்தில் அணை கட்டப்பட்டு விட்டதால், ஏற்கெனவே எங்கள் பகுதிக்கு வந்து கொண்டிருந்த தண்ணீர் தடைப்பட்டு விட்டது. எங்கள் ஊரில் சொல்வார்கள், வருச நாட்டு மலையில் மழை பொழிந்தது என்று சொன்னால், மறுநாள் காலையில் விரகனூர் ஆற்றில் தண்ணீர் வந்து விடும் என்று. இந்த அணை கட்டப்பட்டபிறகு அது தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. ஆகவே, இந்த வைகை சீரமைப்புத் திட்டத்தின் மூலமாக எங்கள் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரியாற்றுத் தேக்கத்தினால், முல்லையாற்றால் பயனடைந்து வந்த பகுதிக்கு நீர்ப்பாசனம் தருவது போல், இந்த வைகை அணைத் திட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இராமநாதபுரம் மாவட்டப் பகுதிகளுக்கும் தண்ணீர் தருவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டம். இங்கே பின்தங்கிய மக்கள், காழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஏராளமாக வாழ்கிறார்கள். ஆகவே, இங்கே இருக்கும் மக்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவது போல் விசேஷ சலுகைகள் ஏதாவது தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டிலே ரொம்பப் பாடு பட்டு 24 மணி நேரமும் உழைக்கும் உழைப்பாளர் வர்க்கம், கை வண்டித் தொழிலாளர்களுக்கும், ரிக்ஷா தொழிலாளர்களுக்கும், கை வண்டிகளையும்,

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. த. சோனையா]

சிக்ஷா வண்டிகளையும் வாங்குவதற்கு அரசு கடன் தரவேண்டுமென்றும், இராம நாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு விசேஷ சலுகைகள் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போல், இந்த சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும், மருத்துவத் தொழில் செய்பவர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கு அளிக்கப்படுவது போல், எல்லாச் சலுகைகளையும் தரவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேர்தலில் நடந்த பல சம்பவங்களைப்பற்றிச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். குறிப்பாக, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், எங்களுடைய நிறைமிக்க, அருமை மிக்க தொழில் அமைச்சர் அவர்களுடைய தொகுதியில் நடந்த கலவரங்களை நாம் பார்த்தால், அங்கே பெரும் புயல் வீசியது போல் இருந்தது. பெரும் புயல் என்றால் ஒரு இடத்தில் அல்ல, இரண்டு இடத்தில் அல்ல, அந்தத் தொகுதி யூராவிலும் ஒரு வெறியை, மதவெறியைத் தூண்டி விட்டார்கள். பல பேருக்கு அடி. பல பேருக்கு தடி அடி. பல பேருக்கு அத்தக் காயம். பலர் பல கஷ்ட நஷ்டங்களை அனுபவித்தார்கள். பிறகு, தமிழ் நாட்டிலேயே அதிகமான வாக்குகளைப் பெற்று இப்போது நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள் என்பது அத்தனை பேருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். தேர்தல் முடிவுகள் வெளி வருவதற்கு முன்பே, அவசரப்பட்டு, பெரும் தலைவர் அவர்கள், “என்னை கோட்டையில் வந்து சந்தியுங்கள்” என்று சொன்னார்கள். அவர் எப்போதுமே சந்திக்கச் சொல்வது என்பது சர்வசாதாரணமாகி விட்டது. சென்ற 1967 தேர்தலில், ஊர்வலத்தில் சென்றவர்கள் “சந்திப்போம்”, “சந்திப்போம்” என்று கோஷம் போட்டுக்கொண்டு போனார்கள். அந்த ஊர்வலத்தில் இரு பாலர்களும் சென்றார்கள். முன்னாலே சென்ற ஒரு பாலர் “சந்திப்போம்”, “சந்திப்போம்” என்று சொல்ல, பின்னாலே சென்றவர்கள், “சந்திப்போம்”, “சந்திப்போம்”, “சாயங்காலமே சந்திப்போம்” என்று சொல்லி, அன்று இரவே சந்திக்கச் சென்றுவிட்டார்கள். பெரும் தலைவர் எல்லாம் தெரிந்த வரைப் போல் பேசிவிட்டார். எங்கள் ஊரில் ஒரு கதை சொல்வார்கள். ஒருவர், ‘எல்லாம் தெரிந்தவன்’, ‘எல்லாம் தெரிந்தவன்’ என்று சொல்லிக் கொண்டார். அதைப் பார்த்த 4 பேர்கள், ஒன்றாகச் சேர்ந்து அந்த எல்லாம் தெரிந்தவரிடம் சென்று, ஒரு காயைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து, “எல்லாம் தெரிந்தவரே, இது என்ன காய் என்று சொல்லும்” என்று கேட்டதற்கு, அவர் அதைத் தொட்டுப் பார்த்து விட்டு, “காடி முட்டை” என்று சொன்னார். அவர், ‘காடி முட்டை’ என்று சொன்னவுடனே அவர்கள், “இது காடி முட்டை இல்லை, பனங்காய்” என்று அந்த முட்டையை அவிழ்த்துக் காட்டினர்களாம். அந்த மாதிரி, நம்முடைய பெரும் தலைவர், ‘சந்திப்போம்’, ‘சந்திப்போம்’ என்றால், அவர் காடி முட்டைக் கதை விட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார் என்றதான் அர்த்தம். ஒரு காலத்தில் அவர் சொன்னதெல்லாம் நிறைவேறிக்கொண்டு இருந்தது. இங்கே இவரை நிறுத்தலாம், இங்கே இவரைப் போடலாம் என்று சொன்னதெல்லாம் நடந்தது. ஆனால் அந்தக் காலம் மலையேறிவிட்டது. இனி மேல் அவர் சொல்வது, செல்லாது, நடக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் நான் சொன்னவற்றையெல்லாம் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் மிகச் சிறப்பான வார்த்தைகளையும், சாராம்சம் பொருந்திய கருத்துக்களையும் உபயோகித்து

[திரு. த. சோனையா]

[1971 ஏப்ரல் 1]

இருக்கிறார்கள் என்பதையும் கூறி, ஆளுநர் அவர்கள் உரையை ஆதரித்து, அவருக்கு நன்றி தெரிவித்து, இந்த அளவிலே என்னுடைய கன்னிப் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, with the permission of the Chair I would like to move the following amendment standing in my name:—

“Add at the end, the following:—

‘but regret to note that there is no mention in the address about

(i) the most unsatisfactory way of conducting the mid-term poll recently;

(ii) the deteriorating law and order situation in the City of Madras after the mid-term poll;

(iii) failure of the Government to arrest the rise in the price of all essential articles; and

(iv) problem of unemployment in our State and on the other hand holding the Government of India responsible for it.”

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I second it.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின்மீது ஒருசில வார்த்தைகளை என்னுடைய திருத்தத்தை ஒட்டி பேசுவதற்கு முன்பு பொதுவாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரைக்கு இன்றைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும்படியான அளவிலே ஆளுகின்ற கட்சி வந்திருக்கின்றதைப் பார்க்கும்பொழுது எனக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கவர்னர் பதவி அவசியமில்லை, கவர்னர் வடக்கே இருந்து வரலாமா என்று கேட்ட கட்சியினர் இன்றைக்கு கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கக்கூடிய நிலைமை மாறிவிட்டது. அன்றைக்கு அவர்கள் ‘ரோஜா ஹு மாருயி’ என்று போட்ட சுவரொட்டி எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. நிலைமை எவ்வளவு சிக்கரத்தில் மாறிவிட்டது என்பதை சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. அப்படி ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கு நாங்கள் திருத்தம் கொடுக்க வேண்டிய அளவுக்கு நிலைமை மாறிவிட்டது என்பதையும் நான் மறக்கவில்லை. இந்த நிலையில் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையைப் படித்துப் பார்த்தால், ஆளும் கட்சியினர் விஞ்ஞான சோஷலிசத்தை லட்சியமாகக் கொண்டவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே சமதர்மப் பணிகளை கவர்னர் உரையிலே எடுத்துக் காட்டியிருப்பார்கள் என்று ஆசையோடு பிரித்துப் பார்த்தோம். ஆனால் எமாந்து போய்விட்டோம். என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்பொழுது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்திருந்து ‘நீங்கள் ஏன் ராஜ மான்ய ஒழிப்பு மசோதாவை ஆதரித்து வோட்டுப் போடவில்லை?’ என்று கேட்டார். அவர்களும் அதற்கு விளக்கம் கொடுத்தார்கள். நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களை ஒன்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன் * *

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1971 ஏப்ரல் 1]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கவர்னர் உரையிலே இன்னும் தீவிரமாக உள்ள சமதர்மத் திட்டங்களை புகுத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். அம் மாதிரி எதிர்பார்த்து மனச் சோர்வு அடைந்தோம். நகர்ப்புறச் சொத்துக்களுக்கு சிக்கிரம் எல்லையை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்ற பொறுப்பு மாநிலங்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மத்திய அரசிலே பிரதமர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள், என்ன சட்டங்களைக் கொண்டுவர இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூட கவர்னர் அவர்களின் உரையில் குறிப்பிட்டுக் காட்டவில்லை. அதைப்போல நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டியிருக்கிறோம். ஆனால் நாட்டில் இருக்கிற பஸ் ஆபரேடர்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டாமா? அதைப்பற்றி ஒன்றுமே கூறப்படவில்லை.

ஒரு தனி நபர் 100, 150 பஸ்கள் ஒட்டுகிறார்கள். அவர்களை விட்டுவிட்டு, ஒரு பஸ், இரண்டு பஸ் வைத்திருப்பவர்களைப் பிடித்து தேசியமாக்குகிறோம் என்கிறார்கள். தனி நபர் ஒருவருக்கு 15 பஸ்களுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று (ceiling on possession of buses) கொண்டு வருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், அதுபற்றிக் கவர்னர் உரையில் எதையும் பார்க்கவில்லை. கடைசியில், மத்திய சர்க்கார் ஒத்துழைக்கவில்லை, ஒத்துழைக்கவில்லை, மத்திய சர்க்கார் விலைகளைக் குறைக்கவில்லை, குறைக்கவில்லை, மத்திய சர்க்கார் வேலையில்லாத திட்டாட்டத்தைத் தீர்க்கவில்லை என்றே மத்திய சர்க்காரிடமே குற்றம் கூறுவதையே வழக்கமாக வைத்துக் கொண்டு, இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் மீதே குற்றத்தைத் தூக்கிப் போடுவதில் இருக்கிறார்கள். நீங்கள் என்ன செய்திகள் என்பதுதான் கேள்வி. இப்படிப் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்துவிட்டு, வாய்ப்பு வரும்போதெல்லாம் எதையாவது சொல்லிவிடுவது. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாகக்கூட, முதல் அமைச்சரவர்கள், 'கயாட்சி கிடைக்காமல் போனால், ரகுமான்களாக மாறிவிடுவோம்' என்று குறிப்பிட்டதைக் கேட்டு உங்களோடு சேர்ந்திருக்கிற திருவாளர் பக்தவத்சலம் அவர்களே பயந்து போய் இவர்கள் என்ன பிரிவினை கேட்கிறார்களோ (குறக்கிடு) என்று அவசரம் அவசரமாக ஒரு தீர்மானத்தை செங்கல்பட்டு மாவட்ட காங்கிரஸ் கூட்டத்தில், தம்முடைய தலைமையில் போட்டிருக்கிறார்கள். நான் விரும்புவது முதலமைச்சரிடமிருந்து . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாநில கயாட்சி கிடைக்கவில்லை யானால், நாங்களும் ரகுமான்களாக மாறிவிடுவோம் என்று சொன்னதாக அம்மையார் வெளியிலே திரித்துக் கூறுவது போலவே, இப்பொழுது உள்ளேயும் திரித்துக் கூறுவது நல்லதல்ல என்பதை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். ரகுமான்களாக மாற வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை; அந்த அந்த உரிமைகளைத் தராமல், மாநிலங்களில் ரகுமான்களை உருவாக்க யாரும் முன்வரக் கூடாது என்று சொன்னேனேயல்லாது, ரகுமான்களாக மாறவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அம்மையார் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் திருத்திக் கொள்கிறேன். ஆனால் உங்கள் பக்தவத்சலம் குழப்பத்தில் இருப்பதை யார் திருத்துவார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: உங்களோடு இருந்த பழக்கம், எங்களோடு வந்த பிறகும் திருந்த முடியவில்லை (சிரிப்பு).

[1971 ஏப்ரல் 1]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உங்களோடு சேர்ந்தும் திருந்த முடியவில்லை என்றால், உங்களுடைய திறமையைப்பற்றி நான் என்ன சொல்ல? (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எங்கள் திறமைக் குறைவு இல்லை; உங்களோடு இருந்த தோஷக் குறைவு (சிரிப்பு).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தோஷத்திற்குப் பரிகாரம் தேடும் சக்தி முதல் அமைச்சருக்கு உண்டு என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது (பலத்த சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: என்னுடைய சக்தியைப் பாராட்டியதற்கு நன்றி (சிரிப்பு).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பதில் அளிக்கும்போதாவது அதற்குப் பரிகாரத்தைச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அந்த நிலையில், கவர்னர் உரைமீது பேசும்போது, இந்த வாதங்களை, எண்ணங்களைப் படிக்கும்போது, குற்றங்குறைகளை மத்திய சர்க்கார் மீது போட்டுவிட்டு பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கத்தான் தெரிகிறது.

முக்கியமான பிரச்சினைகள் தேர்தல்பற்றியவை. குற்றங்களை இந்த அரசாங்கம் களைவதற்குத் தேர்தல் கமிஷனுக்கு யோசனைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். முதல் யோசனையாக, ஓட்டர் போட்டோக்கள் கொடுப்பது, திருட்டு ஓட்டுப் போடுவதை, இம்பர்சனேஷன் செய்வதை, ஆன்மாராட்டம் செய்வதைத் தடுக்க வழி செய்ததாகுமா என்று பார்க்க வேண்டும். மற்றொன்று, வெளி நாடுகளிலிருந்து எத்தனையோ நாம் அறிந்து கொள்கிறோம். தேர்தலுக்கு இயந்திரங்களை வரவழைத்து, அமெரிக்கா போன்று, உடனடியாக மெஷின்களை வரவழைத்து, தேர்தல் நடத்தினால், நல்ல ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, இப்பொழுது உலகிலுறும் பல சந்தேகங்களுக்கும் இடமில்லாமல் போகுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

விடைகளைக் கட்டுப்படுத்தி, விடை உயர்வைத் தடுக்க வேண்டும் என்று எத்தனையோ சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் யோசனைகள் சொன்னார்கள். ஆனாலும், இந்த கவர்னர் உரையில் எந்த முலையிலேயும் அதைப் பற்றிச் சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை. மத்திய சர்க்காருடைய கொள்கை காரணமாக விடை ஏறுகிறது என்கிறார்கள். அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விடை நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு, விஷம் போல் ஏறுகிறது. விறகு ஒரு குண்டு 5. 6 ரூபாய், தேங்காய் 85 பைசா அல்லது 90 பைசா. இப்படி இருந்தால் ஏழை மக்கள், நடுத்தர மக்கள் எப்படி வாழ முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதைத் தடுக்கும் வழிவகைகளைச் சொல்லாமல் (மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் தன் இருக்கையிலிருந்து எழுந்தார்) இருக்கட்டும், எட்டணா, நாலணா இப்படி அப்படி யிருக்கும் (குறுக்கீடு) எந்த எண்ணெய் என்று சொல்லுகிறேன். எதனால் என்ன? அப்படிப்பட்ட நிலையில், விடைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கு வழி சொல்லாமல், மத்திய சர்க்கார் மீது பழியைக் கூறுவது சரியாகாது.

1971 ஏப்ரல் 1]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

மாதம் 500 ரூபாய் வாங்கும் ஒரு நடுத்தரக் குடும்பத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு 'பாமிலி கார்ட்' கொடுத்து விடுங்கள். ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்பது கூட இரண்டு வாரமாகக் கொடுக்கப் படவில்லை. ஏழை மக்கள் போனால், ரேஷன் கடைகளில் 'இல்லை, இல்லை' என்று சொல்லித் திருப்பி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். விலைவாசி ஏற்றத்தைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நடுத்தர மக்கள் படாத பாடு படுகிறார்கள். இந்த நிலையில் ஏழை மக்களின் நிலை என்ன என்பதைச் சொல்லாமலே புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே, ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒரு பாமிலி கார்டு கொடுத்து விடுங்கள். அத்தியாவசியப் பொருள்கள், அரிசியைப் போலவே, சர்க்கரை கொடுத்தோம் அது போலவே, துவரம்பருப்பு, மற்ற பொருள்களைக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வந்தால், ஏழை மக்களும், நடுத்தர மக்களும் நன்மையடைவார்கள். அவர்களுக்கு இது உதவியாக இருக்கும். இன்றைக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படியரிசி கூட ஆபத்தில் இருக்கிறது. அதைத் தீர்க்க முன்வர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் சொல்ல முடியாத அளவில் இருக்கும்போது, இந்த அறிக்கையில் 6,500 ஆசிரியர்களுக்கும், 1,000 பொறியியல் படித்தவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கப் போகிறோம் என்பது, கடப்பாறையை விழுங்கிவிட்டு, சுக்குக் கஷாயம் குடித்தாலும், அது போலத் தான் இருக்கிறது. பிரச்சினை மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. மாணவர்கள் படித்துவிட்டு, வேலையில்லாமல் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் இருக்கும் நேரத்தில், அங்கே ஒன்று இங்கே ஒன்று என்று செய்துவிட்டு நாங்களும் பிரச்சினையை சமாளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றால், சமுதாயம் ஒத்துக் கொள்ளுமா? காரணம் என்ன? தொழில் வளர்ச்சி இல்லை; தொழில் வளர்ச்சியில் அக்கறையில்லை, இருக்கின்ற தொழில்களில் ஏற்படும் சிக்கல்களைச் சீக்கிரமாகத் தீர்க்க அக்கறையில்லை, முடிவு என்ன? வாய்ப்புக்கள் இல்லை. 'சதர்ன் ஸ்டாக்கரஸ்' ஸ்தாபனத்திற்கு வழி செய்தோம் என்கிறார்கள். எத்தனை மாதங்களுக்குப் பிறகு உதவி செய்தார்கள்? வேலை நிறுத்தம் இப்பொழுது எத்தனை நிறுவனங்களில் இருக்கிறது? வேலை நிறுத்தங்களைச் சீக்கிரம் தீர்க்காமல் இருப்பதும் காரணம். கோவையில் மூடப்பட்ட மில்கள் திறப்பதில், 2, 4 என்று மென்ஸ் மென்ஸ்த் திறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலை வாய்ப்புப் பிரச்சினையில், திறக்க வேண்டியவற்றைத் திறந்து திறமையாகச் சமாளிக்க வேண்டும் என்று கேள்வியை எழுப்ப எதிர்க்கட்சியிலிருக்கும் எங்களுக்கும் உரிமை உண்டு. அந்த நிலையில், வேலை வாய்ப்புக்கள் வெகுவாகக் குறைந்து, புதிய வாய்ப்புகளும் இல்லாமல் இருக்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க வழி வகை காணாமல், மத்திய சர்க்காரைப் பார்க்கிறோம் என்கிற சூழ்நிலை இருந்தால், அது வரவேற்கத் தக்கதல்ல, மக்களுக்கு ஏமாற்றத்தையே கொடுக்கும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சேலம் ப்ளான்ட். ஆராய்ந்து, ஆராய்ந்து, பல அறிக்கைகளுக்குப் பிறகு, சேலம் இரும்பு உருக்காலைக்கு, நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோதே திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் அயல் நாட்டு நிபுணர்கள், உள்நாட்டு நிபுணர்கள் எல்லோரும் அறிக்கைகள் தயார் செய்தார்கள். அப்படிச் செய்ததன் பேரில் தான், சேலம் ப்ளான்ட் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. மீண்டும் நாங்கள் இன்றைய நிலைக்கேற்ப அறிக்கை தயார் செய்யப் போகிறோம் என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறது என்றால், அதையும்கூட கவர்னர் உரையில் கொடுத்திருக்கிறது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல்,

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1971 ஏப்ரல் 1]

வெளியே போராடுவோம், போராடுவோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அங்கே போய் விட்டுக் கொடுத்துவிட்டு வருகிறீர்களோ என்கிற சந்தேகம் பிறக்கிறது.

ஆகவே, இனிமேலும் அதற்கு ஒரு அறிக்கை தேவையா? ஏன் அப்படிப் பட்ட சூழ்நிலை? முன்பு போட்ட திட்டங்கள் மாறிவிட்டனவா? இன்றைய தினம் சேலம் பள்ளாண்ட் பற்றி மீண்டும் ஒரு அறிக்கை தேவையா? வேலை ஆரம்பிக்க அடிக்கல் நாட்டுவதிலே காட்டிய அவசரத்தை வேலை நடத்துவதிலே காட்ட வேண்டாமா? உருக்காலை வேலை ஆரம்பத்திலும் அதே அவசரத்தைக் காட்ட வேண்டும். அதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கம் இணங்கவில்லையா? நம்முடைய உரிமைகளை யெல்லாம் விட்டுக் கொடுத்துவிட்டு, டெல்லியை மட்டும் பார்த்துவிட்டுத்தான் வரப்போகிறீர்களா? மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராடி, எந்த அளவிற்கு பெற்றுக்கொண்டு வருவீர்கள் என்பது சந்தேகத்திற்குரிய விஷயமாகத்தான் இருக்கிறது.

அடுத்து, இன்னும் பல திட்டங்களைப் பார்க்கும்போது, தொழிலாளர்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறீர்கள்? தொழிலாளர்கள் நலன்களில் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? முன்பு அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் ஓட்டல் தொழிலாளருக்காக ஒரு தனிக் கமிஷன் போட்டார். அந்தக் கமிஷன் என்ன ஆனது? என்ன அறிக்கையைக் கொடுத்தது? ஓட்டல் தொழிலாளருக்காக என்ன நன்மை செய்வதாக இந்த அரசாங்கத்திற்கு அந்தக் கமிஷன் பரிந்துரைத்தது? ஆசையிருந்தால் போதுமா? செய்திருக்க வேண்டாமா? அந்தக் கமிஷன் அறிக்கை என்ன ஆனது? ஏன் வரவில்லை? உண்மையிலே தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் காட்டுகின்ற கவனம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். அதேபோல தொழிலாளர்களுக்கு, தொழிற்சாலை நிர்வாகி வீடு கட்டித் தர வேண்டுமென்று திட்டம் இருந்தாலும், அதிலும் திறமைக் குறைவாக இருக்கிறீர்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு இப்படிப் பலவிதத்திலும் நன்மை செய்யாமல் இருக்கிறீர்கள். தொழிற்சாலை அதிகாரிகள் தொழிலாளர்களுக்கு இத்தனை ஆண்டுகளுக்குள் வீட்டு வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டவட்டமான முடிவை இந்த அரசாங்கம் எடுக்கக்கூடாது. இந்த நிலையில் இந்த அரசு சமதர்ம பானியில் போகிறதா அல்லது வேறு திசையில் போகிறதா என்று தெரியவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, மின்வசதி எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் தாராளமாக அளிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மின்விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்புத் திட்டம் எல்லா இடங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? எப்படிக் கொடுக்கப் போகிறீர்கள்? இன்னும் இந்த மாநிலத்தில் 8 மின்சார லைசென்ஸ் தாரர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய லைசென்ஸ்களை யெல்லாம் நீக்கி ஏன் எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்கவில்லை? அவர்களை வைத்துக் கொண்டு எப்படி எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு செய்து கொடுக்கப் போகிறீர்கள்? என்றைக்கு நம்முடைய லைசென்ஸை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு விடுமோ என்ற நிலையில் அவர்கள் காப்பர் ஓயர்களுக்குப் பதிலாக அலுமினியம் ஓயர்களாகப் போடுகிறார்கள். இந்த இந்த கிராமங்களுக்கு மின்சார இணைப்பு வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்கிறோம். அவர்கள் தர மறுக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான பிரைவேட் ஸ்தாபனங்களை யெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு மின்சார விஸ்தரிப்புச் செய்து தர வேண்டும்.

1971 ஏப்ரல் 1]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அந்த ஸ்தாபனங்களை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது இந்த தேதிக்குள் எடுத்துக் கொள்வோம் என்று குறுகியகால அவகாசத்திற்குள் அறிவித்துவிட வேண்டும். உண்மையிலேயே மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தால் அந்த ஸ்தாபனங்களை யெல்லாம் தேசியமயமாக்க வேண்டும். இதுவே நீங்கள் காட்டக்கூடிய விறுவிறுப்பாகும்.

பல தாலுக்காக்களிலே, பல கிராமங்களிலே பம்பு செட்டுக்கு மின் இணைப்புக் கிடைக்கவில்லை. அரசாங்கமும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. தனி நபர் வசதிக்குத்தான் இந்த அரசாங்கம் துணை செய்கிறதா? சமதர்ம பாணியில் போகிறவர்கள் இப்படி நடக்கலாமா, இது சரியா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக 'பே கமிஷனை' பற்றி ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பி.எ., பி.டி. க்கு 275 ரூபாய் சம்பளம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. போஸ்ட் கிராஜுவேட்டுக்கு 325 ரூபாய்; காலேஜில் டீயூட்டராக இருப்பவருக்கு 375 ரூபாய் என்ற அளவில் பல குறைகள் இருக்கின்றன. தமிழாசிரியர்களை பொறுத்த வரையில் முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை என்று பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்ப் பணியிலே சம்புட்டிருக்கும் தமிழாசிரியர்கள் ஒரேவிதப் பணியைத்தான் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்குள் பாகுபாடுகளைப் புகுத்தி அவர்களைப் பிரிக்க வேண்டாமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழுக்கு ஆக்கம் தரும் அரசு என்று சொல்லிக்கொள்ளும் இந்த அரசு முதலிலே தமிழாசிரியர்களின் குறைகளைப் போக்க வேண்டும். ஆகவே, இரண்டாவது சம்பளக் குழுவின் சிபாரிசுகளை சற்று ஆற அமர பரிசீலனை செய்து குறைகளைப் போக்க முன்வர வேண்டும். இந்த கவர்னர் உரையிலே, எத்தகைய முறையிலே சமதர்ம சமுதாயத்தைக் காண வழி இருக்கிறது என்பது குறித்து காட்டப்படவில்லை. கவர்னர் உரையானது, இங்கே இருக்கின்ற குறைகளை யெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தின் தலையிலே போட்டு, மாநில அரசாங்கத்தைப் பாதுகாக்கத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூறி என்னுடைய கருத்தை வலியுறுத்தி, உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் பேசும் போது, இந்த மன்றத்தில் பல்களுக்கு உச்சவரம்பு கட்ட வேண்டுமென்ற கருத்தினை மிகவும் வலியுறுத்திப் பேசியதற்கு நன்றி. அதை அரசு கட்டாயம் பரிசீலிக்கும் என்பதை திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. வி. ஆலடி அருணா : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றியிருக்கின்ற உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக் களை இப்போது இந்த அவையில் வைக்க முன்வருகின்றேன்.

ஆளுநர் அவர்களின் உரையில், பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு விவசாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக, தொழில் முன்னேற்றத்திற்காக, கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மக்களுடைய வாழ்க்கையில் நிம்மதியை உண்டாக்குவதற்காக என்னென்ன திட்டங்களை கடந்த காலத்தில் நிறைவேற்றியிருக்கின்றது, இனி எதிர்காலத்தில்

[திரு. வி. ஆலடி. அருணா]

[1971 ஏப்ரல் 1]

என்னென்ன திட்டங்களை நிறைவேற்ற முனைந்திருக்கிறது, என்னென்ன நெறி முறைகளைக் கடைப்பிடிக்க இருக்கிறது என்பவற்றை யெல்லாம் விரிவாக விவாதிக்க காட்டி இருக்கிறார்கள்.

இந்த உரைமீது பேசிய நிஜவிங்குப்பா காங்கிரஸைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர், “இந்த உரை ஏமாற்றத்திற்குள்ளதாக இருக்கிறது, நாங்கள் எதிர்பார்த்தது எதுவும் இல்லாமல் இருக்கிறது” என்று விமர்சித்தார்கள். ஏற்கனவே தேர்தலில் பெரிய ஏமாற்றமடைந்த உரை, இடிவிழுந்த நிலையில் உட்கார்ந்திருக்கும் அவர்களுக்கு, ஆளுநர் உரை ஏமாற்றம் அளித்தது என்றால் அதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை. “அரண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்” என்பார்கள். அதுபோல ஏமாற்றமடைந்த நிலையில் இருப்பவர்கள் எதைப்பார்த்தாலும் ஏமாற்றமாகவே இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி ஆளுநர் உரையின்மீது சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில், “இந்த அரசாங்கம் ஒழுங்காக அரிசி கொடுக்கவில்லை, குழந்தைகள் உணவு கொடுக்கவில்லை, பால், சீனி கொடுக்கவில்லை” என்று சொல்வார்களோ என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அதற்கு மாறாக, என்னைய் விட ஏறியிட்டது, புனி விடே பறக்கிறது, வற்றல் விடே எட்டவில்லை, பருப்பு விடே அதிகரிக்கிறது என்று சமையலறையைச் சுற்றியே வந்து கொண்டிருந்தார்கள் அம்மையார் சமையல் அறையைச் சுற்றுவது நமக்கு ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் ஆட்சி செய்த காலத்தில் வற்றல் ஒரு கிலோ 5 ரூபாயாக ஆகி, 12 ரூபாய் வரைக்கும் விற்பது எல்லோருக்கும் நினைவிருக்கும். இன்றைக்கும் ஒரு கிலோ 5 ரூபாய் என்ற விடே விவசாயிகளுக்குக் கட்டாது என்ற எண்ணம் விவசாயிகள் மத்தியிலே இருக்கிறது. அம்மையார் அவர்கள் ஒரு தவறான கருத்தை இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

கடந்த பொதுத் தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வரலாற்று சிறப்புமிக்க வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது. 1957-ல் 15 பேரோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இந்த மன்றத்தில் நுழைந்தார்கள். இன்றைய தினம் நிஜவிங்குப்பா காங்கிரஸ் எந்த எண்ணிக்கையில் இருக்கிறதோ அதே எண்ணிக்கையில்தான் 1957-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்தார்கள்.

இந்த மன்றத்தில் பல நல்ல கருத்துக்களை அவர்கள் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். நாங்கள் அப்போது ஆட்சிக்கு வருவோம் என்று சொன்னதற்கு, அப்போது ஆளும் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் வேடிக்கையாகச் சொன்னார்கள் என்றால் பாவாயில்லை, அகந்தையோடு சொன்னார்கள். “அத்தைக்கு மீசை முனைத்து சித்தப்பா ஆனால் பார்க்கலாம்” என்று சொன்னார்கள். அப்போது அண்ணா அவர்கள் “அத்தைக்கு மீசை முனைத்து சித்தப்பா ஆகவும் ஆகலாம்” என்றார்கள். இப்போது காலத்தினுடைய நிலை எப்படி மாறியிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால், “அத்தைக்கு மீசை முனைத்து” சித்தப்பா ஆகியிருக்கிறார். இது ஆச்சரியமல்ல. ஆனால் சித்தப்பாவுக்கு இருந்த மீசையும் போய், சித்தப்பா அத்தையாகி, அந்த அத்தையும்

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. வி. ஆலடி அருணா]

இங்கே வந்திருக்கிறார். இப்படி வரலாறு ஒரு பெரிய திருப்பத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது. இந்த அரசின்மீது தமிழ் சமுதாயத்திற்கு எவ்வளவு நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதை நல்லவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

1957-லிருந்து நடந்த ஒவ்வொரு தேர்தலின் முடிவுகளைப் பார்த்தாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின்மேல் மக்களுக்கு எவ்வளவு நம்பிக்கை இருந்தது என்பது நன்கு தெரியவரும். 1957-லே 15 பேராக இருந்த நாங்கள் 50 பேராக வளர்ந்தோம். பின்னர் 50 பேராக இருந்த நாங்கள் 138 பேராக வளர்ந்து, கடந்த தேர்தலில் 138 பேராக இருந்த நாங்கள் 184 பேர் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறோம். தமிழ் சமுதாயத்தில் இருக்கிற அத்தனை பேரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத்தான் விரும்புகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் அதேசமயத்தில் காங்கிரஸ் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களை இந்த நாட்டு மக்கள் ஏற்கத் தயாராக இல்லை என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லிவிட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த தேர்தலின் முடிவுகளை நேர்மையாக ஒத்துக்கொள்வதற்குப் பதிலாக, காங்கள் பெற்றுள்ள தோல்விகளை மறைப்ப தற்காக, நிஜவிங்கப்பா காங்கிரஸ் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், “தேர்தலில் அப்படி நடந்து விட்டது. இப்படி நடந்து விட்டது, ரஷ்யாவிலிருந்து மை வந்தது” என்றெல்லாம் தேவையில்லாத காரணங்களைச் சொல்லிக் கொண் டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நம்மீது எதேதோ குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். அரசாங்க நிர்வாகத்தைக் களங்கப் படுத்துகிறார்கள் என்பதற்காக வருந்த வில்லை. அதற்குமாறாக மக்களின் தீர்ப்பை அவர்கள் அவமதிக்கிறார்கள், ஜன நாயகத் தீர்ப்பை அவர்கள் துச்சமாக மதிக்கிறார்கள். இந்த நாட்டு மக்க ளுடைய உணர்ச்சியை அவர்கள் கேவலப்படுத்துகிறார்கள் என்று நான் கருது கிறேன். இவ்வளவு பயங்கரமான தோல்விக்குப் பிறகும் மக்களது உணர்ச்சி களை, மக்களது எண்ணங்களை அவர்கள் அலட்சியம் செய்ய முற்படுவார் களானால் எதிர்காலத்தில் அவர்களது நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதை நான் விளக்கத் தேவையில்லை.

நீங்கள் நல்லது எது செய்தாலும் அதைப் பாராட்டத் தயாராய் இருக் கிறோம் என்று நிஜவிங்கப்பா இயக்கத்தினர் சொல்கிறார்களே, இந்த அரசாங்கம் எத்தனை நல்லவற்றைச் செய்திருக்கிறார்கள்! நிஜவிங்கப்பா இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யாராவது நாலு வார்த்தைகள் சொன்னார்களா என்பதாக, தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சமுதாய முறையில் பெரிய மாற்றத்தை உருவாக்கிக் காட்டியிருக்கிறோம். நாட்டு முன்னேற்றம் துரிதமாக ஏற்பட்டு பசி தீர்ந்திருக்கிறது. இதை யாரும் எதிர்பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். உணவுப் பசி தீர்ந்தது என்று எழை பாட்டாளி மகன் சிரிக்கிறானே அந்தச் சிரிப்பை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உருவாக்கி இருக்கிறது. இதை இந்த மாமன்றத்திலுள்ள நிஜவிங்கப்பா இயக்கத்தினர் பாராட்டினார்களா? இல்லை.

அவர்கள் காலத்தில் நீண்டகாலக் கடன் தொகை 3 கோடி ரூபாய்தான் கொடுத்தார்கள். இந்த ஆட்சி மலர்ந்த பிறகு ஏறக்குறைய 19 கோடி ரூபாயை நீண்டகாலக் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறார்களே, இதை யாராவது பாராட்டினார்களா? இல்லை.

[திரு. வி. ஆலடி அருணா]

[1971 ஏப்ரல் 1]

அவர்கள் காலத்தில் குறுகிய காலக் கடனாக 31 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப் பட்டது என்றால், இந்த ஆட்சியில் 55 கோடி ரூபாய் ஏழை எளியவர்களுக்குக் குறைந்த காலக் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதே, இதை யாராவது பாராட்டினார்களா, இல்லை.

நிஜலிங்கப்பா இயக்கத்தைச் சேர்ந்த அம்மையார் பேசும்போது சொன்னார்கள், பம்பு செட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று. மனச்சாட்சி உள்ளவர்கள் யாராவது இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டை இந்த மன்றத்தில் எடுத்து வைப்பதற்கு இடமுண்டா என்பதை இந்த மன்றத்தினர் சிந்திக்க வேண்டும்.

வெள்ளைக்காரர் ஆட்சி காலத்தில் இருந்து—காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆண்டு 20 ஆண்டுக் காலத்தையும் சேர்த்து 1967 வரை தமிழகத்தில் 2½ லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்குத்தான் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த நான்காண்டு காலத்திலேயே அதே அளவு 2½ லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்குக் கனெக்ஷன் மேலும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது—நிர்வாகத்தை எந்த அளவு துரிதப்படுத்தி—அதிகாரிகளைத் துரிதப்படுத்தி இந்த அரசு செயல்பட்டிருக்கிறது என்பது புரியும். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 20 ஆண்டுக் காலத்தில்—வெள்ளைக்காரர்களின் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டதையும் சேர்த்து—எத்தனை பம்பு செட்டுகளுக்கு கொடுத்தார்களோ அதே அளவுக்கு கடந்த நான்காண்டுகளில் இந்த அரசு கொடுத்திருக்கிறது என்றால்—நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள் இத்தகைய குற்றச்சாட்டை முன்வைப்பார்களா? நடுவுள்ளம் படைத்தவர்கள் இத்தகைய குற்றச்சாட்டை முன்வைப்பார்களா? நாணய உணர்ச்சி உள்ளவர்கள் இத்தகைய குற்றச்சாட்டை முன்வைப்பார்களா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். கடந்த நான்காண்டுகளில் 2½ லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்குமேல் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிகிறபோது இந்த அரசுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டாமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதுபோல இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவோ முற்போக்கான, முன்னேற்றமான பல ஆக்கபூர்வமான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவற்றில் ஒன்றைக் கூட அவர்கள் வரவேற்கவில்லை. பாராட்டவில்லை. பாராட்டுகின்ற உள்ளத்தையும், போற்றுகின்ற குணத்தையும் காணவில்லை. அதற்குமாறாக குதர்க்கமாகப் பேசுவதும், குத்திக் குத்திக்காட்டுவதும், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்திருந்து சொன்னால் திருத்திக் கொள்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொள்வதும், ஆக இந்த அடிப்படையில்தான் நிஜலிங்கப்பா இயக்கத்தினர் தங்கள் வாதங்களைத் தொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தேர்தலின் முடிவை நேர்மையான முறையில் அவர்கள் பார்க்கவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மாபெரும் வெற்றி தொண்டர்களுடைய கடும் உழைப்பினால் ஏற்பட்டது—மக்களுடைய பெரும் ஆதரவினால் ஏற்பட்டது. தேர்தல் நேரத்தில் நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியினர் 1971-ஆம் ஆண்டு இந்தத் தேர்தலைத் தங்களுடைய கடைசி முற்றுகையாகக் கணக்கிட்டு விட்டார்கள். 1971-ஐ விட்டால் தங்களுக்கு எதிர்காலம் இல்லவே இல்லை என்பதை உணர்ந்து நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியினர் அங்கங்கே கலவரங்களை மூட்டினார்கள். குழப்பங்களை விளைவித்தார்கள், துப்பாக்கிகளைப் பயன்

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. வி. ஆலடி அருணா]

படுத்தினார்கள். பட்டுக்கோட்டையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர் கன்னையன் என்பவரைக் கொன்றார்கள். வெள்ளைக்கோயிலில் பழனிசாமி என்கிற வேட்பாளரையே துப்பாக்கியினால் சுடுவதற்கு முற்பாட்டார்கள். முடக்குறிச்சி தொகுதியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர் சிலரது மண்டையை உடைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்னமும் மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொருளாளர்—புரட்சி நடிகர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களுடைய பரங்கிமலைத் தொகுதியில் அடையாள வாக்குச்சிட்டு கொடுத்துக் கொண்டிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழரைக் கொன்றிருக்கிறார்கள். மேல்பாளையம் அரசு குளத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டரைக் கொன்றிருக்கிறார்கள். தூத்துக்குடியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழன்—கட்டில் கட்டிக்கொண்டிருந்தவர்—முழுமூச்சாக கழகத்திற்கு வேலை செய்கிறார் என்ற காழ்ப்பில்—பட்டு நாடார் என்பவரை அங்கே கொன்றிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாபெரும் வெற்றி பெற்றது என்றால்—பல தியாகங்களைப் புரிந்த பிறகே, பல கழகத் தொண்டர்களுடைய இரத்தம் சிந்திய பிறகே இந்த வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது. இந்த வெற்றிக்கும் இன்றைக்கு நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ்காரர்கள் உள்நோக்கம் கற்பிக்கிறார்கள். நாட்டு மக்களுடைய உணர்ச்சியை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள், என்பதில் இருந்தே அவர்கள் எந்தத் திசையை நோக்கிச் செல்கிறார்கள் என்பதை நம்மால் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இங்கே பேசிய நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ்காரர்கள் கூறிய குற்றச்சாட்டுகள் ஆதாரம் அற்றவை—நியாயமற்றவை. ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதவை என்பதை வலியுறுத்திக் கூற வேண்டியதில்லை.

இராஜ மானிய மசோதாவின் வோட்டளிப்பின்போது நோயின் காரணமாக வருத்தமுற்ற நிலையில் இருந்தபோதும் எங்கள் கழக உறுப்பினர் ஒருவர் போவைக்குச் சென்றிருக்கிறார். குறித்த நேரத்தில் செல்ல முடியவில்லை. இதை ஒரு பெரிய குற்றமாகச் சொல்கிறவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? உள்ளே உட்கார்ந்து ராஜமானிய ஒழிப்புக் கூடாது என்று வோட்டளித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு மத்திய அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு போட்டது. ஒரு சொத்து உரிமை என்ற அடிப்படையில் அந்த அரசாங்க உத்தரவு செல்லுபடியாகாது என்று சுப்ரீம்கோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கியது. அந்த மசோதா பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேறியிருந்தாலும் கூட சுப்ரீம்கோர்ட் அதை ரத்து செய்திருக்கக்கூடும். இதை உணராமல் உள்ளே இருந்து வோட்டுப் போட்டவர்கள்—எங்கள் கட்சி உறுப்பினர் சென்றும் சாதகமாக வோட்டளிக்க முடியாது போனதைப்பற்றி பெரிதாகப் பேசுவது—தாங்கள் செய்த தவறை மறைப்பதற்கு இப்படி வெளியில் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர முடியும்.

ஏதோ தாங்கள்தான் புரட்சிகரமான சீர்திருத்தக் கொள்கைகளை உடையவர்கள் போல நகர சொத்துக்கு உச்சவரம்பு கொண்டுவந்தீர்களா, விரிவான நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்தீர்களா, என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இதுவரை குஜராத்லில் இருந்த அவர்களது ஆட்சி கூட நேற்றோடு முடிந்துவிட்டது. அது வருந்தவேண்டிய பிரச்சினையா, இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். அவர்கள் சொல்கிறார்களே, புரட்சிகரமான சீர்திருத்தம், முற்போக்கான சோஷலிசம், அவை எல்லாம் தேர்தல் முடிந்த பிறகுதானே தோன்றியிருக்கிறது? இல்லை

[திரு. வி. ஆலடி அருணா]

[1971 ஏப்ரல் 1]

யென்றால் இதுவரை அவர்கள் அரசாண்ட மைசூர் மாநிலத்தில் அவற்றைக் கொண்டு வந்தார்களா? குஜராத் மாநிலத்தில் அவர்கள் கொண்டுவந்தார்களா? இதுவரை பிற்போக்குத் தனத்தின் மொத்த வியாபாரியாக இருந்திருக்கிறார்கள். பிற்போக்குக் கொள்கையின் பிரதிபலிப்பாகத்தானே இருந்தார்கள்? இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி வரிசையில்—அதற்குரிய லட்சணங்கள் கூட இல்லாமல் வந்து உட்கார்ந்தவுடன்தானே இந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள்? ஆகவே தயவு செய்து சொல்லிக்கொள்கிறேன். உங்களைப் பற்றித் தப்பாகக் கணக்குப் போட்டுக்கொள்ளாதீர்கள். ஏற்கனவே மக்கள் உங்களை அடையாளம் கண்டு கொண்டுவிட்டார்கள். நீங்கள் யாருக்குக் கையாட்களாக இருக்கிறீர்கள், உங்கள் நெஞ்சில் ஊறித் திடைக்கும் கொள்கை என்ன என்பதை அவர்கள் தெளிவாகத் தெரிந்துகொண்டுவிட்டார்கள். எனவே நிஜலிங்கப்பா இயக்கத்தினர் சோஷலிசம் பேசுவது ஒவ்வாதது—ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

பொறுப்பில் இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சோஷலிசத் திட்டங்களை ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஏற்படுத்துவதற்கு கடந்த காலத்திலும் முயன்று இருக்கிறது. எதிர்காலத்திலும் முயலும்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் தீவிர திட்டங்கள் எதுவும் இல்லையே என்று சொன்னார்கள். ஆளுநர் உரை என்பது ஐந்தாண்டுக்கும் பொதுவான உரையா? அடுத்த ஆண்டு இதைவிட அதிகமான முற்போக்குத் திட்டங்கள் அடங்கிய உரை வரும். அதற்கு அடுத்த ஆண்டு அதைவிடத் தீவிரமான முற்போக்குத் திட்டங்கள் அடங்கிய உரை வரும். எனவே இதையே ஐந்தாண்டுத் திட்ட உரை என்பதாக தவறாகக் கணக்கிட்டுக் கொண்டு பேசுவது பயனில்லை. ஆளுநர் அவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தின் முற்போக்குத் திட்டங்களை எல்லாம் தெள்ளத்தெளிவாக ஒளிவுமறைவின்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குத் தமிழ்ச் சமுதாயம் நன்றி உணர்வோடு இருக்கும் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வி. தவமணித் தேவர் : பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று ஆளுநர் உரையின் மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்காக தங்களுக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் தேர்தல் சமயத்தில் அங்கங்கே நடந்த வன்முறைச் செயல்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் எதுவும் நடக்கவில்லை என்றாலும் அடுத்தாற்போல நடந்த சம்பவத்தைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.

காங்கிரஸ்காரர்களுடைய உள்ளத்தில் கொதித்துக் கொண்டிருந்த உணர்ச்சிகளின் விளைவாக ஏற்பட்ட அராஜகச் செயல்களில் அது ஒன்று. அதிலும் நம்முடைய முதல்வர் தேர்தல் பிரசாரத்தின் முடிவு தினத்தன்று மதுரைக்கு வந்து விடுதியில் தங்கினார்கள். எங்களது தலைவர் திரு. முக்கைய தேவர் அவர்களும் மற்ற அங்கத்தினர்களும் சென்று அவரை வரவேற்று தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காக அவர்கள் தொகுதிவாரியாக வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவர் அப்படிச் சென்ற நேரத்தில்—அவருடைய விடுதியில்

1971 ஏப்ரல் 1] [திரு. வி. தவமணித் தேவர்]

இருந்து மதுரைக்கு அடுத்தாற்போல இருக்கும் தழுக்கம் மைதானத்து நிகழ்ச்சியை கவனிக்க வேண்டும். அந்தத் தழுக்கம் மைதானத்தில் சிவாஜி கணேசன் வீரத்தையே உருவாகக் கொண்டு, இந்தியாவிலேயே வீரத்திற்கு ஒரு படி அதிகமாகக் கொண்ட கணேசன் என்று சொல்லப்பட்டவர் இன்றைக்கு சிவகாசி கணேசன் ஆகிவிட்டார், அவருடைய பேச்சைக் கேட்டுவிட்டு அவர்கள் வருகின்ற நேரத்திலே—எங்களுடைய தலைவர் திரு. மூக்கைய தேவர் அவர்கள் எங்களுக்கு இரண்டு நிமிடம் முன்னதாகத் தங்கும் விடுதிக்குச் சென்று விட்டார்கள்—நாங்கள் இரண்டு நிமிடம் கழித்துப் பின்னாலே ஒரு காரிலே வந்து கொண்டிருந்தோம். இடையிலே மூவாயிரம், நாலாயிரம் ஆட்கள் அவர் பேச்சைக் கேட்டுக் கலைந்து ரோட்டுக்கு வந்த நேரத்திலே வேண்டுமென்றே ரோட்டை மறித்துப் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சல் செய்து—அவர்கள் கொஞ்சப் பேர்கள்தான், தாராளமாக பிளாட்பாசத்திலே செல்லலாம்—ஆனால் அந்த ஆர்ப்பாட்டப் பேச்சைக் கேட்டுக் கிதுக்கு உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடக் கூடிய அளவுக்கு அந்தப் பேச்சைக் கேட்ட அவர்கள் எங்களை மறித்து காட்டு தர்ப்பார் போன்ற அளவுக்கு—நான் இந்த வயது வரைக்கும் அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைக் கேட்டதே இல்லை, தேர்தல் நேரமாக இல்லாமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு என்ன கிடைக்கும் என்பது அவர்களுக்கே தெரியும்—வாயிலே வராத அளவுக்கு உள்ள வார்த்தைகளை எல்லாம் சொல்லி வைத்தார்கள். கூட்டணி சார்பாக இருந்த தட்டிகளைப் பிடித்து எரிந்தார்கள்.

நிஜவின்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்கள் சென்ற காலத்தில் எங்கள் தலைவர் பசும்பொன் தேவர் அவர்களை, தேசத்திற்காகப் பாடுபட்ட அபிமானி, தேசத்திற்காகப் பாடுபட்டு உயிர் நீத்தார், அவரை எதிர்த்தார்கள். தேச பக்தர்களைப் புண்படுத்தினால் நீங்களும் அழிந்து, காங்கிரஸ் கட்சியும் அழிந்து நீங்கள் தேசத்தை அழித்த பாவத்திற்கு உள்ளாவீர்கள் என்று தேவர் அவர்களே அப்பொழுது சொன்னார்கள். அந்த எண்ணங்கள் இப்பொழுது ஈடேறி வருகிறது. குறிப்பாக முற்போக்குக் கூட்டணி என்ற அடிப்படையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அடிப்படையில் நல்ல காரியங்கள் நடந்து வருகின்றன. ஏழை எளிய மக்களுக்கு உணவும் மற்ற எல்லாம் கிடைக்கின்ற ஓரளவுக்குக் கிடைக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த அளவை மேலும் மேலும் உயர்த்தி மக்களிடத்திலே நம்பிக்கையை பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். “அண்மையில் நடைபெற்ற தேர்தல்கள் ஆளுங்கட்சிக்குச் சாதகமாக தெளிவான திட்டவட்டமான முறையில் தீர்ப்பளித்துள்ளன. சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் பெருவாரியான மக்கள், தங்களுடைய இடை விடாத துயரங்களுக்கு விடிவு காண்பதற்கும், வறுமை, இன்னல் இவற்றிலிருந்து மீண்டும் கரையேறுவதற்கும் இவ்வாசை ஆவலோடு எதிர்த்தோக்கி நிற்கின்றனர் என்று இந்த அரசு நம்புகிறது. அம்மக்களுடைய கண்களிலே இன்று நம்பிக்கை ஒளி வீசுகிறது. பாமா மக்களின் எண்ண வேட்கைகளை நிறைவேற்றி வைப்பதற்காக அரசு தீவிர முயற்சியை மேற்கொள்ளும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு மக்கள் நம்மை அதிகமாக நம்பி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் உங்க ளோடு தோழமையாக இருந்த எங்களைப் போன்ற கட்சிகளுக்கும் தெளிவாக ஓட்டு அளித்த மக்களுக்கு மிக நல்லபடியாக நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. தவமணித் தேவர்]

[1971 ஏப்ரல் 1]

குறிப்பாக, ஒவ்வொரு தொகுதிவாரியாக எடுத்துக் கொண்டு முக்கியமான பிரச்சனையாக அங்கே அங்கே இருப்பதை எடுத்துக் கொண்டு—அணைக் கட்டுகள், ரோடுகள், கண்மாய்ப் பாசனம், புதிதாக சிறிய, சிறிய அணைகட்டுகள்—தனிவாக இவற்றைப்பற்றித் தெரிந்துகொண்டு—அதற்காக ஒரு குழு கூட அமைக்கலாம், அப்படி அமைக்காவிட்டாலும்கூட—மாவட்டக் கலெக்டர்கள் மூலமாக அதையெல்லாம் அறிந்துகொண்டு எந்த எந்த வேலைகளை முக்கியமாகக் கருதுகிறார்களோ அவற்றைத் தொகுதிவாரியாக எடுத்துக் கொண்டு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அந்த மக்களுக்கு நாம் நன்றியுடையவர்களாக ஆவோம்.

அடுத்து, குறுகிய காலக் கடனும், நீண்டகாலக் கடனும் கொடுக்கிறார்கள். குறுகிய காலக் கடன் 40 கோடியிலிருந்து 55 கோடியாக உயர்த்திடுக்கிறது. நீண்டகாலக் கடன் ரொம்பச் சுருக்கமாக 3 கோடி அளவுக்கு இருந்ததை இன்றைக்கு 19 கோடியாக உயர்த்தி இருப்பதற்காக நான் அரசாங்கத்திற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் தொகுதியில் டி. கல்லுப்பட்டி யூனியன் திருமங்கலத்தோடு இணைத்து இருக்கிறார்கள். அதைத் தனியாகப் பிரித்து டி. கல்லுப்பட்டிக்கு ஒரு தனி நில வள வங்கி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறட்சிப் பகுதிகளில் மேற்கொள்ள வேண்டிய பணிகளை இந்த அரசு நன்கு உணர்ந்திருக்கிறது. தனித்தன்மை வாய்ந்த புஞ்சைப் பண்ணைத் திட்டங்களை கோயில்பட்டி, குடுமியான்மலை ஆகிய பகுதிகளில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். வறட்சிப் பகுதியாக இருக்கிற சேடப்பட்டித் தொகுதிக்கும் அப்படிப்பட்ட தனித்தன்மை வாய்ந்த புஞ்சைப் பண்ணைத் திட்டம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய தொகுதி மேற்குப் பகுதியாக இருக்கிற காரணத்தினால் அங்கேயுள்ள சந்தைபுழர் கண்மாய் இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னதாகவே தனிக் கண்மாய் என்று பொறியாளரால் அறிவிக்கப்படும் அரசு இடத்திலே அந்த ஏற்பாடு தேங்கிக் கிடக்கிறது. அதை நிச்சயம் கட்டாயமாக மாற்றி மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். காரணம் அந்தப் பகுதி மலைப் பகுதி. ஆகவே அதைச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேவங்குரிச்சி கண்மாயைப் பொறுத்தவரையில் பஞ்ச நிவாரண வேலையின் கீழ் அதை ஆழப்படுத்தியும் தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது, வருடா வருடம் சாவியாகிறது. அதையும் ஆழப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மயிலாடும்பாறை, மல்லப்புரம் என்ற பகுதிகள் ஆண்டி பட்டியையும் சேடப்பட்டியையும் இணைக்கக்கூடியவை. 1955-56-லே பஞ்ச நிவாரண வேலையின் அடிப்படையில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு அதற்காக இரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவுழித்து கணவாயை ஏற்படுத்த மலையை வெட்டி எடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே போடப்பட்ட ரோடுகளில் மழை பெய்ததனால் அரித்துச்செல்லப்பட்டு ரோடுகளே இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. இதை அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு உடனடியாக சீர்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. வி. தவமணித் தேவர்]

எங்கள் பகுதியை வறட்சிப் பகுதியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதி இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே தென் பகுதியைச் சேர்ந்ததாக ராஜபாளையத்தை ஒட்டி இருக்கிறது. எனவே அதை வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிக்க வேண்டும். மதுரை ஜில்லா வருவாய் உள்ள ஜில்லா என்பதால் அந்த ஜில்லாவிலே எங்கள் பகுதி சேர்ந்திருப்பதால் வறட்சி பகுதியாக அறிவிக்கவில்லை. எனவே அந்தப் பகுதியை இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே சேர்த்துவிட்டாங்குட நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். சேடப்பட்டியில் ஏறத்தாழ ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் சுண்ணாம்புக்கல் பிரதேசமாக இருக்கிறது. அதை அதிகாரிகள் மூலம் பார்வையிட்டு, அது சிமென்ட் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த ஏதுவாகயிருக்கிறது, விவசாயத்திற்குப் பண்படாத சவர் நிலமாக இருப்பதால் அங்கு சுருணாம்புக்கல் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதை சிமென்ட் தொழிற்சாலையாக ஆக்குவதற்கு ஏதுவாக இருப்பதால் அங்கு சிமென்ட் தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. கே. ரங்கநாதன்: மாண்புமிகு சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து நான் பேசுவதற்கு முன்னால் எங்களுடைய இதய தெய்வம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என்னுடைய அஞ்சலியைத் தெரிவித்துவிட்டு, இந்த மாமன்றத்திற்குள்ளே நுழைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தந்த என்னுடைய தொகுதி மக்களுக்கும், முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, ஒருசில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் 7 பஞ்சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்த 7 பஞ்சாலைகளில் 3 பஞ்சாலைகள் இன்றைய தினம் நல்லமுறையிலே ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. மீதமுள்ள 4 பஞ்சாலைகளை இன்றையதினம் நீர்த்தாமாக மூடியிருக்கிறார்கள். இந்த 4 பஞ்சாலைகளிலே ஒரு பஞ்சாலையை நம்முடைய டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பொரேஷன் எடுக்கும் தரவாயில் இருப்பதற்கு என்னுடைய நன்றியையும், பாராட்டுகளையும் நம்முடைய தமிழக அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல் மீதமுள்ள 3 பஞ்சாலைகளையும் திறப்பதற்கு வழிவகைகளை வகுத்துத் தர வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொதியிலேயும், பக்கத்திலேயிருக்கும் எங்கள் கோவை மாவட்டத்திலேயும் இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட இன்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைகளும், மற்ற தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டாயிரம் தொழிற்சாலைகளிலே, என்னுடைய தொகுதியிலே சுமார் ஆயிரம் சிறு தொழிற்சாலைகள் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த ஆயிரம் தொழிற்சாலைகளுக்கும் தேவையான மூலப்பொருட்கள் இப்பொழுது சரிவரக் கிடைக்காமல் தொழிற்சாலை நடத்த சிரமத்திலே இருக்கிறார்கள். அந்த மூலப்பொருட்களான

போல்ட், நட் போன்றவைகள் வடக்கேயிருந்து மிகுதியாக வரவேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. அவைகளைச் சற்றுத் தாமதித்து அனுப்புகிறார்கள். அப்படி அனுப்புவதனால் தேவையான சமயத்தில் கிடைப்பதில்லை. எனவே, அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ரங்கநாதன்]

[1971 ஏப்ரல் 1]

அதைப்போலவே, தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரிபவர்களுக்காக தொழிலாளர் நல அதிகாரியை நியமிப்பவர்கள் அந்தத் தொழிற்சாலையின் முதலாளிகளாக இருக்கிறார்கள். அப்படி முதலாளிகளால் நியமிக்கப்படும் தொழிலாளர் நல அதிகாரி முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதை மாற்றி நம்முடைய அரசாங்கமே அந்தத் தொழிலாளர் நல அதிகாரியை அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு நியமிக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதிய தொழிற்சாலைகளை கோவை மாவட்டத்திலேயும், மற்ற இடங்களிலேயும் துவங்க வேண்டுமென்றால் பல சிக்கல்கள், தடங்கல்கள் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் 1911-ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட தொழிற்சாலை சட்டமாகும். அந்தச் சட்டம் வெள்ளையரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டம். அன்றைய சமுதாயத் திற்கு அது தேவையானதாக இருந்து இருக்கலாம். ஆனால், இன்றைய நம்முடைய சமுதாயத்தின் தேவைக்கு, இன்றுள்ள சூழ்நிலைக்கேற்ப 1911-ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டத்தை மாற்றி, இந்த நிலைக்கேற்ப அந்தச் சட்டத்தை தொழில் சட்டமாக மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களையும், மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சரவர்களையும் பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ மனை ஒன்றிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் அல்ல கோவை மாவட்டத்திலே இருக்கிறது. அங்கு தொழிலாளர்களுக்கு படுக்கை வசதி குறைவாக இருக்கிறது. அந்தப் படுக்கை வசதிகளை நல்லமுறையிலே அமைச்சரவர்கள் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று நான் இந்த அரசை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலேயிருக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கு, வெளிநாடுகளிலேயிருந்து இறக்குமதியாகும் பொருள்கள் சரிவரக் கிடைப்பதில்லை. இந்தியாவிலே ஏறத்தாழ 60 கோடி ரூபாய் அளவிலே இறக்குமதி ஆகிறது என்று கருதுகிறேன். அதிலே நம்முடைய தமிழகத்திற்கு 3 கோடி, அளவுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. நம்முடைய தமிழகத்திற்கு 3 கோடிக்கும் அதிகமாக 10 கோடி அளவில் இறக்குமதிப் பொருள்கள் கிடைத்தால் இன்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைகள் நல்லமுறையிலே இயங்க பயன்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பெரும்பகுதி ரோடுகளே இல்லாமல் இருக்கிறது. ரோடுகள் ஏன் இல்லை என்று பார்க்கும்பொழுது, நகர மன்றம்தானே போட வேண்டுமென்று கருதி, நகரமன்றத்தை அணுகிக் கேட்கும் நேரத்தில், நகர மன்ற அதிகாரிகள், தனிப்பட்டவர்கள் லே.அவுட் போட்டு விற்றுவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். இந்த ரோடுகளுக்கு மின்சார வசதிகள், சாக்கடைத் திட்டம் எங்களால் செய்ய முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். என்ன காரணம் என்றால் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், அரசாங்கத்திலேயிருந்து உத்தரவு வர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்த லே.அவுட் போட்டவர்களில் ஒருசிலர் இறந்துவிட்டார்கள், ஒரு சிலர் ஊரைவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். ஆகவே, 15 ஆண்டு, 20 ஆண்டுக் காலமாக கோவை நகரப் பகுதியிலே இருக்கும் பல்வேறு இடங்களில் ரோடுகளும், சாக்கடைகளும், மின்சார விளக்குகளும் போடப்படாமல் இருக்கிறது. அதை நம்முடைய மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்குத் தெரிவித்து, அதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கே. ரங்கநாதன்]

என்னுடைய தொகுதியிலே குடிசைகள் அதிகமாக இருக்கிறது. குடிசைகள் ஒழிப்புத் திட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதியையும் சேர்த்துக்கொண்டு, என் தொகுதியிலுள்ள குடிசைகளை ஒழிக்கும் திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோவை மாநகரத்திலே பல்கலைக்கழகம் நிறுவ வேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. என். கணபதி: மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 2, 3 நாட்களாக மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி அறிவிக்கும் தீர்மானத்தில் நடைபெறும் இந்த விவாதத்தில் நானும் கலந்துகொண்டு அதை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற முறையில் என்னுடைய கருத்துக் களை இந்த அவைமுன் வைக்கின்றேன்.

இப்பொழுது நடந்து முடிந்த தேர்தல் மகத்தானதொரு தேர்தல் என்பதை மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தங்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டில் நிலவி வந்த பல சூழ்நிலைகளையும், அங்கு நடந்த பிரச்சாரங்களைப் பார்க்கும் நேரத்தில், பத்திரிகைகளில் எழுதி வந்த செய்திகளைப் பார்த்த நேரத்தில் ஏதோ நாட்டிலே ஒரு பொய்யான, கற்பனையான தமிழ்நாட்டை இங்கே உருவாக்கி விட்டிருந்தார்கள். சேராதவர்களெல்லாம் சேர்ந்து, புதியதாகத் திருமணம் செய்து கொண்ட தம்பதிகளாகச் சேர்ந்திருக்கிறோம், நாங்கள் ஒருவரையொருவர் நன்கு புரிந்துகொண்டு இருக்கிறோம், புதியதாகக் குடித் தனம் நடத்தப்போகிறோம் என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிப் புதிதாகக் குடித்தனம் நடத்துகிறோம் என்று சொன்னவர்களை, நீங்கள் விட்டிலே யிருந்துகொண்டு குடித்தனம் நடத்துங்கள், நாட்டிற்குத் தேவையில்லை என்று தமிழக மக்கள் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டார்கள். தமிழக அதிகாரிகளை மிரட்டும் வகையிலே பேசினார்கள், இன்னும் பத்தே நாட்கள்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, நாங்கள் வந்தவுடன் தவறு செய்கின்ற அதிகாரிகள் நிச்சயமாகத் தண்டிக்கப்படப் போகிறார்கள் என்று வாய்விடப் பேசினார்கள். அப்படிப் பேசிய வீரத்தையெல்லாம் கொட்டை எழுத்துக்களிலே விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்ட விளம்பரங்களில் சலனமடைந்த ஓரிரு அதிகாரிகள் கூட] தவறு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தவறு என்று குறிப்பிட்டிடுப் பேசியதெல்லாம் தங்களுக்குச் சாதகமாக இல்லாததை தவறு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் சலனமடைந்த அதிகாரிகள் தேர்தல் முடிந்த ஓரிரு நாட்களுக்குப் பிறகு, இங்கே தமிழக அரசில் பதவி உயர்வை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் அதிகாரிகளில் சிலர், காங்கிரஸ் வேட்பாளர்களைச் சந்தித்து, மலர் மாலை அணிவித்து, தங்கள் வாழ்த்துக்களையும், மரியாதையையும் தெரிவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். தேர்தல் முடிந்த பிறகும், அந்தத் தலைவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, தேர்தல் நிலவரங்களை அலசி ஆராய்ந்து தீர்க்கமான முடிவு முடிவுகளை எடுத்துச் செயல்படுத்தும் எண்ணத்தில் இருந்தார்கள்.

இங்கே நடந்ததெல்லாம் தமிழகத்திற்குப் புதிய முதலமைச்சர் யார் என்பதை நிர்ணயித்துக் கொண்டார்கள். அவருக்கும் தெரியப்படுத்தி விட்டார்கள். ஒருவர் தலைவரை அணுகி அன்போடு மாலை போட்டு நீங்கள் தான் அடுத்த முதலமைச்சர் என்று தெரிவித்தார் அவரும் சென்னையில் வந்து தங்கி

[திரு. என். கணபதி]

[1971 ஏப்ரல் 1]

தலைநகரிலே நிலைமைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே ஒரு அதிகாரி, நம்மிடத்திலே உள்ள ஒரு அதிகாரி அவருக்கு மரலையணிவித்து நம்முடைய கட்சிக்கு 135 இடங்கள் கிடைக்க இருக்கின்றன, நீங்கள் தான் முதலமைச்சர் என்று தன்னுடைய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டார். ஒரு நடிகர் சுற்றுப்பயணம் செய்கின்ற நேரத்திலே அவருக்குப் பிரமாதமான போலீஸ் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. எஸ்.பி. ஒருவரும், டி.எஸ்.பி. இருவரும் மற்றும் சிலரும் அவருக்குப் பலமான பாதுகாப்புக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே இப்படிச் செய்கிறீர்களே என்று கேட்டவர்களுக்குச் சொன்னதெல்லாம், அந்த உயர்தர போலீஸ் அதிகாரி நமக்கு சொன்ன பதிலெல்லாம், இன்னும் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு செய்யப் போகின்றதை இப்போதே செய்கின்றோம் இதிலே என்ன தவறு என்பது தான். உயர் தர போலீஸ் அதிகாரி இப்படிச் குறிப்பிட்டார்கள். இப்படி ஒரு நிலைமையை நாட்டு மக்களிடையே உருவாக்கி விட்டார்கள். சுற்றுப்பயணிலே ஒரு தமிழகத்தை உருவாக்கி அதிலே தங்களுக்குப் பொறுப்பான பதவிகளை எடுத்துக் கொண்டு, தங்களை அவைகளுக்கு நியமித்துக் கொண்டார்கள். தமிழகத்தை ஆளுகின்ற கனவைக் கண்டு கொண்டு வந்தார்கள். பிராமணர்களே தைரியமாக இருங்கள் என்று அவர்களுக்குத் தைரியம் ஊட்டி வகுப்புவாத உணர்ச்சியை உருவாக்கி விட்டார்கள். இருந்தாலும் தமிழகத்து மக்கள் இவர்களுையெல்லாம் நம்பி, இவர்கள் சொன்னதையெல்லாம் நம்பி, இவர்கள் அளித்த வாக்குறுதிகளை நம்பி துன்பங்களை அனுபவித்த காரணத்தினால், முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் மாண்புமிகு கலைஞர் ஆட்சியில், போற்றிஞர் அண்ணா அவர்கள் அமைத்த சீரிய ஆட்சியின் நன்மைகளை மனதிலே வைத்து சுற்றேனும் நம்மிடத்திலே நம்பிக்கை குறையாமல் நமக்கு வலிவை ஊட்டுகிற முறையிலே அரசாங்கப் பொறுப்பை நம்மிடத்திலே கொடுத்து யாரும் அசைக்க முடியாத அளவிற்கு கழக அரசை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசை உருவாக்கியிருக்கிற மக்கள், இந்த அரசினிடத்திலே நம்பிக்கை வைத்து இன்னும் அதிகமான நன்மையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் மின்சார விநியோகத்தில் ஒரு தனிப்பட்ட லைசென்சி, சில கம்பெனிகளிடத்திலே நிர்வாகம் இருப்பதாகவும் அந்தக் கம்பெனிகளை அரசு தேசிய உடைமையாக்காமல், அரசு உடைமையாக்காமல் ஏதோ தயங்கிக் கொண்டிருப்பது போல ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். நான் போட்டியிட்டது தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள பாபநாசம் தொகுதி. இந்தத் தொகுதியில் பாராளுமன்றத்திற்குப் போட்டியிட்டவர் நிஜலிங்கப்பா காங்கிரசைச் சேர்ந்த வி. ஆர். ராமசாமி என்பவர் அவர் இந்தப் போவையின் முன்னால் உறுப்பினராவார். இந்த வி. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் கும்பகோணம் எலெக்டிரிசிடி கார்ப்பொரேஷனின் நிர்வாகத்தைக் கையிலே வைத்திருக்கிறார். குடத்தைப் பாராளுமன்றத் தொகுதியும், தஞ்சை பாராளுமன்றத் தொகுதியின் சில இடங்களும் இந்த எலெக்டிரிசிடி கார்ப்பொரேஷனின் எல்லைக்குள் இருக்கிறது. அந்த எலெக்டிரிசிடி கார்ப்பொரேஷனின் நிர்வாகத்தை இவர் தான் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார். நம்முடைய அரசு புதிய பொறுப்பை ஏற்றவுடன் லைசென்சிகளிடம் உள்ள பொறுப்பை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துக்கொண்டபோது கீழ் நிதிமன்றத்திற்கு இந்த வி. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் சென்று தடை உத்திரவு வேண்டுமென்று கேட்டார்.

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. என். கணபதி]

அங்கு தோல்வி ஏற்பட்டதும் உயர் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று தடை உத்தரவு பெற்றார். அந்த வழக்கும் இன்றைக்குத் தோற்று விட்டது. ரிட் அப்பீல் மூலம் தடை வாங்கினார். அந்த ரிட் அப்பீல் தோற்று விட்டது. இப்போது உச்ச கட்ட நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று வழக்காடுவதற்கு முயற்சி செய்கிறார். உச்ச கட்ட நீதி மன்றத்திலே வழக்காடுவதற்கு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே நம்முடைய கழக அரசு தேச உடைமையாக்கும், அரசு உடைமையாக்கும் பணியை சரிவரச் செய்யவில்லை என்று நிஜவின்கப்பா காங்கிரஸ் நண்பர்கள் குறை சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய நண்பர்களுக்குச் சொல்லி அரசு உடைமையாக்கும் இந்த முயற்சிக்குத் தடைபோடக்கூடாது என்று செய்யவேண்டும். நீங்கள் ஒத்துழைத்தால் தமிழகத்தில் இருக்கிற எல்லா மின்சார கம்பெனிகளையும் வெகு சிக்கிரத்தில் தேச உடைமையாக்க முடியும். மேலும் மேலும் மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும் விதத்தில் தங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி கும்பகோணம் எலெக்டிரிசிட்டி கார்ப்பொரேஷனை அரசு உடைமையாக்கினால், பாபநாசம் மக்கள் நன்றிக் கடன்பட்டவர்களாக இருப்பவர்கள். மின்சாரமே காணாத, மின்சார விளக்குகளையே காணாத பாபநாசம் வட்டார மக்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். 20 ஆண்டு காலமாக சர்வாதிகார கட்சிக்கு சிறப்பான ஆதரவைக் கொடுத்து வந்த அந்தத் தொகுதி மக்கள் இன்றைக்குத் தான் தங்களுடைய அடிமைத் தனையை அறுத்துக் கொண்டு விடுதலை பெற்று முன்னேற்றக் கழகத்தின் பக்கம் வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பாபநாசம் தொகுதி மக்கள் என்மென்றைக்கும் நன்றிக் கடன்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள். எனவே அருள் கூர்ந்து இந்த முயற்சியிலே நிஜவின்கப்பா காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஈடுபட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆளுநர் உரையிலே நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணைக்குழு என்பதைப் பற்றி மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டிருப்பது பற்றி அறிய நான் மிக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். தமிழகத்தில் இருக்கிற பொது மக்கள் அனைவரும் தங்களுடைய காரியத்திற்காக அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கு என்ன செலவானாலும் பரவாயில்லை தங்களுக்கு காரியம் நடந்தால் போதும் என்ற எண்ணத்திலே இருக்கிறார்கள். இதற்காக ஏற்படும் நிர்வாகச் செலவைப் பற்றி அவர்களுக்குக் கவலை கிடையாது. கலெக்டர் அலுவலகமானாலும், தாசில்தார் அலுவலகமானாலும், எந்த அலுவலகமானாலும் தாங்கள் மனு அனுப்பினால் அதற்கு ஒரு மாத காலத்திற்குள் பதில் கிடைத்தால் அவர்கள் நிம்மதி அடைகிறார்கள். இதை விட்டு விட்டு காலம் கடந்து எந்த உத்தரவு கிடைத்தாலும் அவர்கள் விரும்புவதில்லை. தங்கள் காரியங்கள் உடனுக்குடன் கவனிக்கப்பட வேண்டும். தங்கள் மனுக்கள் உடனடியாக பரிசீலனை செய்யப்பட்டு முடிவுகள் தெரிய வேண்டும் என்று கருதுகிறார்கள். இந்த நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணைக்குழு (அட்மினிஸ்டிரேடிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன்) இவைகளைப் பற்றி கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மேதகு ஆளுநர் உரையிலே அப்பிரெண்டிஸ் மச்சர்ஸ் ஸ்கீமைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாட்டிலே உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லி, நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் இன்னின்ன செய்வோம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூறியதை நீங்கள்

[திரு. என். கணபதி]

[1971 ஏப்ரல் 1]

அறிவீர்கள். முன்னேற்றக் கழகம் இத்தகைய ஒரு திட்டத்தைச் சொல்லி அதன் மூலம் 6,500 அப்பிரெண்டிஸ் டிச்சர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க வழி செய்தது. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் இதைப் பற்றிக் குறைவாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் வக்கீலாக இருந்தும் அப்பிரெண்டிஸ் டிச்சர்ஸ் ஸ்கீமின் பயனைப் புரிந்துகொள்ளாததற்கு வருத்தப்படுகிறேன். இந்த அப்பிரெண்டிஸ் டிச்சர்ஸ் ஸ்கீம் நல்ல பலன் அளிக்கத்தக்க ஒரு திட்டம். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்கப் பயன்படும் திட்டம். நாட்டின் எதிர் கால சந்ததிகள் வாழ்வதற்கான திட்டம். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் எதிர் கால சந்ததி நல்ல பண்பும், பயிற்சியும் பெற்று வளர்வதற்கான ஒரு சிறந்த திட்டம் இது. அப்படி அவர்கள் விளங்கு வதற்கு இந்த அப்பிரெண்டிஸ் டிச்சர்ஸ் ஸ்கீம் நல்ல முறையிலே உதவும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் போட்டியிட்ட தஞ்சை மாவட்டம் வளம் பெற்று இருப்பதற்குக் காரணம் காவிரி நீர். காவிரி அங்கே ஓடுகிறது, மேலும் சுற்றெறக்குறைய ஆறு ஆறுகள் என்னுடைய தொகுதியை வளமாக்குகின்றன. ஆனால் மைசூர் மாநிலத் தில் கட்டப்பட இருக்கிற அணைக்கட்டினால், ஹேமாவதி அணைக்கட்டினால் காவிரி நீர் இனி நமக்குக் கிடைக்காமல் போய் விடுமோ என்ற பிதி இப்போது நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கலைஞர் அவர்களின் சிரிய முயற்சியின் பயனாக மத்திய அரசோடு பேச்சு நடத்தி அதிலே ஓரளவிற்கு வெற்றி கண்டு உள்ளார்கள். காவிரி நீர் நமக்குத் தொடர்ந்து கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும், காவிரி நீர்ப் பிரச்சனையில் ஒத்துழைத்து, தஞ்சை மாவட்டம் பஞ்ச மாவட்டமாகாமல் இருப்பதற்குப் பாடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் பொருத்த மில்லாமல் பேசினார்கள். மத்திய அரசிடம் போராட போதிய சக்தியில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். மாநில அரசிற்கும் மத்திய அரசிற்கும் இடையே நிதி பற்றாக்குறையைப் பற்றி ஒரு போராட்டம் மிக, மிக வேகமாக நடந்து கொண்டு வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்கள் இதைச் சரியாகக் கவனிக்கவில்லை. ஏதோ சொல்ல வேண்டுமென்ற ஒரே காரணத்திற்காக ஒரே கருத்தை, திறமை இல்லாத வழக்கறிஞரப்போல, மத்திய அரசிடமிருந்து போதுமான நிதி பெறவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். என் போன்ற வழக்கறிஞர்களுக்குத் தெரியும், பிடிப்பு இல்லாத வழக்கை எடுத்துக் கொண்டோமானால் பிடிப்பு இல்லாத காரணத்தினால் ஏதேதோ பேசிக் கொண்டே இருப்போம். பிடிப்பு உள்ள வழக்காக இருந்தால் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லி வழக்கை வென்று விட முடியும். பிடிப்பு இல்லாத வழக்காக இருந்தால், பிடிப்பு இல்லாத காரணத்தினாலேயே, அடுத்த வழக்குகளிலும் நல்ல வருமானம் வர வேண்டுமென்ற காரணத்தினால், பல கேள்விகளை கேட்டு, அங்குள்ளவர்கள் ஓரளவிற்கு நல்ல வழக்கறிஞர் என்று கருத வேண்டும் என்று இல்லாத வாதங்களை எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருப்போம். பிடிப்பு உள்ள வழக்காக இருந்தால் ஒன்றிரண்டு கேள்விகளோடு நிறுத்தி விட்டு வழக்கில் வெற்றி பெற முடியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் தமிழகத்திற்கு ஒளி மயமான எதிர்காலத்தை உருவாக்குகிற திட்டங்களைப் பற்றியும் தவறான கண்ணோட்டத்திலே விமர்சித்தார்கள்.

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. என். கணபதி]

அடுத்து, இந்த உரையிலே தேர்தலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிற காரணத் தினால் ஒரே ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மறக்க முடியாத சம்பவம் ஒன்றைச் சொல்லி, தமிழகப் பொது மக்கள் எவ்வளவு பொறுப்புணர்ச்சியுடன் இந்தத் தேர்தலிலே கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி நான் முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் போட்டி யிட்ட பாபநாசம் தொகுதியில் எலுமிச்சங்காய்பாளையம் என்ற ஊரில், கட்டிய கணவன் தேர்தல் நான் அன்று இறந்து விட்டான். இறந்து விட்ட கட்டிய கணவனை பிரிந்து விட்ட அந்தப் பெண், அந்தப் பொன் உடை இடுகாட்டிற்கு இறுதிச் சடங்கிற்கு அனுப்பிவிட்டு, அந்த ஊர்வலத்தைத் துவக்கி விட்டு வேறு வழியில் வாக்குச் சாவடிக்கு வந்து வாக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட பொறுப்புள்ள தாய்மார்கள் வாக்களித்த காரணத்தினால்தான் இந்தத் தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நல்ல ஒரு உறுதியான ஆட்சி அமைக்கக்கூடிய நல்ல சூழ்நிலை உருவாகியது.

அப்படி பொறுப்புணர்ச்சியோடு நடந்து கொண்ட அந்தத் தாய்மார்களைப் போன்ற வாக்காளப் பெருமக்களுக்கு பொதுவாழ்வில் இருக்கிற நாம் அத்தனைபேர்களும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று கூறி என் லார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அவர்கள் சரியாக வாதாடவில்லை, திறமையில்லை என்று சொன்னார்கள். வாதாடவேண்டிய இடத்தில் திறமையாக வாதாடி பிறவேண்டிய சலுகைகளைப் பெறவில்லை என்று, இப்போது கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் அரசாங்கத்தின்மீது சுமத்தியிருக்கிறேன். என்னென்ன முறையில் வாதாடி யிருக்கிறார்கள் என்ற விளக்கத்தை கேட்ட போது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நாளையதினம் அதற்கான விளக்கத்தைத் தருகிறேன் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை அத்தோடு விட்டுவிடலாம் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. என். கணபதி : தமிழில் அச்சிடப்பட்டுள்ள உரையில் 14-வது பாராவில் மிகத் தெளிவாக மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தமிழக அரசின் கொள்கைபற்றியும் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நிதிபற்றிய போராட்டங் களையும் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று தெளிவாக குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

* திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவையில் நடந்து கொண்டிருக்கிற மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது உரையாற்றுகிற சந்தர்ப்பத்தில் நம்மையெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்து நீங்காத துயிலில் வங்கக் கடலில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் போறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கும், விடுதலை இயக்கத்தில் பெரியதொரு போராட்டத்தை நடத்தி என்னையெல்லாம் அரசிய லில் அறிமுகப்படுத்தி நம்மையிட்டுப் பிரித்துவிட்ட தென் பாண்டிய மண்டலத்தின் தனிப் பெரும் தலைவர் பெருமதிப்பிற்குரிய முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களுக்கும் என் அஞ்சலியைச் செலுத்தி மாண்புமிகு முதல்

[திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி] [1971 ஏப்ரல் 1]

அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும்— எனக்கு வாக்களித்து ஆதரவு கொடுத்து இந்தப் பேரவையில் பொறுப் பேற்றிருக்கக்கூடியதொரு வாய்ப்பை அளித்ததற்கு—இந்த அவையின் மூலம் முதற்கண் என் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையைத் துவங்க இருக்கிறேன்.

இன்று நடக்கிற ஆளுநர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதத்தில் தேர்தல் சம்பந்தமாக சில விளக்கங்களை பற்றி இங்கு பேசிய நேரத்தில் பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏதோ முற்போக்கு கூட்டணியைச் சார்ந்தவர்கள் ஆங்காங்கு பல வன்முறைகளில் ஈடுபட்டு குறிப் பாக நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த வேட்பாளர்களையும், அவர் களைச் சார்ந்த ஊழியர்களையும் பல தொந்தரவுக்குள்ளாகி, அவர்களுக்கு பல தொந்தரவுகள் கொடுத்துக் கொண்டு வருவதாக இங்கு உரை கிழந்திருக்கிறார்கள். நடந்து முடிந்த தேர்தலில் முற்போக்குக் கூட்டணியைச் சார்ந்த வேட்பாளர் களும், அவர்களைச் சார்ந்த ஊழியர்களும் எந்த அளவிற்கு பொருமையைக் கடைப்பிடித்தார்கள் என்பதை மனசாட்சி உள்ள யாரும் மறுக்கமுடியாது, மறைக்கவும் முடியாது. நடந்து முடிந்த தேர்தலில் நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்களும், வேட்பாளர்களும் மேடைகளிலும், துண்டுப் பிரசுரங்கள் மூலமாகவும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் போன்ற பெரியவர்களையும், எங்கள் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களையும் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு தாக்கேடாக, கீழ்த்தரமாக, மிக மிக வேதனை யூட்டக் கூடிய அளவில், பொது மக்கள் உணர்ச்சிவசப்படக்கூடிய அளவில், துண்டுப் பிரசுரங்களையும், நோட்டீஸ்களையும் அச்சிட்டு வெளியிட்டார் கள் என்பதை எல்லோரும் அறிந்திருப்பார்கள் என நினைக்கிறேன். நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்கள் வன்முறையைத் தூண்டிவிடக்கூடிய அளவிற்கு துண்டுப் பிரசுரங்கள் வெளியிட்டும் கூட மதிப் பிற்குரிய முதல்வர் அவர்களின் அன்புக் கட்டளைக்கிணங்கவும், மற்றும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களின் அறிக்கையின்படியும் நாங்கள் மிக அமைதியாக நடந்து கொண்டோம்.

நான் முதலுணத்தார் பகுதியில் நடந்த ஒன்றை மட்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். 1952 முதல் 1967 வரையில் நாலேந்து பொதுத் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. அப்போது காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தது. அப்போது எங்கள் பகுதியில் தேர்தல் காலங்களில் நடைபெற்ற வெறியாட்டங்கள், அராஜகச் செயல்கள், அரசாங்கமும் சேர்ந்து செயல்பட்ட செயல்கள் இவைகள் எல்லாம் யாரும் அறிந்திருக்க முடியாதவையல்ல, அவைபற்றி நாடும் அறியும், நாட்டிலுள்ள ஏடுகளும் அறியும். அந்தளவிற்கு அவர்கள் வன்முறையைத் தூண்டிவிட்டார்கள். அப்போது காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எதிராக நிற்கக்கூடிய வேட்பாளர்களின் ஏஜெண்டுகள் தேர்தல் சாவுடிகளில் ஏஜெண்ட்களாக இருக்கமுடியாது. இரவோடு இரவாக அவர்களை கைது செய்து விடுவார்கள். 1962-ல் நடைபெற்ற தேர்தலில் பெருமதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருந்த போது நடைபெற்ற தேர்தலில் நான் எதிர்க்கட்சி வேட்பாளரின் ஏஜெண்டாக இருந்தபோது என்னைப் பிடித்து சிறையில் வைத்தார்கள். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், இப்போது இந்த அளவிற்கு ஜனநாயகம் பற்றி பேசுகிறவர்கள் எந்த அளவிற்கு அப்போது ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்குத்தான்.

1971 ஏப்ரல் 1]

[திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி]

அவர்கள் நடத்திய செயல்பாடில் யாரும் இப்போது நடத்துவதில்லை. இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் முற்போக்கு கூட்டணியைச் சார்ந்தவர்கள்தான். நாம் இன்று அதிகளவு எண்ணிக்கையைப் பெற்றுவிட்டதன் காரணமாக நாம் இப்படிக் கூறுவதால் அவர்களைக் கேலி செய்வதாகக் கருதுகிறார்கள். நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் ஆங்காங்கே அராஜகத்தைத் தாண்டி வருவது யாரும் அறிந்து கொள்ள முடியாததல்ல.

அடுத்து, கவர்னர் உரைக்கு வரும்போது, அதிலிருந்து நாம் தெளிவாகக் காண்கிறோம். இருபது ஆண்டுகளில் காணமுடியாத காட்சிகளை, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் காணாமல் முன்னேற்றங்களை நாம் இப்போது காண்கிறோம். தேர்தல் விஞ்ஞானத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கொள்கைகன்படி, சமுதாயத்தில் அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்கள், தொழிலாளர் வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள், குறிப்பாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இவர்கள் எல்லோரும் போற்றிப் புகழத்தக்க அளவிற்கு நல்லபல திட்டங்களை நாம் இந்த உரையில் பார்க்கிறோம். பாராட்டப்படத்தக்க பல அம்சங்கள் ஆளுநர் அவர்களது உரையில் இருந்தபோதிலும் அதைப் பாராட்ட மறுக்கிறார்கள் நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், சுதந்திராக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும். அவர்கள் குறை கூறக் காரணம், ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் 1966-67-ல் இருந்துள்ள திட்டங்களைக் குறிப்பிட்டு காட்டுகிற காரணத்தினால்தான் என்று நினைக்கிறேன்.

உணவு தானிய உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால், 1966-67-ல் 54.58 லட்சம் டன்கள் என்றிருந்தது, இப்போது 67 லட்சம் டன் என்றளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதைக் கண்டு பொருமைப்பட்டு அதை ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். மனசாட்சி உள்ளவர்கள் யாரும் இந்த வளர்ச்சியைக் கண்டு பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. குறுகிய கால கடன் வசதியும் ரூ. 31.41 கோடியிலிருந்து ரூ. 50 கோடி என்ற அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இதையும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

இந்த அவையிலே பேசிய நிஜலிங்கப்பா தலைமைக் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் மின்சாரத் துறையிலே பல கிணறுகளுக்கு பம்பு செட்களுக்கு மின் விசை கிடைப்பதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். என்னுடைய அனுபவத்தைப் பொறுத்தவரையில் வெள்ளைக்காரர்களை எதிர்த்துப் போராடினோம் என்று கூறும் காங்கிரஸ்காரர்கள், அவர்கள் ஆண்ட 20 வருஷ ஆட்சியில் இப்படிப்பட்ட முன்னேற்றம் மின்விசை இணைப்பில் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை அறுதியிட்டுக்கூறுவேன். எங்கள் பகுதியில் முன்பெல்லாம் மின் சாரமே கிடையாது. நாங்கள் மின்சார விளக்குகளைக் காணவேண்டுமென்று சொன்னால், பெரிய நகருக்குச் சென்றுதான் பார்க்கவேண்டும். ஆனால், இந்த குறைந்த 4 ஆண்டு ஆட்சியில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் எங்கள் பகுதியில் பல மின்சார பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்விசை இணைப்பைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். 1966-67-ல் 25,000 பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தக் குறுகிய நான்காண்டு கால ஆட்சியில் கிட்டத்தட்ட 40,500 மின் இணைப்புகளை வழங்கி இருக்கிறார்கள். பல்லாயிரக்கணக்கான கிராமங்களுக்கு இப்போது மின்

[திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி] [1971 ஏப்ரல் 1]

இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு மின்சாரத் துறையில் நல்ல வளர்ச்சி, முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே, சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுக் கழகம் ஒன்று ஆரம்பிக்க இருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தச் சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுக் கழகம் பல நல்ல வித முன்னேற்றத்தைச் செய்வதற்கும், விவசாய அபிவிருத்திக்கும் உறுதுணையாக இருக்கும் என்று ஆளுநர் உரையில் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் அமுல்படுத்துவதற்கு ஒரு திருத்தத்தைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இது மதுரை, திருநெல்வேலி, தென் ஆற்காடு போன்ற மாவட்டங்களில்தான் ஏற்படுத்தப் போவதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எங்களுடைய மாவட்டமான இராமநாதபுரம் மாவட்டம், மிகவும் பின் தங்கிய மாவட்டம். அதுவும் எங்கள் தொகுதி முதுகுளத்தூர் தொகுதி மிக, மிகப் பின் தங்கிய தொகுதி. இதை மிகையாகக் கூறவில்லை. இதை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அங்கே ஒரு ரயில் பாதை கூடக் கிடையாது. காங்கிரஸ் பெரும் தலைவர் இருந்த நேரத்தில் ரயில் பாதையாவது வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம். அதையும் அருப்புக்கோட்டை வழியாக எடுத்துச் சென்று விட்டார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முதுகுளத்தூர் தாலுக்காவிலுள்ளவர்கள் ரயில் பார்க்க வேண்டுமானால் வேறு ஊருக்குச் சென்றுதான் பார்க்க வேண்டும். எங்கள் தொகுதியில் ஒரு கோடியில் ஒரு ரயில் பாதையாவது சென்றால், அந்தக் குறை நீங்கும். ஆகவே, இந்த கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பல தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையைப்பற்றி எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். முன்னாலே பேசிய அம்மையார் அவர்கள் சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம், முன்னாலே இருந்த தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கடராமன் அவர்களால் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு தீட்டப்பட்ட திட்டம், நீங்கள் ஒன்றும் போராடிப் பெற்றதில்லை என்று சொன்னார்கள். சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் 100 ஆண்டு களுக்கு முன்னாலே கூட ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கலாம், திட்டமும் தீட்டப் பட்டு இருக்கலாம். ஆனால் அந்த திட்டத்திற்கான அனுமதி இப்போது தான் வந்தது. அந்த திட்டம் வந்ததற்காக முக்கியமாக திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசுதான் பாராட்டப்படவேண்டும். ஏனென்றால், அரசுப்பொறுப்பேற்ற உடனே, முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற உடனே, மறைந்த மாமேதை, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்திற்கும், தூத்துக்குடி அழகடல் திட்டத்திற்கும், மத்திய அரசு அனுமதி கிடைக்காவிட்டால், அதற்காக பதவி பெரிதென்று பார்க்காமல், போராட்டத்தில் குதிக்க நான் தயார் என்று சொன்னார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல, மாநில அளவிலே எழுச்சி நாளையும் கொண்டாடினார்கள். அந்த அளவுக்கு போராட்டங்கள் நடத்திய பிறகுதான் இந்த அனுமதி கிடைத்து இருக்கிறதே தவிர இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் திட்டம்போட்டார்கள் நீங்கள் போராட்டம் நடத்தத் தவறி விட்டார்கள் என்று சொல்வது தவறு. மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்கள் இரும்பாலைக்காக மிகவும் பாடுபட்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னவர்கள், ஏன் 20 ஆண்டு கால ஆட்சியில் தமிழ் நாடு என்ற பெயர் மாற்றத்தைச் செய்யு

1971 ஏப்ரல் 1] [திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி]

முடியவில்லை என்பதைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்த குடி தமிழ் குடி என்று சொல்வார்கள், அதற்குப் பொருத்தமாக இந்த நாடு 'தமிழ் நாடு' என்று பெயர்மாற்றம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த உயர்வின் காரணமாக, பாரம்பர்யத்தின் காரணமாக, கழக அரசு எத்தகைய முயற்சிகளை எடுத்து இந்தப் பெயர் மாற்றம் செய்திருக்கிறது என்பதற்கு இந்தநேரத்தில் நான் நன்றி சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை சமாளிப்பதற்காக, சில பகுதிகளில் ஏற்பட்ட நீடித்த வறட்சி நிலை காரணமாக ஏற்பட்ட வேலையின்மையை போக்குவதற்காக, குறிப்பாக இராமநாதபுரம், தர்மபுரி மாவட்டங்களில் உள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் ரூ. 2 கோடி செலவில் இரண்டு சிறப்புத் திட்டங்களை அரசு தொடங்கும், அதன் காரணமாக அங்கே வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் கொஞ்சம் குறையும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு முதற்கண் என்னன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக செயல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரத்தில் பல ஏரிகளில், ஓடைகளில் தண்ணீர் வருவதே இல்லை. அங்கே நீர்ப்பாசனத்திற்கான ஒரு அணை கட்ட கிடையாது. வெளிமாவட்டங்களுக்குச் செல்லுகிற நேரத்தில் தான் எங்களுடைய மாவட்ட மக்கள் அணையைப் பார்க்கிறார்கள். உணவு உற்பத்திக்கு மிகத் தேவையானது நீர்ப்பாசனம் தான். தமிழ்நாட்டில் இப்போது நல்ல உணவு உற்பத்தி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டப் பகுதியில் நல்ல பல நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்டி, அதனுடைய வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மதுரை மாவட்டத்தில், அப்பர் பெரியார் என்ற அணைக்கட்டு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இருக்கிறது. அந்த அப்பர் பெரியார் அணைக் கட்டு இந்த இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும், ஆகவே, அதை பரிசீலித்து, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு அமைந்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். மாநில திட்டக்குழு அமைந்திருப்பதையும் வரவேற்கிறேன். மாநிலத் திட்டக்குழு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு முதல் நிலை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதுகுளத்தூர் வரலாற்றைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஜனநாயகம் பேசுகிற நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எந்த முறையில் நடந்து கொண்டார்கள் என்பதை நினைவுபடுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் இந்த முதுகுளத்தூரில் ஏற்பட்ட சம்பவத்திற்காக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி போன்றவர்கள் ஒரு சமாதானக் குழுவில் வந்தபோது, எந்த முறையில் அந்த துதுக்குழுவை நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் நடத்தினார்கள், எந்த அளவுக்கு வெறுப்பு உணர்ச்சி காட்டினார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். அந்த அளவுக்கு அடக்கு முறையை எவ்விட்டார்கள் இப்போது நடந்த கலவரங்களைப்பற்றி பேசுகிறார்

[திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி] [1971 ஏப்ரல் 1]

கன். அங்கே இருக்கும் மக்கள் பலவிதமான துன்பத்திற்குள்ளானார்கள். சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட தலைவர் திரு. முத்துராமலிங்க தேவருக்குப் பல வித இன்னல்களை விளைவித்தார்கள். மனச்சாட்சி இருப்பவர்கள் அதை உணர்வார்கள். இப்போதுதான் அங்கே இருக்கும் மக்கள், 4 ஆண்டுகளாக மன அமைதியோடு, இது நம்முடைய அரசு மக்கள் அரசு என்ற வகையில் நினைக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கும் அரசு அவர்களுடைய அரசாகக் கருதுகிறார்கள். மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களை தேவர் அவர்களின் வாரிசாகக் கருதுகிறார்கள். இந்த ஆட்சியில் தங்களுக்குப் பல மாற்றங்கள் ஏற்படும் என்று நம்புகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்னும் உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இவரே பேசி முடித்து விட்டும், பேசுங்கள்.

திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி: இந்த முதுகுளத்தார் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்றினைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். வைகை அணையிலிருந்து கிருதாமல் நதி வழியாக நல்ல முறையில் சீர்திருத்தி முதுகுளத்தார் பகுதிக்குத் தண்ணீர் வரும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் மலட்டார் என்று ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. மலடு என்று சொன்னால் குழந்தை இல்லாதவர்கள் என்று சொல்வார்கள். அது போல், இந்த மலட்டார் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மலட்டாற்றில் ஒரு சிறிய ரிசர்வாயர் போடுவதற்கு 3-4 வருடத்திற்கு முன்பே, காங்கிரஸ் ஆட்சியிலிருந்தே, பரிசீலனை நடந்து வருகிறது.

பி. ப.
1-30

நமது மாண்புமிகு தமிழக அரசு அதுபற்றி விரைவில் நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் நாராயணக்காவேரி அணைத்திட்டம், பாளையங்கோட்டைத் திட்டம் கஞ்சம்பட்டி கால் திட்டம் போன்ற திட்டங்களையும் செயல்படுத்தி, இந்தப் பிராந்திய மக்களுக்கு உதவி அளிக்குமாறு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏழை எளிய மக்கள் வாழக்கூடிய இந்த பகுதி மிகவும் பின் தங்கிய பகுதி. இந்த பின் தங்கிய பகுதியிலுள்ள பின்தங்கிய மக்களுக்கு கல்விச் சலுகைகளையும், ஏனைய சலுகைகளையும் அளிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல் என் இத்துடன் முடிவுறுகின்றன. பேரவை நாளைக் காலை 9 மணிக்கு மீண்டும்

பி.ப. கூடும்.
1-31

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.